

INSTITUT ZA IZUČAVANJE RELIGIJE

**GLOBALNI
TOTALITARIZAM**

Naziv djela:
Globalni totalitarizam

Priređivač:
Pavle Simović

Izdavač:
Institut za izučavanje religije
www.religija.me

Dizajn korica i tehničko uređenje:
Pavle Simović

Štampa:
Donat Graf, Beograd

Drugo izdanje, 2023.

Sadržaj

1. Postoji li globalna zavjera?	5
2. Diskreditacija oponenata pripisivanjem „teorije zavjere“ i vještina propagande	15
3. Demaskiranje satanizma	22
4. Globalizacija i hedonizacija čovječanstva	31
5. Obilježja Novog doba	42
6. Globalne p(l)andemije	53
7. Agenda za spasavanje „Majke zemlje“	66
8. Duboka država	74
9. Ko vlada svijetom?	79
10. Piramida moći	97

Globalni totalitarizam

Poglavlje 1.

Postoji li globalna zavjera?

Pojam „zavjera“ sadrži u sebi konotacije na tajne planove, mračne, zakulisne radnje, izvedene u svrhu postizanja određenih ciljeva služeći se svim sredstvima. Teorija zavjere objašnjava krajnji razlog nekog događaja, političkih ili vjerskih pokreta, ili uopšte stanja u društvu i društvene paradigme. Ali sama zavjera je čin i tajno planirano djelo pojedinca ili grupe ljudi, koje je protivno stvarnim interesima društva i u skladu je sa tajnim i skrivenim interesima izvršioca zavjere. Websterov rječnik definiše zavjeru kao: „udruženje ljudi koji u tajnosti rade na ostvarivanju nekog zlog ili nezakonitog cilja.“ Zavjerenici ne samo da moraju da rade u tajnosti, već moraju da preduzmu sve moguće mjere da bi osigurali da se njihovi planovi ne obznane. Prvi zadatak zavjere, dakle, jeste da se javnost ubijedi da zavjera ne postoji.

Postoje brojne teorije zavjere i teoretičari zavjere, počevši od onih sa relativno zdravom argumentacijom do krajnje iracionalnih i besmislenih priča.

Prvo pravo pitanje koje treba postaviti je da li je zavjera zaista stvarna pojava. I odgovor je, bez sumnje, DA. No i pored obilja dokaza i podataka, zaprepašćuje broj ljudi koji ne vjeruju u postojanje zavjere. Oni ne samo da sumnjaju, već izvrću ruglu svaki razgovor na tu temu i sa nipodaštavanjem gledaju na „teoretičare zavjere“.

„Pojedinaac je hendikepiran kada se susreće sa teorijom zavjere, jer je ona toliko monstruoza da ne može da povjeruje da je istina.“ (Edgar Huver, prvi direktor FBI)

Dakle, sa jedne strane imamo zvaničnu relativizovanu i

prilagođenu „istinu“ koja se plasira preko sistema obrazovanja, nauke, „priznatih“ religija i medija, dok, s druge strane, postoji prava, dublja, sveobuhvatna istina, čijom spoznajom je moguće posložiti sve djelove slagalice u jedan smislen mozaik. U psihologiji je poznato da jako mali broj razmišlja svojom glavom ili uopšte ulaže napore da shvati šta je istina. Naravno to otvara ogroman prostor za manipulaciju.

Da li je zavjeru moguće raskrinkati? U osnovi za to postoje tri načina:

Prvi način je da neki zavjerenik odustane od zavjere i javno izloži ono što o njoj zna. Ovo zahtijeva izuzetnu hrabrost takvih pojedinaca i ovakav način raskrinkavanja zavjere veoma je rijedak.

Drugi način obuhvata one koji nisu svojevolumeno učestvovali u zavjereničkom planiranju događaja, ali su to tek kasnije shvatili. Ove osobe, kojih nema mnogo u historiji, također su obznanjivale unutrašnje ustrojstvo zavjere, izlažući sebe velikoj opasnosti.

Treći metod otkrivanja zavjere prepušten je istraživačima koji otkrivaju planiranje zavjereničkih šema. Međutim, ukoliko sam istraživač ne raspolaže pravim informacijama ili bolje rečeno ne stoji u istini, ili ne razmišlja od uzroka do posljedice, takva istraživanja obično će dovesti do nekih krivih ili izvitoperenih postavki i zaključaka. Odmah da naglasimo, „viša istina“ dolazi isključivo kroz spoznaju duhovne realnosti koju nam otkriva naš Tvorac u svojoj pisanoj Riječi – Bibliji. Bez ove spoznaje nije moguće dokučiti stvarne ciljeve zavjere, njenu dalekosežnost, ili čak uopšte pojmiti zašto se neke stvari događaju koje prihvatamo zdravo za gotovo. Vjerovatno je to najveći razlog zašto većina ljudi odbija da povjeruje u zavjeru, s tim što izvjesno ne treba previdjeti ni želju čovjeka da „uživa“ u svom svijetu kakve takve lažne sigurnosti koju obezbjeđuje sistem.

Izjave upućenih i neki slučajevi otkrivenih zavjera

Na početku smo citirali Edgara Huvera, prvog direktora Federalnog istražnog biroa SAD. Evo još nekih izjava koje nam mogu pomoći da shvatimo ozbiljnost zavjere.

„Tri stotine ljudi, koji se poznaju međusobno, upravljaju ekonomskom sudbinom Evrope, a naslednike biraju isključivo među sobom.“ (Valter Ratenau, upravitelj njemačkog „General Električka“, 1909)

„Pedeset ljudi vodili su Ameriku, i to je visoka brojka.“ (Džozef Kenedi, otac Džona Kenedija)

„U svim vremenima, a sada više nego bilo kada, svijetom vladaju prije svega tajna društva“. (F.D. Ruzvelt, predsjednik SAD)

„Postoji, i generacijama je postojala međunarodna mreža anglofila, koja, u izvesnoj mjeri, djeluje na takav način da radikalna desnica vjeruje da to čine komunisti. U suštini, ova mreža, koju možemo označiti kao Grupu ‘Okruglog stola’, nema odbojnost prema saradnji s komunistima ili sa bilo kojom grupom, što često i sprovodi u djelo. Znam za operacije ove mreže, jer sam je proučavao dvadeset godina, a dvije godine, u ranim šezdesetim, bilo mi je omogućeno da proučim njene dokumente i tajne zapise.“ (Dr Kerol Kvigli, koji je čak sam priznao da podržava većinu ciljeva pomenute zavjere)

„Vlast kvari; apsolutna vlast kvari apsolutno.“ (Lord Ektion)

Slučaj 1: Tokom 1997. godine u javnost su slučajno izašli dokumenti koji se odnose na smrt Dž.F. Kenedija, a dokument se sastojao od 1.500 stranica o operaciji poznatoj kao „Operacija Nortvuds“. Šezdesetih godina SAD su se spremale za rat sa Fidelom Kastrom i Kubom. Da bi mogli da izazovu sukob morali su da dođu i do motiva. Tako je ministar odbrane predstavio

dokument pod imenom „Opravdanje za američke vojne intervencije na Kubi“.

Predstavili su čitav niz zanimljivih provokacija kao što su teroristički napadi koji su uključivali bombardovanje vojnih baza, započinjanje vatrenih stihija, otmice aviona, „iskrcavanje“ kubanskih snaga, kao i potapanje broda punog naoružanih Kubanaca. Ovo je trebala da realizuje CIA. Američki narod trebalo je da osjeti da su potpuno u pravu ukoliko dođe do sukoba. Predsjednik Kenedi je odbio ovaj plan. U to vrijeme predsjednik je još uvijek mogao da odluči...

Slučaj 2: Vjerovatno nema čovjeka koji nije čuo za pomorsku nesreću putničkog broda „Titanik“. Međutim, svi dokazi upućuju na savršen zločin organizovan od strane bankarskih oligarha. Vrlo uticajni ljudi i najbogatiji Amerikanci toga vremena bili su putnici na „Titaniku“: Džon Džejkob Astor, Benjamin Gugenhajm i Izidor (Isa) Straus. „Titanik“ je pripadao kompaniji „White Star Line“, u vlasništvu J.P. Morgana. Interesantno, kapetan Edvard Džon Smit bio je jezuita. Osim Smita, na brodu je bio još jedan jezuita – irski sveštenik Frensis Braun. Tako su zavjerenici imali svoj brod i kapetana.

Vodeće bankarske familije imale su plan za osnivanje Federalnih rezervi načinjen 1910. na ostrvu Džekil pored obala Džordžije, čime bi praktično preuzeli monetarni sistem SAD, na sličan način kao u velikim evropskim zemljama: Nelson W. Aldrich i Frenk Vanderlip kao predstavnici finansijskog carstva Rokfelera, zatim Henri Dejvison, Čarls Norton i Benjamin Strong – koji su predstavljali J.P. Morgana, te Pol Varburg koji je došao ispred evropske bankarske porodice Rotšild. Prava svrha Federalnih rezervi bilo je štampanje banknota (papirnog novca) bez pokrića u zlatu, što otvara prostor za strahovitu manipulaciju i bogaćenje preko „kreditiranja“ država i sl. Pomenuti bogataši, putnici na „Titaniku“, bili su protiv tog plana.

Nakon potonuća Titanika, kompaniji „White Star Line“ pripala je odšteta od milion funti (današnjih cca. 100 miliona eura), koja je godinu dana kasnije isplaćena dioničarima, a veći dio Morgan je spremio u džep. To je bila najuspješnija poslovna godina za „White Star Line“ u istoriji ovog koncerna. U decembru 1913. u američkom Kongresu prošao je zakon o formiranju Federalnih rezervi (FED). Zakon je prošao zahvaljujući predsjedniku Vudrou Vilsonu koji ga je progurao, navodno zato što je bio ucijenjen zbog preljuba.

Interesantno je i to da su zavjerenici vjerovatno skovali plan na osnovu zločina opisanog u romanu *Futility* (Uzaludnost), poznatog i pod naslovom *The Wreck of the Titan* (Brodolom Titana) američkog pisca i oficira trgovačke mornarice Morgana Robertsona, 14 godina ranije.

Slučajevi XY: Poznati su brojni slučajevi zavjere medicinske mafije i eksperimentisanja nad ljudima, posebno siromašnim kategorijama stanovništva. Tu su i evolucionističke i kvazi naučne zavjere, zavjere za izazivanje ratova, uvođenje svih oblika satanizma preko demokratije i ljudskih prava, industrija mrtve hrane i štetnih napitaka, lažiranje i zataškavanje istorijskih činjenica... Proizvodnja „terorizma“ je vjerovatno jedna od većih zavjera poslednjih decenija, a mogle bi se navesti i mnoge druge.

Bogati i slavni?

„Rouz Kenedi, Džozefova žena, znala je da čovjek koga ljubi voli vlast više od moći novca. On je želio moć, vlast, i dobiće je. Zavjera koju doktor Kvigli i drugi vide, zahtijeva, dakle, i zavjerenike, te je logično upitati se zašto bi se poznati i bogati ljudi priključivali jednom takvom poduhvatu. Čovjek koji je odgovorio na ovo pitanje bio je pisac Bler Koun [Blair Coan]. U knjizi ‘Crveni Veb’ je napisao: ‘Odgovor je sasvim obrnut od

pitanja: Ovi ljudi [umiješani u zavjeru] **postaju slavni prvenstveno zbog toga što su dio Zavjere.**“ (Perl Bak u knjizi „Žene Kenedijevih“)

Dakle, učesnici ne postaju slavni i/ili bogati pa se onda priključuju zavjeri, oni postaju bogati i slavni zato što su pripadnici ili istaknute marionete zavjere (popularni vjerski lideri, državnici, tzv. super starevi, poznate ličnosti iz svijeta zabave, sporta, mode, kinematografije i dr.).

Zavjera nije nužno teorija

Davanje odrednice „teorija“ ispred „zavjere“ je vrsta optužbe i navođenja na sumnju da ništa od toga ne mora biti tačno. Međutim, jasno je da brojne činjenice svjedoče da zavjera u svojoj praktičnoj implementaciji itekako postoji. Vidjećemo kasnije koji su krunski dokazi za tu tvrdnju.

Ipak, vi ste kao pojedinac koji može da shvati istinu izgubljeni kao kapljica u moru usred imperije koja sve fabrikuje, kontroliše, definiše i određuje ko je „prijatelj“ a ko „neprijatelj“, ko je „dobar“, a ko „zao“, ko je „crkva“, a ko „sekta“, ko je „žrtva“, a ko „agresor“, šta je društveno prihvatljivo, a šta nije... ona je nedodirljiva i nema šanse da joj ozbiljno možete naškoditi.

Biblija otkriva postojanje globalne zavjere

Krunski dokaz postojanja globalne zavjere daje nam sam Tvorac u Svetom Pismu. Već na početku knjige Postanja otkriven nam je prvi veliki arhi Zavjerenik – Lucifer ili Sotona. Njegova pobuna protiv Boga pokrenuta je sa ciljem da sam bude kao bog koji po vlastitom nahođenju određuje šta je ispravno a šta pogrešno, umjesto pokornosti Božjem Zakonu i poretku života. Preko svog prvog nosioca zlo i grijeh su ušli u Božji univerzum i kasnije preneseni na Zemlju. Prvi nosilac zla je mogao

dalje uticati na druga personalna bića (anđele, zatim ljude) i na taj način raširiti zlo kao stvarnost u domenu njihove egzistencije. Prema tome, zlo ima svoju progresiju, težnju ka širenju, koja je istovremeno samodestruktivna.

Za uspjeh u realizaciji svojih samoljubivih težnji i planova, Lucifer se koristio **manipulacijom**. Snaga obmane nalazi se u mješavini dobra i zla, gdje se zabluda i laž miješaju s određenim procentom istine kako bi dobili **privid vjerodostojnosti**. Stoga se Sotona za pridobijanje ljudskog roda na svoju stranu služio **strategijom prikrivanja odnosno djelovanja preko predstavništva (ili predstavnika), od koje nikad nije odustao**. Dakle, Sotona sa svojim demonima (palim anđelima) djeluje **zakulisno** odnosno ne nastupa otvoreno, što je osnovni obrazac svake zavjere.

Biblija nas obavještava da je Sotona vladar ovog svijeta (vidi Jovan 14:30; 1. Jovanova 5:19; Efescima 6:12). On kao vrhovni zavjerenik ima svoje planove i ciljeve sa čovječanstvom. Osnovni cilj je da sve ljude na ovoj planeti učini svojim sledbenicima – satanistima – okrenutim protiv Boga i Hrista. To je **globalna zavjera iza svih drugih zavjera na Zemlji**.

Shodno tome, **satanisti su zavjerenici protiv istinske dobrobiti čovječanstva** i svoje vlastite (2. Timoteju 3:13), udruženi sa Sotonom i palim anđelima, svjesno ili nesvjesno.

U Bibliji pojam „svijet“ može da se odnosi na planetu Zemlju (Matej 13:38; Djela 17:24; itd.), njene stanovnike (Jovan 1:10; 3:16) i poslove u opštem smislu, ali u preko trideset važnih pasusa u Novom Savezu upotrebljava se da opiše mase neprepođenih ljudi otuđenih od Boga, neprijateljski nastrojenih prema Hristu i organizovanih u sistem pod upravom i uticajem satanističkog koncepta i poretka (Jovan 7:7; 14:27; 1. Korinćanima 2:12; 7:31; 11:32; Jakov 4:4; 1. Petrova 5:9; 1. Jovanova 3:1, 13; 5:19...).

„Ko nije sa mnom – protiv mene je. I ko sa mnom ne skuplja – rasipa.“ Ovo su riječi Isusa Hrista, koje nam otkrivaju da na duhovnom planu nema nikakve nezavisnosti. Mi, ili smo na Božjoj strani, na način kako On to želi i kako je objasnio u svojoj pisanoj Riječi, ili smo u satanizmu, nebitno u kojem obliku i u kolikoj mjeri. Ovo može zvučati malo surovo ali je fakat.

Dakle, upravo kao što je Sotona nudio Hristu sav sjaj, raskoš i privilegije moći u ovom svijetu (koji on kontroliše) ako ga prizna za vrhovni autoritet (vidi Matej 4:8-10), **on ima istu ponudu za svoje izabrane predstavnike na zemlji.** To nasleđe se vjekovima prenosi unutar okultističkih familija i tajnih organizacija za koje se kaže da „vladaju svijetom“.

Preko krovnih okultnih organizacija i spiritističkih medijuma visokog ranga, Sotona prenosi svoje planove na čitavu daljnju mrežu i u sistem kontrole nad svjetskim poslovima.

Prof. dr Volter Fajt (Walter Veith) u jednom od svojih predavanja pominjao je da je lično vidio gomilu pisama koje mu je jedan medijum (prijatelj njegovog tasta, koji je takođe bio okultista visokog ranga) pokazao u svojoj privatnoj biblioteci, prepisku sa uputstvima za neke državnike, političare i ljude od moći i uticaja. Slično svjedočanstvo dao je Rože Morno opisujući svoje iskustvo u elitnom satanističkom društvu u Montrealu.

Biblija na više mjesta opisuje kako Sotona i demoni upravljaju zemaljskim vladarima i utiču na njihove odluke direktno ili preko posrednika – vračara, gatara, astrologa i sl. To nije bio slučaj samo sa carevima tzv. neznabožačkih naroda i velikih sila kao što su Egipat, Vavilon, Persija, Rim... već se dešavalo i vođama samog izabranog naroda – drevnog Izraela. Naravno, ni danas se ništa nije suštinski promijenilo.

Sotona i demoni su takođe zavjerenici koji iza kulisa uređuju i utiču na brojne događaje koje najčešće smatramo slučajnim incidentima ili nesrećama (vidi Knjigu o Jovu, 1. glava). Oni

podstiču različita vjerovanja, sujeverje i ideološka ubjeđenja koja su suprotstavljena Božjoj otkrivenoj volji i duhovnoj realnosti, izazivaju mentalne poremećaje i razne bolesti.

Ako bismo sumirali kako funkcioniše sistem zavjere, to bismo mogli postaviti na sledeći način:

1) Kompletan sistem u svijetu počiva na konceptu satanizma. Taj sistem ne samo što akumulira zabludu i obmanu, već takođe i kontroliše čovječanstvo u svim ključnim aspektima egzistencije i ljudskih poslova.

2) Sotona i demoni preko svojih predstavnika i predstavnika na zemlji sprovode svoje planove i usmjeravaju kretanja u pravcu u kojem bi oni željeli. Bez Božje opšte blagodati i zaštite kroz Plan spasenja, svijet bi bio u potpunosti u vlasti Zloga.

3) Svako ko sudjeluje u hijerarhiji vlasti i moći, bilo kao pojedinac ili institucija, podređen je, direktno ili indirektno, višim centrima moći. Manje važne karike u lancu kontrole obično znaju malo ili u iskrivljenoj verziji ko su stvarne gazde, šta oni zapravo rade i sa kojim stvarnim ciljevima. Ljudi se zadovoljavaju kroz ostvarenje ambicija, dobijanje povlašćenog društvenog statusa i mogućnosti da sebi priušte ono što žele.

4) Kompleksnost sistema u kojem se prožimaju dobro i zlo stvara maglovitu scenu na kojoj se stvari ne mogu posmatrati crno-bijelo, što doprinosi većoj zabuni i zbrci u pokušaju razlikovanja stvari. Tako, na primjer, veliki svjetski kriminalci mogu prikriti najprljavija djela prikazujući se u isto vrijeme svijetu kao humanisti, donirajući ogromne svote novca za bolnice, škole, naučne ustanove i sl.

5) Sve navedeno dovelo je do stvaranja prave vojske sila tame, u običnim ljudima, žrtvama zavjere. Tako, ako se obratite Bogu i spoznate istinu, možete vrlo brzo otkriti da se takvi vojnici nalaze u samoj vašoj porodici i među vašim bližnjima ili onima koje ste smatrali dobrim prijateljima (vidi Matej 10:36).

Oni koji generalno imaju tendenciju ka zlu su vrlo opasni vojnici u toj mašineriji. S druge strane, postoje i brojni pojedinci koji nemaju pojma šta se događa, ali imaju neka osjetila i centre preko kojih Bog može da djeluje još uvijek otvorene. Oni takođe mogu biti veliki branioci sistema u svom neznanju i gluposti, ili u želji da im niko ne „narušava“ njihov mali koliko toliko mirni kutak i životne planove koje imaju. Na žalost, mnogi ne žele vidjeti ništa dalje izvan svoje žablje perspektive, a „autoritetima“ sistema prepuštaju da im „objasne“ šta se nalazi iza ograde i definišu im paradigmu i pravila.

6) Krupni potezi zavjerenika su vrlo teško predvidivi, a to naročito nije moguće posmatranjem aktuelnih dešavanja u svijetu onako kako se predočavaju javnosti. Ovo iz razloga što iza scene cijele zavjere stoji viša, nezemaljska inteligencija. Drugi razlog je što jedino Bog tačno poznaje budućnost i precizan scenario završetka velike borbe dva koncepta; Sotona i demoni znaju u glavnim crtama, te stoga ne samo što mnogi njihovi planovi bivaju osujećeni sa Božje strane, već moraju biti spremni na iznenađenja u iščekivanju konačnog raspleta. Um pod silom grijeha ne može zdravo rasuđivati, pa čak ni um palih anđela. Šta god radili, zavjereničke sile tame ne mogu izići izvan okvira koje je Tvorac postavio.

Dakle, svaki pokušaj objašnjenja zavjere bez poznavanja standarda kojim možemo testirati svaku drugu pojavu i istinu – Božjeg otkrivenja – osuđen je na djelimični ili potpuni neuspjeh. Ovako, međutim, postaje vrlo jasno ko stoji iza zavjere, šta je njen glavni motiv i ciljevi, i konačno, šta ko dobija ili gubi. Čak ni sami zavjerenici najvišeg ranga nemaju pravu predstavu o o- vome, zbog robovanju zabludi i Ocu laži – Sotoni – koji im obećava i ono što nikad ne može i neće ispuniti – slavno novo doba sa riješenim ključnim egzistencijalnim problemima.

Poglavlje 2.

Diskreditacija oponenata pripisivanjem „teorije zavjere“ i vještina propagande

---

Izrazom „teorija zavjere“ se označava tumačenje društvenih, političkih, religijskih, ekonomskih ili naučnih procesa i pojava djelovanjem grupa koje rade u tajnosti da bi ostvarile nelegalne i društveno destruktivne ciljeve.

Kao takav, on ima veliko semantičko polje – ali, što je zanimljivo, vrlo malo polje praktične primjene.

U svom najširem značenju, odnosi se i na tumačenja koja nemaju uporište u analizi, već samo u predrasudama, sujeverju, paranoji ili drugim vrstama neracionalnog mišljenja.

U praktičnoj primjeni, prije svega u medijima, najčešće se odnosi na pretpostavku o učešću vlasti (država, vlada i njihovih međunarodnih organizacija) ili grupa bliskih vlasti, u tajnim ili protivzakonitim političkim, vojnim, privrednim ili naučnim projektima.

Ta primjena, međutim, uvijek uključuje i konotacije najšireg značenja i zbog toga je ona pežorativna.

Pojam zavjere kao konspirativne akcije ili konspirativnog djelovanja sam po sebi dopušta, ali ne podrazumijeva, učešće vlasti u nekoj tajnoj, ilegalnoj ili nelegitimnoj akciji.

Zavjera je opravdan pojam. To nije nešto što se može negirati ili smatrati nepostojećim i nemogućim. Štaviše, pod pojmom „zavjera“ može se uvrstiti i namjerno, sistematsko uskraćivanje istine odnosno relevantnih informacija o ključnim pitanjima ljudske egzistencije i sudbine. O tome govori apostol Pavle u Rimljanima poslanici 1. glava, kada konstatuje da bezbožni i nepravedni ljudi zadržavaju istinu u nepravednosti (Rim.

1:18). Međutim, kad se „zavjera“ udruži sa pojmom teorije, postaje vrlo problematična sintagma koja služi za diskvalifikaciju kritika ili sumnji u zvaničnu verziju pojava, događaja ili procesa. Ima historičara koji ukazuju da je tome kumovala CIA 1967. kada je preporučila primjenu tog izraza na sve teze u kojima se sumnja u zvaničnu verziju atentata na predsjednika Džona Kennedija. Kako god bilo, jasno je da je to postala omiljena sintagma „krojača istine“ i njihovih svjesnih i nesvjesnih propagandista.

Iako to na prvi pogled nije upadljivo, ono što se tom sintagmom diskvalifikuje jeste prije svega generalno pravljenje razlike između „zvanične verzije“ i istine.

Zvanična verzija događaja, pojava ili procesa može da potiče samo od vlasti, ili pojedinaca, grupa i institucija koje je vlast proglasila najkompetentnijim za analize i tumačenja događaja, pojava ili procesa.

Da li se zaista zvanična verzija mora poklapati sa istinom? Ljudsko iskustvo i fakti ne svjedoče tome u prilog. Da li moramo obavezno svaku informaciju iz „zvaničnih izvora“ ili vodećih medija prihvatati zdravo za gotovo? Zdrav razum nalaže preispitivanje i konstruktivno kritičko mišljenje. U svijetu javnih servisa i medijskih korporacija, svaka informacija ima svoju funkciju. Društvo se dijeli na one koji o toj funkciji ne razmišljaju i one koji se pitaju: šta se postiže objavljivanjem neke informacije? Kako vlast i vodeći mediji žele da razmišlja javno mnjenje?

Ljudi koji postavljaju ovakva pitanja smatraju da se informacije vlasti i vodećih medija, poput nevidljive koprane, nalaze između istine i javnosti; one stvaraju utisak da prenose istinu, ali je zapravo posreduju: zaklanjaju, filtriraju ili modifikuju u skladu sa interesima određenih grupa, najčešće povezanih sa vlašću.

Takvi kritičari su glas fundamentalnog nepovjerenja u vlast – i zato ih ona uporno i marljivo diskvalifikuje. Izraz

„teorija zavjere“ spada u instrumente tog diskvalifikovanja i kao takav je simptom generalne podrške vlasti i „institucijama sistema“. Njegova snaga je u neodređenosti – on pokriva ogroman spektar tumačenja, od preciznih i kredibilnih do iracionalnih i suludih.

Vlast – uz svesrdnu pomoć velikih medija – uporno stvara utisak da svi ljudi koje naziva „teoretičarima zavjere“ razmišljaju iracionalno i suludo. Jer, ona jednako etiketira i ljude koji vjeruju u uticaj vanzemaljaca na mozak predsjednika države, „reptilijance“ ili u „ravnu Zemlju“, i analitičare koji dokazuju da su pojedine vlade ili međunarodne organizacije povezane sa mafijaškim strukturama. Štaviše, postoji velika vjerovatnoća da se sulude teorije zavjere kreiraju i lansiraju iz tajnih krugova moći kako bi odvucla pažnja javnosti na lažne mamce i dodatno osigurala uspješna realizacija stvarnih zavjera koje neće biti ozbiljno shvaćene čak ni ako su zapažene od dijela populacije.

Na taj način se i objašnjenja koja su za vlast nepovoljna i nepoželjna poistovjećuju sa nemogućim objašnjenjima. To je jedna od najgorih diskvalifikacija, jer objašnjenje koje se proglašava, na primjer, drskim ili zlonamjernim, još uvijek je u domenu normalnog. Za razliku od njega, objašnjenje koje je nemoguće je u domenu oštećenja intelekta tj. mentalne devijacije.

Izraz „teorija zavjere“ je postao uobičajena kamuflaža za generalno i nekorektno izjednačavanje nepovjerenja u vlast i zvanične institucije i opasne psihičke devijantnosti.

U mejnstrim kulturi, izraz „teoretičar zavjere“ je stekao pogubnije konotacije od izraza „lažov“ jer ukazuje na bezumlje. A sa bezumnicima ne može normalno ni da se komunicira, a kamoli da se polemise. Tako je i etiketa „teoretičara zavjere“ obično rezervisana za analitičare koji su najopasniji po vlast. Zbog toga za nju nema mjesta u kredibilnom diskursu.

Diskvalifikovanje izrazom „teorija zavjere“ crpi snagu i iz

jednog bitnog psihološkog mehanizma: ono implicira postojanje jedne granice perfidnosti – i brutalnosti – koju vlasti nikada ne prelaze.

Na primjer, mnogi ljudi vjeruju da vlast nikada ne bi organizovala – ili dopustila da se izvede – teroristički napad u sopstvenoj državi. To vjerovanje je dio prirodne potrebe čovjeka da poredak oko sebe vidi kao funkcionalan, u skladu sa slikom života koju je stekao prošavši kroz sistem vaspitanja i obrazovanja odnosno kalupljenja po mjeri držalaca tog istog sistema.

Ta slika jeste humana i privlačna. Ona se tokom prve dvije decenije ljudskog života uglavnom samo prihvata bez mogućnosti provjere. S druge strane, svaka sumnja u nju dovodi do žestokog ljuljanja tla pod nogama, a to je vrlo neprijatan osjećaj, jer vodi u saznanje da svijet nije onakav kakvim ga vlast – uz pomoć plaćenih i poslušnih medija – predstavlja.

Lijepljenje etikete „teorija zavjere“ na analize koje ne podržavaju zvaničnu verziju priče služi otklanjanju te temeljne neprijatnosti i održanju iluzije o postojanju pomenute granice perfidnosti. Kada ne bi imao tu funkciju, taj izraz ne bi ni postojao. Kao što zaista ni ne postoji u diskursu u kome nema potrebe za diskvalifikovanjem nevjernih Toma. Ko je primijetio da vlast i mediji u svojim izvještajima zločince koji su tajno planirali neku akciju gotovo nikada ne nazivaju „zavjerenicima“? Zašto je to tako, kada znamo da zavjera jeste tajno planiranje izvođenja neke akcije, a kriminal i terorizam podrazumijevaju konspiraciju? Baš kao što i ljudi koji planiraju atentat jesu zavjerenici par ekselans?

Odgovor je jednostavan: zato što bi tako pojam „teorije zavjere“ postao jednak pojmu „pretpostavke u istrazi zločina“, a „rezultat istrage“ bi bio isto što i „ispravna (ili potvrđena) teorija zavjere“. Ovaj izraz više ne bi mogao da sugerise bezumlje – izgubio bi funkciju koja mu je dodijeljena.

Problemu možemo prići i sa druge strane: da li je u istrazi zločina ispravno odbacivati određene pretpostavke samo zato što izgledaju kao „teorije zavjere“? Naravno da nije: pretpostavke se mogu odbacivati ili prihvatati samo na osnovu realnih indicija, dokaza i provjera. U policijskim istragama se pojmom teorije zavjere ne barata upravo zato što njegova (pežorativna) funkcija ima prevagu nad (previše neodređenim) značenjem. Istražni termini su egzaktni i neutralni. Oni su dio procesa za koji je kredibilna terminologija od vitalne važnosti. Izraz „teorija zavjere“ je u jeziku istražnih pretpostavki nepoželjan baš zato što je neozbiljan.

Oni koji se njime služe pretvaraju se (ili su nesvjesno ubijeđeni) da posežu za kredibilnom terminologijom, iako to ne čine.

Konzumenti modernih medija najčešće ne opažaju ovu prevaru (ili grešku) i, naviknuti na nju, na svaku sumnju u zvaničnu verziju događaja reaguju sa neodobravanjem ili podsmijehom govoreći o „teoriji“ ili „teoretičarima“ zavjere.

Monopol na „podesnu istinu“ se ne uspostavlja i održava samo posjedovanjem vlasti i moći, već i jezikom. „Teorija zavjere“ je izraz koji služi tom cilju.

Propaganda i kreiranje javnog mnjenja

Edvard Bernajs (Edward Bernays, 1891-1995) smatra se tvorcem PR-a i „ocem spinovanja“. On je daleke 1928. godine objavio svoju knjigu „Propaganda“ koja nije izgubila ni trunku aktuelnosti, već nekim čudom postaje sve aktuelnija i djeluje kao da je napisana sasvim nedavno. Pritom, zahvaljujući brutalnoj iskrenosti autora koji je u vrijeme pisanja ove knjige bio bliski saradnik za odnose sa javnošću tadašnjeg predsjednika SAD, Kulidža, to je opasno i čak subverzivno štivo.

Edvard Bernajs je osnivač i kodifikator odnosa sa javnošću kao profesije, koja danas predstavlja djelatnost u kojoj se obrću milijarde dolara, eura i svih mogućih valuta uložene u oblikovanje javnog mišljenja onako kako finansijeru odgovara. On je i autor dvadeset knjiga iz oblasti PR-a, od kojih su neke poput „Propagande“, „Kristalizovanja javnog mnjenja“ i „Inženjerskog oblikovanja odobravanja“ kapitalno važne za „menadžere“ ovog svijeta. Potvrda pozicije koju u anglosaksonskom svijetu zauzima Bernajs je i to što je BBC uvrstio Bernajsa među 100 najuticajnijih ličnosti 20. vijeka, i kao takav našao se u dokumentarnom filmu BBC produkcije „Century of the Self“.

Ipak, Bernajs nije neko čije ime se izgovara sa poštovanjem. Amoralan, sklon manipulaciji i opravdavanju manipulacije, tokom svog veoma dugog života (103 godine) ostao je upamćen po zloglasnim izumima poput tehnike spinovanja javnog mnjenja, s kojom se svi građani demokratskih društava svakodnevno sreću, ali i po kampanjama koje su obučavale žene kako da naviknu da puše duvan jer je to navodno simbol njihove građanske i rodne ravnopravnosti, i po fluorizaciji vodovodske vode koja tiho truje milione ljudi širom svijeta. Bernajs je utabao stazu Gebelsu, ali i CNN-u i Fox Newsu kakve danas znamo, i današnjem američkom „izvozu demokratije“ u zemlje poput onih nastalih raspadom Jugoslavije, Ukrajine, Avganistana, Libije i mnoge druge. Edvard Bernajs direktno je kao propagandista učestvovao u obaranju sa vlasti demokratski izabranog predsjednika Gvatemale, Jakopa Arbenca Guzmana, godine 1954. Štaviše, nije pretjerano reći da je upravo Bernajs bio preteča ljudi poput Henrija Kisindžera i Zbignjeva Bžežinskog.

Knjiga „Propaganda“ otkriva procese kojima je svaki građanin izložen u društvu i prikrivene manipulacije medijima i institucijama društva. Pored toga, ova knjiga sadrži instrukcije za menadžere da predstave proizvode i interese svog preduzeća

javnosti ili nekim užim ciljnim grupama. Takođe, razloge da pažljivo pročitaju „Propagandu“ imaju i kulturni radnici i umjetnici koji pokušavaju da predstave svoj rad javnosti, kao i svi ostali koji komuniciraju sa javnošću – novinari i urednici, političari, vršioци javnih službi, kustosi muzeja, naučnici, dekani fakulteta, sveštena i crkvena lica, humanitarni radnici, filmski producenti, sportski radnici, ali prije svega zaposleni u marketinškim i PR agencijama.

Drugim riječima, primjena tehnika koje opisuje ovaj mračni lik nije ništa drugo do kreiranje javnog mnjenja, sprovođenje globalne zavjere i manipulacije masama u djelo. To je istovremeno način da se razori, neutralizuje i razvodni svaka istina od strane vladara i upravitelja ovog svijeta.

„Znaćemo da je naš program dezinformacija završen kada je sve što američka javnost vjeruje lažno.“ (Viliam J. Kejsi, direktor CIA, 1981.)

Poglavlje 3.

Demaskiranje satanizma

Ukoliko se odlučite da potražite definiciju satanizma, ubrzo ćete shvatiti da to nije jednostavno kao što se na prvi pogled može činiti.

Međutim, kad konsultujemo Bibliju umjesto svjetskih izvora, zapazićemo da se nadahnuta Božja Riječ nikako ne slaže sa opšteprihvaćenim gledištima i definicijama. Biblija ne podržava ono što ljudi smatraju i vjeruju u ogromnoj većini. Uzroci tih dijametralno suprotstavljenih pogleda nalaze se u sledećem:

- Ideološka i/ili vjerska indoktrinacija.
- Pribjegavanje iracionalizmu.
- Zbrka, zbunjenost i elementarno nerazumijevanje osnovnih životnih pitanja.
- Izgubljeni identitet.
- Vlastiti imidž i status izgrađen na poremećenom sistemu vrijednosti i lažima.
- Nesposobnost razlikovanja istine i zablude.
- Odbijanje prave spoznaje o Bogu.

Sveto Pismo obezbjeđuje platformu za sagledavanje realnosti

Biblija ne definiše satanizam kao kult ili učenje određene grupe ljudi. Prema Svetom Pismu, satanizam je poredak koji vlada na Zemlji. Prije nego navedemo neke tekstove u prilog ovoj tvrdnji, moramo biti svjesni svog originalnog identiteta. Čovjek je stvoren po Božjem obličju (Postanje 1:26-27). Ako svoj identitet tražimo negdje drugo, u samim ljudima ili čak među životinjskim vrstama (po teoriji evolucije majmunima kao

„najbližim precima“), imamo ozbiljan problem sa zdravim razumom, logikom i činjeničnim stanjem.

Šta znači biti stvoren po Božjem obličju? Najprije, to znači ličiti Bogu, razlikovati se od svega drugog u živom svijetu po moralnim i kreativnim osobinama, razumu i savjesti. To takođe podrazumijeva lični odnos sa Tvorcem, kao i odgovornost u vertikalnoj dimenziji (prema Bogu) i horizontalnoj dimenziji (međusobno i prema tvorevini povjerenoj čovjeku na upravu).

Mentalno, čovjek je stvoren kao racionalno, voljno biće. Ljudska bića imaju sposobnost rezonovanja i biranja. To je odraz Božjeg intelekta i slobode.

Moralno, čovjek je stvoren pravedan i savršeno nevin, da odražava Božju svetost i slavu.

U društvenom aspektu, čovjek je stvoren za zajedništvo. Najveći i najprisniji oblik tog zajedništva ogleda se u instituciji porodice, na sliku Oca i Sina (princip Izvora i Kanala).

Padom u grijeh (Postanje 3. glava), čovjek je izgubio Božju slavu i pokvario Božje obličje. Naši praroditelji prihvatili su koncept koji im je ponudio Lucifer i postali satanisti. Oni su vrlo brzo demonstrirali novu ideologiju, smatrajući Gospoda nepoželjnim u svom društvu i međusobnim optužbama (vidi: Postanje 3:9-14). Nadalje cijeli ljudski rod se biološki reprodukuje po tom, palom obličju (vidi: Postanje 5:1-3). Ali zahvaljujući Božjoj opštoj blagodati i Planu spasenja, iako mentalno, moralno, društveno, psihički i fizički nasljeđujemo i pokazujemo posledice grijeha, odnos sa Bogom i obnova Božjeg obličja i dalje su nam raspoloživi kroz (poslušnu) vjeru u iskupljenje i obnovu. Tako satanizam nije nužnost, već stvar izbora, zbog Božje zaštite i proaktivne blagodati koja nas štiti.

Da bismo ispravno rezonovali o svijetu u kojem živimo i o nama samima, neophodna nam je platforma sa osnovnim premisama otkrivenim u Svetom Pismu.

(1) „Jer svi su sagriješili i lišeni su Božje slave.“ (Rimljanima 3:23)

Svi smo sagriješili i svi smo lišeni božje slave. Svima, bez izuzetka, nam je potrebno spasenje.

(2) Opredjeljenjem za Boga ili za Sotonu, mi se svrstavamo u jedan od **dva moguća tabora** na zemlji. Nema neutralnosti.

„Staviću neprijateljstvo između tebe [zmije ili Sotone] i žene i između tvog sjemena i njenog sjemena.“ (Postanje 3:15)

„Ko nije sa mnom – protiv mene je. I ko sa mnom ne skuplja – rasipa.“ (Matej 12:30)

(3) Osnovna odlika satanizma je **laž**. To je ujedno razlog zašto nema jasne definicije satanizma i zašto se sami „profesionalni“ satanisti ne slažu među sobom čak ni oko osnovnih principa, uključujući i samo postojanje Lucifera odnosno Sotone.

„Vaš je otac Đavo i želite da postupate po željama svog oca. On je bio ubica ljudi od početka i nije ostao postojan u istini, jer u njemu nema istine. Kad govori laž, svoje govori, jer je lažov i otac laži.“ (Jovan 8:44)

U Sotoni nema istine, jer je prekinuo vezu sa Izvorom istine i kompletno njegovo djelovanje bazira se na izgradnji sistema laži, suprotstavljenog Stvoritelju. Na taj način stvara se lažni identitet koji uvijek iznova mora da se potvrđuje, brani, sumnjiči i dokazuje. Pošto stoji u neprijateljstvu sa Bogom, apsolutom istine, laž u satanizmu je neminovnost, bez obzira u kolikom procentu se koristila. Laž potiče od grešnog ega, odvojenog od Boga. Sotona je prvobitni lažov i otac laži.

U satanističkom konceptu života, neiskrenost, intrige i laži se očekuju, postoji stalno sumnjičenje, podozrivost, potreba za praćenjem, podmićivanjem i umirivanjem „partnera“.

„Neistinu govore jedan drugome, laskavim usnama govore i srcem dvoličnim.“ (Psalam 12:2)

(4) Gore navedena Isusova izjava otkriva nam još jednu važnu odliku satanizma: **želju da se živi po sopstvenom nahođenju**, po naložima grešne prirode.

(5) Satanizam se poistovjećuje sa ubijanjem ljudi i smrću, jer predstavlja samouništavajući obmanjivački princip, odvojenost od Izvora života i gravitiranje ka smrću.

„Vi govorite: ‘Sa smrću smo sklopili savez, zajedno s grobom napravili ugovor. Pa ako prođe bujica što sve plavi, nas neće zahvatiti, jer smo od laži napravili sebi utočište i pod prevarom se sklonismo.’“ (Isaija 28:15)

(6) Opšte ropstvo Sotoni i grijehu.

„Cio svijet je u vlasti Zloga.“ (1. Jovanova 5:19)

Mi robujemo onome što vlada nad nama. Upravo tu činjenicu potvrđuje Biblija:

„Jer svako robuje onom ko ga savlada.“ (2. Petrova 2:19)

„Isus im je odgovorio: ‘Zaista, zaista, kažem vam, svako ko čini grijeh, rob je grijeha.’“ (Jovan 8:34)

Najveći problem, problem u korijenu svih problema, sastoji se u nesprenosti čovjeka da shvati i prihvati realnost. Umjesto toga, grešnik po svaku cijenu brani svoj manipulativno stečeni identitet, baziran na načelima satanizma. Ukoliko su predrasude veće i izgrađeni sistem jači – a najjači lažni identitet stiže se u pseudo religioznosti – utoliko je spremnost otvaranja za istinu manja. To se jasno vidi iz konteksta i sadržaja cijele ove Isusove diskusije sa Jevrejima (Jovan 8:31-59).

(7) Stanje satanizma karakteriše duh pobune i sadejstvo tijela i uma u grijehu.

„Bili ste mrtvi u prestupima i grijesima, u kojima ste nekada živjeli prema dobu ovog svijeta, u skladu sa knezom koji vlada u zraku, duhom koji sada djeluje u sinovima neposlušnosti. I među njima smo svi mi nekada živjeli po željama svog tijela ugađajući prohtjevima tijela i uma, i po svojoj prirodi bili smo

deca gnjeva, kao i ostali.“ (Efescima 2:1-3)

(8) Prividan „uspjeh“ satanističkog koncepta rezultat je izvrtanja sistema vrijednosti. Satanizam i satanisti se prikazuju u lažnom svjetlu – ljudi nose različite maske.

„Sam Sotona se pretvara da je anđeo svjetlosti. Zato nije ništa neobično ako se i njegove sluge pretvaraju da su sluge pravednosti.“ (2. Korinćanima 11:14,15)

„Velika aždaja, stara zmija, koja se zove Đavo i Sotona, koja zavodi cio svijet.“ (Otkrivenje 12:9)

„Teško onima koji za zlo kažu da je dobro, a za dobro kažu da je zlo, koji od tame prave svjetlost, a od svjetlosti tamu, koji od gorkog prave slatko, a od slatkog gorko!“ (Isaija 5:20)

(9) Satanizam nikad nije transparentan, uvijek djeluje sračunato i lukavo iza maske i skriven iza lažno proklamovanih motiva i komplikovanih hijerarhija misterija i moći.

„A zmija je postala lukavija od svih životinja poljskih koje je Gospod Bog načinio, i rekla je ženi: ‘Da li je Bog zaista rekao da ne jedete sa svakog drveta u vrtu?’“ (Postanje 3:1)

„Ako bi [neko] pokušao u tajnosti da te nagovara: ‘Hajde da služimo drugim bogovima’...“ (5. Mojsijeva 13:6)

„Jer su mi bez razloga potajno jamu s mrežom postavili, bez razloga su je iskopali za dušu moju.“ (Psalam 35:7; vidi takođe Psalam 64:1 i 83:3)

„Jer je sramota i pričati o onome što oni potajno rade.“ (Efescima 5:12)

„Ako vam kažu: ‘Obratite se onima koji prizivaju duhove ili onima koji gataju, koji šapuću i mrmljaju’ – zar narod ne treba da se obraća svom Bogu?“ (Isaija 8:19)

„Pazite da vas neko ne odmami filozofijom i praznom prevarom, prema ljudskoj tradiciji, na načelima ovog svijeta, a ne po Hristu.“ (Kološanima 2:8)

(10) Satanizam svoje uporište nalazi kroz tri osnovna

kanala: i) tjelesna požuda i strasti; ii) pohlepa materijalizma; i iii) svjetovne ambicije, žudnja za pompom, hvalisanjem i slavom, arogancija.

„Jer ništa što je u svijetu – požuda tijela, požuda očiju i ponos života – nije od Oca, već je od svijeta.“ (1. Jovanova 2:16)

(11) Satanizam dovodi u sumnju odnos naš stvarni identitet i porijeklo i postavlja lažne testove zasnovane na dokazivanju kroz učinak i moć.

„A Kušać mu priđe i reče: ‘Ako si Sin Božiji, reci da ovo kamenje postane hljeb.’“ (Matej 4:4)

„Druge je spasao, a sebe ne može da spase! On je kralj Izraela – neka sada siđe s krsta pa ćemo mu povjerovati. Uzda se u Boga, pa neka ga on sada izbavi ako ga želi.“ (Matej 27:42,43)

(12) Satanizam podstiče fanatizam, ima tendenciju da izopači Božju objavu i navodi na pogrešne odluke i vjerovanja.

„Ako si Sin Božiji, baci se dolje. Jer, zapisano je: Narediće svojim anđelima za tebe, i oni će te nositi na rukama da nogom ne zapneš za kamen.“ (Matej 4:6)

„Zato što nisu prihvatili ljubav prema istini da bi se spasli. I zato Bog dopušta da na njih djeluje zabluda, da bi vjerovali laži, kako bi svi oni bili osuđeni jer nisu vjerovali istini, nego su voljeli nepravdu.“ (2. Solunjanima 2:10-12)

U kontekstu ove nadahnute izjave, vrlo je važno zapaziti da se radi o vjerovanju u sistem bezakonja, i njegove nosioce koji se lažno predstavljaju – lažne autoritete (vidi stihove 3-10).

(13) Satanizam ukazuje na materijalna dostignuća, posjed i moć kao privlačnu tačku svog koncepta. Ali to ima svoju cijenu, a cijena je prihvatanje Sotone kao gospodara.

„Zatim mu đavo ... pokaza sva kraljevstva svijeta i njihov sjaj pa mu reče: ‘Sve ću ti ovo dati ako padneš ničice i pokloniš mi se.’“ (Matej 4:8,9)

(14) Sotona neprekidno nastoji da zloupotrijebi i falsifikuje manifestacije božanske sile i duhovnost uopšte, pripisujući samim ljudima, ritualima, objektima i stvarima čudotvorne moći (vidi: 5. Mojsijeva 18:10-12; 1. Samuelova 4. glava; 2. Samuelova 28:7-25; 2. Kraljevima 18:4; Jeremija 7:4-10; Matej 24:1,2; 2. Solunjanima 2:3,4). Ovo je osnova svih oblika okultizma koji prožima sva tajna društva i institucije moći.

(15) Nezasadovoljstvo i nezasita bolesna ambicija za dostignućima, vlasti i moći sežu do pozicije samog Boga (vidi: Jov 20:5,6; Isaija 14:13,14; Ezekiel 28:2,6; Danilo 7:8,25; 2. Solunjanima 2:3,4; Otkrivenje 13:1-8).

(16) Satanizam karakteriše samopromocija i samoisticanje, žudnja za titulama i počastima.

„Sva svoja djela čine da bi ih ljudi vidjeli... Vole počasna mjesta ... i prva sjedišta ... da ih ljudi pozdravljaju.“ (Matej 23:5-7)

„Jer su više voljeli uvažavanje od ljudi nego slavu Božju.“ (Jovan 12:43)

(17) Svi oblici satanizma tvrde da život postoji da bi se konzumirao i da je sebičnost vrlina. Satanisti smatraju da je jedino postojanje za koje znaju ovdje i sada na zemlji. Oni žive za sadašnji trenutak i zadovoljštinu tijela.

„Jedimo i pijmo, jer ćemo sutra umrijeti.“ (Isaija 22:5)

(18) Satanizam se manifestuje u nevjerstvu, voljnom odbijanju spoznaje o Bogu. Satanizam može ali i ne mora da uključi obožavanje Sotone, ali on predstavlja **svjestan napor da se ne prizna, ne prihvati i ne slavi jedini istinski Bog.**

„Reče bezumnik u srcu svome: ‘Nema Boga.’“ (Psalam 55:1)

„Jer Božji gnjev se otkriva s neba na svaku bezbožnost i nepravednost ljudi koji zadržavaju istinu u nepravdi.“ (Rimljanima 1:23)

„Jer namjerno neće da znaju...“ (2. Petrova 3:5)

(19) Satanizam obećava lažna uzvišenija iskustva i besmrtnost u pobuni protiv Boga.

„Ne, sigurno nećete umrijeti. Jer Bog zna da će vam se onog dana kada ga budete jeli otvoriti oči i da ćete postati kao bogovi, znajući dobro i zlo.“ (Postanje 3:4,5)

Jedna od osnovnih odlika pseudo religija je učenje o nekoj vrsti zagrobnog života, makar to bila i fiktivna mjesta vječnog „ispaštanja i mučenja“ (čistilište, pakao). Ipak, „u paklu je e-kipa,“ tvrde satanisti.

(20) Satanizam obećava lažnu slobodu u grijehu i nemo-ralu.

„Oni su izvori bez vode i izmaglica tjerana olujom, za koje se čuva mrkla tama. Jer govore razmetljive i isprazne riječi, i strastima tijela i besramnim djelima mame u raskalašnost one koji su tek pobjegli od zabludjelog ponašanja. Obećavaju im slobodu, a sami su robovi pokvarenosti. Jer svako robuje onom ko ga savlada.“ (2. Petrova 2:17-19)

Poznate krilatice u industriji zabave koja uveliko oblikuje stil života mladih imaju isti motiv: „Seks, droga, alkohol.“ Ili „Živi brzo, umri mlad, budi lijep leš“.

(21) Satanizam promovira lažne posrednike između Boga i čovjeka.

„Izraelovi sinovi opet su činili ono što je zlo u Gospodnjim očima i služili su likovima Bala, likovima Astarote, sirijskim bogovima, sidonskim bogovima, moabskim bogovima, bogovima Amonovih sinova i filistejskim bogovima. Ostavili su Gospoda i nisu mu služili.“ (Sudije 10:6)

„Jer iako ima onih koji se nazivaju ‘bogovima’, bilo na nebu bilo na zemlji, jer ima mnogo ‘bogova’ i mnogo ‘gospodara’, za nas postoji jedan Bog Otac od koga je sve, i mi u Njemu, i jedan Gospod, Isus Hrist, kroz koga je sve, i mi kroz

Njega.“ (1. Korinćanima 8:5,6)

„I ni u kom drugom nema spasenja, jer nema drugog imena pod nebom datog među ljudima kojim bi se mi mogli spasiti.“ (Djela 4:12)

(22) Kompletno demaskiranje satanizma¹ izvršiće se na Božjem sudu.

„Jer će Bog iznijeti svako djelo na sud, i sve što je skriveno, bilo dobro ili zlo.“ (Propovjednik 12:14)

Poznavanje originala razobličava falsifikate

Samo istina ima moć da nas oslobodi. Samo spoznaja koju Bog daje omogućava nam da shvatimo da satanizam ne predstavlja samo morbidni rituali prinošenja žrtava ili okultnih radnji, već da se radi o načinu života, obrascima razmišljanja i ponašanja, poremećenom i lažnom sistemu vrijednosti i poretku koji kao veliki mrtvački pokrov obuhvata cijelu zemlju. Da je na zemlji Božja volja, Isus nas ne bio učio da se molimo Bogu Ocu „da bude volja Tvoja i na zemlji kao na nebu“ (Matej 6:10). Upravo zbog složene manipulativne prirode grijeha i zla Bog kroz Plan spasenja sistematski radi na rješavanju tog problema jednom zauvijek. Mi sami možemo postati dio tog rješenja ili ostati robovi satanizma. Nema ništa između.

Sa platformom koju smo postavili u nekoliko prva poglavlja možemo krenuti u dalje istraživanje onoga što se upravo odvija pred našim očima – uspostavljanja globalnog totalitarizma!

---

¹ Za detalje o metodama djelovanja Sotone, vidjeti knjigu „Ispovijest palog anđela“ u izdanju Instituta za izučavanje religije.

Poglavlje 4.

Globalizacija i hedonizacija čovječanstva

Globalizacija je višesmisleni pojam koji opisuje promjene u društvu, kulturi i ekonomiji koje podrazumijevaju međunarodno povezivanje i saradnju. Jedno od njenih značenja na koje ćemo se posebno osvrnuti je stvaranje tzv. globalnog sela — zbližavanje različitih djelova svijeta, sa mogućnostima za veći protok i razmenu pojedinaca i ideja, uzajamno razumijevanje i prijateljstvo među stanovnicima svijeta, kao i stvaranje globalne civilizacije. Iako globalizacija u nekim aspektima može djelovati kao privlačna ideja, svjedoci smo da u svijetu postoji snažan otpor globalizmu. Ovo zato što globalizacija podrazumijeva i širenje kapitalizma i internacionalizaciju preko velikih korporacija i multinacionalnih kompanija koje se koriste složenim mehanizmima za vršenje različitih vrsta pritisaka kako bi se manipulisalo lokalnim resursima, radnom snagom i uslugama protiv njihovih sopstvenih interesa.

Činjenica je da je industrijski i tehnološki razvoj u protekla nekoliko vijeka učinio svijet mnogo bližim i, figurativno rečeno, puno manjim nego što je to bio u prošlim vjekovima.

Kao savremene „trendove“ globalizacije svakako treba pomenuti i „globalne pandemije“, „globalni terorizam“, „globalne klimatske promjene“ i sl., koje su sve mehanizmi za ubrzano stvaranje Novog globalističkog svjetskog poretka. Globalizam funkcioniše po formuli pokretanja „globalnog problema“ i sprovođenja „rješenja“ obavezujućeg za sve. To je i taktika „zajedničkog neprijatelja“ koja uvijek ima za cilj da ujedini čovječanstvo pred zajedničkom globalnom opasnošću! Preko mas medija, centri moći usmjeravaju čovječanstvo da razmišlja na

jedan određen način, stvarajući programirani umni sklop. Bez obzira ko je taj zajednički neprijatelj, imperativ i potreba čovječanstva je da se, kao globalni građani svijeta, ujedini u borbi protiv tog zajedničkog neprijatelja. Da li je teško pretpostaviti ko treba da predvodi jedan takav ujedinjeni svijet? Ali kako postoji snažna tendencija „vraćanja na staro“ među ljudima kada jedna kriza prođe, globalisti proizvode seriju kriza dok svi ne nauče lekciju o neophodnosti promjena – rat, istorijski neviđena poskupljenja, nedostatak energenata, nedostatak hrane i glad, nova pandemija, gora od prethodne, prijetnja nuklearnim istrebljenjem čovječanstva...

U strategiji zajedničkog neprijatelja, po pravilu se koristi strah! Strah je vrhunsko sredstvo manipulacije! Strah se definiše kao neugodna emocija uzrokovana uvjerenjem da je neko ili nešto opasno, da će nanijeti bol ili da predstavlja prijetnju. Ovakav psihološki strah uvijek se odnosi na nešto što bi se moglo desiti kao ishod onoga što se dešava upravo sada. Strah je temelj apsolutne kontrole nad ljudima, jer će ljudi preplavljeni strahom uraditi i pristati na sve za što vjeruju da će ih zaštititi od objekta njihovog straha, uključujući tu i gubitak i ukidanje vlastitih sloboda i prava. To smo upravo vidjeli i u p(1)andemiji korona virusa, o čemu će zasebno biti riječi.

Globalizacija dovodi do drastičnog povećanja međuzavisnosti savremenih svjetskih društava i država. Procesi globalizacije izvjesno su pod kontrolom svjetskih moćnika i krupnog kapitala. Jedan od vodećih intelektualaca antiglobalističkog pokreta u svijetu, Mišel Čosudovski, profesor ekonomije na univerzitetu u Otavi (Kanada), svojom knjigom „Globalizacija siromaštva i Novi svjetski poredak“ pruža neposredan uvid u pogubni ekonomski uticaj velikih sila na sve zemlje koje su geopolitički i ekonomski bitne za njih. Čosudovski se posebno osvrće i na pitanje kako je surovi ekonomski rat razbio

Jugoslaviju i koje su dalekosežne posledice „dobronamjernih ekonomskih paketa pomoći“ MMF-a i Svjetske banke.

Pitanje iza svih pitanja je ko su „čike“ koje vladaju svijetom? I da li su oni „dobri“ ili „loši“? Da li se tu zapravo išta mijenjalo vjekovima? A kako bi? Svijet kontrolišu moćnici i bankari (proizvođači i zajmodavci novca). Oni ništa ne stvaraju, ali se ugrađuju u rad drugih. To ugrađivanje trajalo je hiljadama godina, a opstali su jer funkcionišu na principu dinastija, bratstava i tajnih društava. Tako žive vjekovima. Danas je njihovo tržište čitav svijet i oni su kreatori globalizma kao Novog svjetskog poretka. Oni određuju cijenu rada – proizvoda, usluga, cijenu novca, zlata i hljeba, ali i cijenu zabave: glumaca, muzičara, fudbalera, tenisera... (da bi što efikasnije zaglupljivali podanike i kontrolisali im slobodno vrijeme).

Da bi mogli kontrolisati tržište i protok robe i novca u čitavom svijetu, državne granice su im prepreka, ukoliko te granice nisu sami stvorili pravljjenjem marionetskih vlada i vještačkih nacija. Danas su skoro sve nacije tako nastale – uz njihovu kontrolu, ratovima koje su oni finansirali na principu: DIVIDE ET IMPERA (zavadi pa vladaj)!

Njihova glavna proizvodna jedinica je transnacionalna korporacija. Njihovo glavno prikriveno oružje su direktne strane investicije. To im omogućuje da budu svuda, u svakom poslu, ugrađeni u svaki rad, u svakom dijelu svijeta. Njihovi robovi su svi oni koji su na neki način, posredno ili neposredno, uključeni u rad njihovih transnacionalnih korporacija i dio su radne mreže razapete preko čitavog svijeta. Mreža im je negdje izatkana skuplje i kvalitetnije, a negdje je skrpljena sirotinjski. Tamo gdje drže zlato i dragocjenosti, tkanje je skuplje (na primjer u Švajcarskoj ili u Engleskoj). Ako se dobar ulov može uhvatiti sirotinjskom mrežom, nema razloga trošiti zlatne niti, zar ne? Prostinje rečeno: ako ste spremni raditi za 200 eura mjesečno (da ne

biste umrli od gladi) zašto bi vam platili 1000?

Oni danas procjenjuju vrijednost rada stotina miliona ljudi na planeti.

Samo gladne i pohlepne „ribe“ dobrovoljno ulaze u njihovu mrežu i mame i love za njih. Ali, ko se jednom utka u tu mrežu, nikada više ne može izaći iz nje, jer neće više imati znanja, ni umijeća, niti snage da se sam prehrani i održi u životu. Rad u MREŽI tako postaje jedino rješenje.

Logično je da je takvo društvo kontrolisano različitim mehanizmima i polugama sistema, i da se taj trend nastavlja, uporedo sa razvojem tehnologije koja omogućava podizanje i unapređivanje nivoa kontrole, moguće čak do tačke kad će bukvalno svaki pojedinac na planeti biti kontrolisan i pristati na to.

Religijski i socijalni aspekti globalizma

Da bi globalizam i Novi svjetski poredak uspješno funkcionisali, oni moraju pružiti i određenu zadovoljštinu ljudima. To se postiže kroz „demokratizaciju“ i materijalizam. Čovjek se postavlja kao središte oko kojeg se sve vrti, on sam sebi propisuje moral i sistem vrijednosti, on je „krojač svoje sudbine“. On je sam sebi zakon i samom sebi određuje svrhu. On sve relativizuje i prilagođava „istinu“ svojim ciljevima. Čovjek se zadovoljava kako mu se prohtije i „legalizuje“ svoju zadovoljštinu. Hedonizam i materijalizam se posmatraju kao „bolji život“ kojem se teži i za koji se očekuje da ga obezbijedi sistem.

Ove ideje nisu nove. U osnovama antičkih kultura kao Grčke i Rima nalazilo se obožavanje čovjeka. Te kulture koje su prenijete na Evropu učinile su čovjeka središtem, mjerilom i svrhom svih stvari.

Osobi koja nije teološki ili preciznije biblijski pismena, sve to se može činiti poželjnim i privlačnim, jer zadovoljava

„potrebe“ pale ljudske prirode koje se stavljaju ispred istine, pravde i morala. Čovjek kao bog za sebe zapravo je srž satanističkog koncepta. Čovjek se odvojio od Boga – Izvora života – i postao rob grijehu, đavolu i smrti, uporno nastojeći da u kratkom periodu od biološkog postanka do umiranja pronađe u sebi, svojim djelima, idejama, zadovoljstvima i dominaciji nad drugima smisao i svrhu. Zbog toga je, kao reakcija na iskustvo svoga ništavila, čovjek počeo da obožava čovjeka, proglašavajući ga za boga, vrativši se, u stvari, drevnoj misli da je ljudska duša dio božanske prirode. Drugim riječima, da je božanska po suštini i zato nema potrebe za Bogom. Ova unutrašnja potreba čovjeka da vjeruje u svoju sopstvenu božanstvenost, zajedno sa njegovom potčinjenošću demonskim silama, jeste osnova svake vrste idolopoklonstva. Papstvo, humanizam, ateizam, demokratija, fašizam, kapitalizam, komunizam i bilo šta drugo prožeto žeđi za vlašću i svjetskom moći, samo su izrazi tog istog humanističkog duha. Ideali su u suštini isti kao i ideal Lucifera. Duboko unutra, to je isti prezir dobrote Božije, ista uvreda Njegove ljubavi, ista pobuna i otuđenje od Njegove promisli, ista nezahvalnost, isti usamljeni put koji umjesto da vodi gore kao što čovjek misli, vodi dolje u provaliju i smrt.

Ateizam se pojavio ne samo kao ravnodušnost, agnosticizam ili jednostavno protivteža licemjernoj religiji. On je takođe snažna mržnja prema biblijskom Bogu; on je jaka strast, bogohuljenje, ogorčenje ljudske duše. Na tim ideološkim temeljima građeno je društvo koje nas je naučilo sve o seksu, drogi i nasilju. Prošli smo kroz kurs nihilizma i diplomirali na fakultetu destrukcije. Aristotel je rekao: „Škola i obrazovanje služe da bi mladi naučili šta treba da vole, a šta ne.“ A nas danas uče da mrzimo Boga koji nas jedini može spasiti od propasti i smrti i da veličamo ateističke besmislice. Uče nas kako da „uspijemo“ u ovom svijetu i da, na taj način, diskvalifikujemo sebe izvan

okrilja Božje spasonosne blagodati. Ničeovu filozofiju samoubistvenog ludila su svrstali u „obaveznu lektiru“ za mlade, dajući time opravdanje bogoubistvu. Uče nas da je život nemilosrdna utakmica u kojoj „pobjeđuju“ dominantni. I da ironija bude veća, živeći u skladu sa onim čemu su nas učili u institucijama ovog svijeta, mi iznova bivamo institucionalizovani kao šrafovi sistema i smješteni ili u tapaciranu sobu ili u zatvorsku ćeliju. Jedna od većih obmana je da će promjene donijeti „revolucija“ ili rat. No istorija pokazuje da se pobuna protiv „sistema“ uvijek pretvara u drugi, gori sistem, gledano sa aspekta biblijske religije i morala.

Čak i sam protestantizam kao „revolucija“ protiv teških zloupotreba tradicionalne crkve, čija okosnica je trebala biti ponovno oživljavanje biblijske nauke i moralnosti, ubrzo je poprimio odlike sekularnog humanizma kojim su centri moći mogli lako manipulirati. Veliki reformatori u kasnom Srednjem vijeku, često i sami donekle problematične ličnosti, relativno lako su sticali naklonost kako širokih narodnih masa tako i dobrog dijela „aristokratije“ zbog nepodnošljivog jarma i licemjerstva crkve. Ali protestantske nacije su brzo gurnute natrag u humanizam, materijalizam i hedonizam, pretvarajući se tako od „jagnjeta“ u „aždajinog“ glasnogovornika i promotera (vidi: Otkrivenje 13:11).

Crkve su bile i ostale ništa drugo do jedan u nizu mehanizama kontrole i zaglupljivanja stanovništva. I danas svaki takozvani „hrišćanski praznik“, „procesije“ i mahanje krstačama sa razapetim Hristovim tijelom ne predstavlja ništa drugo do ruganje hrišćanskom moralu koji, zapravo, odavno više ne postoji osim kao predstava – simulacija – u kojoj su lihvari (vukovi) obukli Hristovu jagnječju kožu. Većina ljudi, zarobljena tradicijama, ovu prevaru i danas nije u stanju da shvati, dok kontrolori iza scene savršeno dobro istrajavaju u ovoj predstavi.

Dakle, na braniku istine stoje rijetki pojedinci ili grupe, i sami u konstantnoj opasnosti da ih oduvaju vjetrovi globalne satanizacije pod plaštom stalnih i nikad ispunjenih obećanja o „blagostanju“, „miru“ i „boljem životu“. Međutim, Bog u Bibliji kaže da takvih ljudi nikad neće nestati i da će Njegov ostatak istrajati do direktne Božje intervencije odnosno Drugog Hristovog dolaska.

Svjetska vlada i ekumenska religija po mjeri prosječnog hedoniste

Svjetska vlada ne bi mogla biti uspostavljena očiglednom diktaturom. Da bi bio prihvaćen, Novi svjetski poredak mora se služiti onim što liči na demokratiju dostojnu povjerenja. Amerika odgovara tom opisu i na nju se i danas gleda kao na bastion slobode u svjetskim razmjerama – kao na poslednju veliku nadu čovječanstva. Osim toga Amerika je najveća kosmopolitska nacija na svijetu.

Novi svjetski poredak gradi se uporedo sa planskim profilisanjem u jedan umni sklop svih slojeva društva, svakog pojedinca. U tom cilju djeluje i Vatikan na čelu sa prvim jezuitskim papom koji je skoro lansirao *Globalnu Prosvjetnu alijansu* (Global Educational Alliance) kao inicijativu za oblikovanje budućeg društva putem formiranja „zrelih pojedinaca koji mogu nadvladati podjele i starati se za zajednički dom – globalno selo“. 14. maj 2020. je najavljen kao datum kada su svjetski lideri u Rimu trebali potpisati „Globalni Pakt“ za reedukaciju mladih svijeta vezano za „spasavanje planete“. „Prevazilaženje podjela“ svakako uključuje i intenzivniju ekumenizaciju religija, što znači da će „religijska unikatnost“ biti sve manje tolerisana, pod izgovorom uspostavljanja „opšteg blagostanja i mira“. Od svih religija, izvorna biblijska je ona koja je svakako najmanje

poželjna.

Dakle, globalizam, vođen i kontrolisan iz centara moći, ima tendenciju istu koju je imao biblijski Nimrod – vladavinu duhovne i političke „elite“ svijetom – sistem koji će uniformisati ljude u najsuptilniji umni sklop satanista i pobunjenika protiv Boga ikada.

U ovoj najvećoj globalnoj agendi od postanka čovječanstva kao „strano tijelo“ naći će se oni koje Bog ima kao Njegov narod. Pred nama je ono što biblijska proročanstva označavaju kao „vrijeme tjeskobe kakve nije bilo otkako je naroda pa do tog vremena.“ (Danilo 12:1a) Ali, za razliku od doba velike protestantske reformacije kada se podrška naroda i čak vlastele mogla zadobiti, ovoga puta biće sami na poprištu poslednje zemaljske bitke između Hrista i Sotone. „Sami“ što se tiče ljudske podrške, jer će biti tretirani kao „neprijatelji“ jednako od sistema i prosječnog hedoniste koji se oglušio na sve pozive božanske blagodati zarad svojih „privilegija“ i „sigurnosti“.

Bog će dozvoliti da zlo sazri i dogodiće se konačna polarizacija čovječanstva. „U to će se vrijeme tvoj narod izbaviti, svako ko se nađe zapisan u knjizi.“ (Danilo 12:1b)²

Šta će sve uključiti globalizacija?

- Jedna svjetska vlada
- Univerzalna svjetska (ekumenska) religija
- Jedna svjetska bezgotovinska valuta
- Jedna svjetska centralna banka
- Jedna svjetska vojska
- Kraj nacionalnog suvereniteta
- Nestanak privatnog vlasništva

---

² Detaljnije o biblijskom proroštvu za poslednje vrijeme čitalac se može upoznati u knjigama „Velika borba između Hrista i Sotone“, „Danilo i istorija svijeta u biblijskom proroštvu“ i „Otkrivenje života i apokalipsa smrti“.

- Ograničena i kontrolisana upotreba zemljišta za privatne i porodične potrebe
- Proizvodnja hrane pod kontrolom globalista – zabrana privatne proizvodnje domaće hrane
- Nestanak tradicionalne porodične zajednice
- Depopulacija i kontrola rasta populacije
- Obavezna višestruka vakcinacija
- Univerzalni osnovi prihod (globalna štednja)
- Digitalno kontrolisano društvo u svim aspektima života
- Sva preduzeća pod kontrolom globalnih korporacija
- Svjetski sistem socijalnih kredita (nalik kineskom modelu)
- Vlasti posjeduju i kontrolišu škole i univerzitete i vaspitavaju djecu
- Kraj upotrebe fosilnih goriva

Svjetski ekonomski forum objavio je izvještaj sa detaljima o osam predviđanja za svijet do 2030. godine.³ Među tim predviđanjima je i tvrdnja da do 2030. nećete posjedovati ništa, a da ćete i dalje biti srećni. U izvještaju se navodi porast ekonomije dijeljenja kao jedan od razloga zašto će ljudi imati manje posjeda u budućnosti. Ljudi se treniraju da budu su sve spremniji dijeliti svoju imovinu umjesto da je direktno posjeduju. Izvještaj takođe predviđa da će se srednja klasa smanjiti kako bogatstvo bude više koncentrisano među malim brojem ljudi.

Ovo bi moglo učiniti ljude manje materijalističkim i više fokusiranim na iskustva, a ne na imovinu. Konačno, izvještaj tvrdi da životna uštedovina više neće biti dovoljna za održavanje ljudi u penziji, što dovodi do potrebe za novim načinom

---

³ <https://www.weforum.org/agenda/2020/06/now-is-the-time-for-a-great-reset/>

razmišljanja o poslu i penzionisanju. Tehnokratija, ili vladavina stručnjaka, jedno je od mogućih rješenja u izvještaju.

U izvještaju se ističe da će tehnologija uskoro većinu ljudskog rada učiniti zastarjelim i da će svijetom upravljati tehnokratska elita koja će upravljati svim aspektima društva. Tvrdi se da je ova budućnost neizbježna i da će biti dobra stvar za čovječanstvo. Knjigu je napisao Klaus Šwab (Schwab), osnivač i izvršni predsjedavajući Svjetskog ekonomskog foruma.

Da li je to moguće?

2030. nećete posjedovati ništa i bićete srećni zbog toga. Ovo je predviđanje danske političarke Ide Auken, koja vjeruje da će prelazak na cirkularnu ekonomiju dovesti do optimističnijeg i održivijeg načina života. Iznajmljivali bismo ili dijelili u cirkularnoj ekonomiji umjesto da kupujemo nove proizvode. Na primjer, umjesto kupovine novog doma, živjeli bismo u zajednici sa pristupom svim potrebnim sadržajima.

Aparati i odjeća bi se iznajmljivali umjesto kupovali, a sve bi bilo dizajnirano za ponovnu upotrebu ili recikliranje. To bi značajno smanjilo količinu proizvedenog otpada i dovelo do održivijeg načina života. Auken vjeruje da će ova promjena dovesti do održivijeg i pravednijeg svijeta, gdje smo srećniji jer posjedujemo manje.

Ideja o kružnoj ekonomiji postoji već neko vrijeme, ali je nedavno postala popularna zbog globalne ekološke krize. Problem sa našim trenutnim sistemom je što je neodrživ. Koristimo resurse brže nego što ih možemo zamijeniti, proizvodeći više otpada nego ikad. U kružnoj ekonomiji, koristili bismo resurse efikasnije i proizvodili manje otpada. Ovo bi bio korak u pravom smjeru ka rješavanju globalne ekološke krize.

Kolika je vjerovatnoća da će se to dogoditi program Velikog resetovanja Svjetskog ekonomskog foruma?

Veliki plan resetovanja Svjetskog ekonomskog foruma ne

prolazi bez skepticizma. Neki ljudi vjeruju da je to velika zavjera globalne elite da kontroliše društva i ekonomije. Drugi smatraju da je to dobronamjeran, ali u konačnici nerealan plan. U svakom slučaju, Veliko resetovanje bi zahtijevalo ogromnu promjenu u načinu na koji živimo i radimo. Sumnjivo je da bi se takva promjena mogla postići bez značajnijih preokreta.

Oni takođe moraju osigurati da su ovi sistemi podržani djelotvornim mehanizmima implementacije.

Klimatske promjene, rasni nemiri, prenaseljenost i nejednakost su pitanja koja se više ne mogu zanemariti.

Moraju se poduzeti mjere kako bi se riješili ovi problemi, inače će se oni samo pogoršati. Klimatske promjene već uzrokuju ekstremnije vremenske pojave, a kako svijet postaje topliji, možemo očekivati još ekstremnije vrijeme u budućnosti. To će uticati na naše zalihe hrane i vode i našu sposobnost da živimo udobno.

Sva ova pitanja su međusobno povezana i moraju se rješavati zajedno. Veliki reset je prilika da ljudi resetuju svoje prioritete i stvore bolju budućnost za sve.

Dakle, ideja globalista je: Iskoristimo ovu priliku da izgradimo održiviji, pravedniji i inkluzivniji svijet. Nećemo posjedovati ništa i bićemo srećni. Međutim, prava istina je drugačija: Globalni kontrolori posjedovaće sve.

Poglavlje 5.

Obilježja Novog doba

Kraj 18. i početak 19. vijeka zaista je bio velika prekretnica u istoriji čovječanstva nakon koje se radikalno izmijenio svijet. Industrijska revolucija, praćena nizom pronalazaka u oblasti nauke i tehnike, uvela je čovječanstvo u nove oblike i poredak ljudskih poslova, omogućila brze globalne poteze i proširila sfere uticaja svjetskih centara moći do neslućenih granica.

Ali ono što se ne mijenja, ili se, bolje rečeno, mijenja po principu retrogradne evolucije, je ljudski karakter. Što je čovjek slabiji, to mu je potrebno više tehničkih i vještačkih pomagala, baš kao invalidu ortopedskih. Progresija nauke i tehnike u funkciji čovjeka invalida čini ga sve slabijim i istovremeno opasnijim po sebe i druga ljudska bića. U domenu ratnih oruđa i oružja, pružaju mu sve veće mogućnosti za dominaciju ili prijetnju drugima putem sile za masovno uništavanje – od konvencionalnog do atomskog oružja, te biološko-hemijskog; u ekonomiji za „industrijalizaciju“ koja uništava prirodni poredak i za proizvodnju proizvoda od kojih faktički ima više štete nego koristi (mrtva hrana, hemijski preparati, farmaceutski proizvodi i sl.); u obrazovanju i sociologiji za sveobuhvatnije oblikovanje društva po planovima centara moći; u informatici i IT tehnologiji za neviđenu manipulaciju i kontrolu; te u svakodnevnom životu za pretvaranje naroda u hedoniste čije osnovne težnje su sve više usmjerene na udovoljavanje sebičnim prohtjevima, štetnoj zabavi i sve većem izbjegavanju korisnog rada.

Industrija zabave, počevši od „komercijalnih“ pozorišnih predstava, filmova, radio i televizijskog programa, stripova, video igara, muzike, mode, sportskih priredbi, raznih rijaliti

programa, kao i praćenja života tzv. selebritija (slavnih ličnosti), ne samo što zaokuplja pažnju i oduzima vrijeme ogromnog broja stanovništva, već takođe diktira njihov životni stil i sistem vrijednosti. Hljeba i igara (latinski: *panem et circenses*, doslovno: „hljeba i cirkusa“) je popularna metafora za metode kojima se još rimska vlast služila u cilju obezbeđivanja podrške naroda tako što prividno zadovoljava njegove kratkoročne interese i nevažne potrebe, a nauštrb dugoročnih interesa, odnosno da bi mu skrenula pažnju s daleko važnijih problema. Tzv. seksualna revolucija i razvoj industrije seksa u svom širokom dijapazonu praktično profiliše ljude kao seksualne objekte.

Očigledno je da kako vrijeme odmiče, ili preciznije rečeno izmiče, manipulacija sve više sužava zdrave vidike kao smrtni pokrov nad našom planetom. Čovjek sve više dovodi sebe do trajnog ugovora sa smrću.

Ljudi su praktično hipnotisani modernizmom, čiji lažni materijalistički sjaj uništava zdravu percepciju, posebno duhovnu. Jedna od najvećih obmana savremenog društva je da nauka može riješiti probleme čovječanstva. Ova krilatica posebno je bila popularna u drugoj polovini i kraju 20. vijeka. Međutim, praksa je pokazala da je „nauka“ proizvela više problema i donijela mnogo više opasnosti nego što ih je eliminisala. Još jedan naučni „doprinos“ je projektovanje tehnološke misli na univerzum, odakle, po ateističkoj logici, treba očekivati vanzemaljce sa naprednijom tehnologijom, što je otvorilo vrata demonima da se pokazuju i predstavljaju kao vanzemaljci, koristeći se arsenalom iluzija sličnih kao u klasičnom okultizmu (tzv. astralna putovanja, fiktivne „otmice“ i sl.). Zapravo područja gdje nalazimo upadljivu bliskost su „naučna fantastika“ i okultizam. Ove dvije tematike često su vrlo isprepletene tako da je teško razlučiti jednu od druge. To, između ostalog, ukazuje da ista ekipa ideologa stoji iza obje. Tajna društva, masoni, iluminati i drugi

najčešće se „potpisuju“ na svojim radovima putem različitih okulturnih simbola ili sublimiranih poruka. Primarna svrha proizvodnje takvih „umjetničkih“ ostvarenja preko filmova, video igara i sl. je ispiranje mozga, dovođenje ljudi u zabludu i konfuziju oko osnovnih životnih pitanja, regrutacija u satanizam, kao i dovođenje ciljne grupe (gledalaca i uživalaca u ovoj mentalnoj drogi) u otvoreniji položaj za demonske uticaje i sugestije. Očekivano, osnovna poruka ovih projekcija je „nema Boga“, ili ako ga u nekoj izvitoperenoj formi ima, onda su Njegovi glavni predstavnici u crkvi.

Treći aspekt tehno obmane je spoj savremene tehnologije i ljudskog organizma u cilju podizanja ili sticanja fizičkih i mentalnih super moći (transhumanizam). Ovdje je svakako presudan psihološki efekat koji takva mogućnost ostavlja na um čovjeka invalida u grijehu koji mašta o nadljudskim sposobnostima. Kiborzi, spoj organskih i biomehatronskih djelova. Koliko je filmova, svjetskih blokbastera, snimljeno na ovu temu? Pogađate li zašto su toliko uspješni i gledani? Teleportacija, putovanje kroz vrijeme, telekineza, telepatija, oblici zagrobnog ili „vječnog“ života u vidu vukodlaka, vampira, zombija, reinkarniranih ličnosti, duhova umrlih... sve to ima svoj zajednički imenitelj odnosno korijen u umovima prožetim satanizmom. Suvišno je napominjati da sa ničim od navedenog Bog nema nikakve veze.

Nadzor i kontrola ljudi pomoću savremenih elektronskih uređaja je realnost današnjice. Ugradnja čipova ili elektronskih „bustera“ i pomagala vjerovatno je stvar bliske budućnosti.

Ono što je nekada bilo u domenu tzv. naučne fantastike i teorija zavjere, danas je postalo realno ostvarivo putem razvoja visoke tehnologije.

Upotrebom različitih elektronskih uređaja, ljudi su postali podložni lakom lociranju i praćenju, da ne govorimo o „društvenim mrežama“ gdje u virtuelnoj zajednici pojedinci dobrovoljno

postavljaju sve podatke o sebi, uključujući često i najveću intimu. „Veliki Brat“ može sada da nas posmatra i sluša svojim elektronskim „očima“ i „ušima“ koje sami stavljamo u svojim domovima ili držimo u džepovima. Biometrijska identifikaciona dokumenta takođe su stvarnost, a uveliko se govori o implantaciji mikro čipova, navodno u svrhu olakšane identifikacije, korišćenja bankovnih računa, kupovine, pa čak i tretmana određenih bolesti.

Ne trebamo biti vrhunski poznavaoци moderne tehnologije da bismo shvatili da sve to nije realno izvodivo. Ali ljude je lako navesti na različite oblike fanatizma i straha kad se suoče sa nečim novim i ranije nepoznatim.

Da ni sami kreatori svjetskih trendova nisu imuni na tehnološku vizuru, pokazuje gradnja HiTech podzemnih skloništa za pripadnike „elitnog“ satanizma, globalnih vođa i ultra bogataša koji znaju da je svjetska kataklizma izvjesna ili je u najmanju ruku očekuju kao realnu mogućnost.

Konačno, šta je moderna tehnologija donijela čovjeku? Još veći jaz u sva tri aspekta oštećenosti prvobitnim grijehom: čovjek je još otuđeniji od čovjeka, odvojeniji od prirode (koju je uz to opasno ugrozio), a Boga je praktično isključio iz života.

U domenu ljudske duhovnosti takođe su se desile velike promjene. Kada je Biblija konačno postala slobodna i dostupna širokim masama, Sotona je morao pripremiti novu strategiju da poništi i marginalizuje Božje djelo. Kako je on to uradio? Tako što je ponudio čovjeku hedonisti i invalidu različite nove svjetske drangulije, šarene laže, i sredstva koja ne samo što će mu zaokupiti svu pažnju i oduzeti dragocjeno vrijeme, već će ga duhovno potpuno drogirati i izbaciti iz kolosijeka. Generalno, ta strategija razvila se u tri pravca: i) ideološka obmana kroz ateizam i teoriju evolucije; ii) uvođenje velikog industrijskog i naučnog progressa, što otvara prostor za manipulaciju o dolasku

slavnog novog doba i iluziju da čovjek može sam riješiti svoje osnovne probleme; iii) degradacija i izvrtanje ruglu religije kroz uvođenje njenih zvaničnih institucija i predstavnika u idolatriju, nemoral i vjerovanje u nebiblijske, nerazumne i duhovno pogubne dogme, koja kao takva lako gubi bitku sa ateizmom.

Nauka Novog doba

U poslednjih nekoliko decenija nailazimo na jednu sasvim novu i kompleksnu sveopštu poplavu raznih pravaca, koji (nazgled) nude puno dobrobiti i koristi modernom čovjeku.

Mnoštvo raznih seminara o boljem korištenju unutrašnjih potencijala uma, borbi protiv raznih konflikata, stresova; razne terapije, naročito su interesantne „alternativne terapije“ (bioenergija, radiesteziya, liječenja psihičkom energijom, kristali, akupunktura i mnoge druge) koje povezuju čovjeka sa „kosmičkom energijom“, ili raznim vidovima „energija“. Razne fizičke vježbe, meditacije, bolje korištenje unutrašnjih potencijala tijela i duha, rješavanje unutrašnjih i spoljnih konflikata, stresova, i svih ostalih problema koji muče današnjeg čovjeka, sve je tako korisno i dragocjeno. Uglavnom seminare i terapije izvode vrhunski stručnjaci, naučnici, medicinari, psiholozi, pa nema razloge za sumnju. Da li su te sve pojave normalni progres u nauci, ili je nešto drugo u pitanju?

Zašto se u poslednje vrijeme strahovito propagiraju razni hinduski pravci, meditacije i čak religije? Koja je svrha njihovog masovnog širenja u hrišćanskom svijetu? Otkud toliki uticaj raznih okultnih, magijskih kultova u poslednje vrijeme? Zašto se sve to događa prilično sinhronizovano i istovremeno? Šta u stvari stoji iza svega toga? Najbolji odgovor ćemo naći ako upoznamo pokret nazvan „Novo doba“ (New Age).

Sami vođe kažu da to nije religija, već „spiritualizam“, put

do duhovnog prosvjetljenja i usavršavanja. On nije jedna jedinstvena institucija, već široka mreža različitih ogranaka, grupa, pravaca, sastavljena od ljudi koji dolaze iz različitih sredina, ali imaju isti način razmišljanja (feminizam, ekologija, okultizam, psihologija, hinduizam, budizam, mistično hrišćanstvo, i mnogo drugih pravaca), istu želju za duhovnim napretkom. Može se reći da je to sveopšti pokret čitavog svijeta za duhovnim uzdizanjem.

Ovaj pokret imao je svoje idejne vođe kao što su Alis Bejli, Bendžamin Krem i drugi. Ideje se šire putem naučnih kongresa, seminara, savjetovališta, škola, radnih grupa širokog spektra aktivnosti (za kuvanje, ishranu, vaspitanje, obdaništa), raznih vrsta autogenih treninga radi poboljšanja zdravlja, razvijanja ljudskih potencijala, ostvarivanja viših duhovnih saznanja i iskustava.

Šta znači ime *New Age* (Novo doba)? Pojam je uzet iz astrologije. Po njenom tumačenju zemlja treba 26000 godina da bi prošla kroz svih 12 znakova Zodijaka (kosmičkih sazvežđa), što se naziva velika godina. Ona je podijeljena na sedam velikih doba, ili velikih mjeseci, od kojih svaki treba da iznosi 1/7 od 26000, tačno 2166,666 godina. Početak računanja im je 10.000. god. prije n.e.

Sedam doba po cjelokupnoj astrologiji su doba Lava (10000-8000 p.n.e.), Raka (8000-6000. p.n.e.), Blizanaca (6000-4000 p.n.e.), Bika (4000-2000. p.n.e.), Ovna (2000 – do rođenja Hrista), te Ribe živimo (0-2000. posle Hrista), što je u stvari to pravo poreklo simbola ribe za hrišćanstvo, kao Hrišćanska dispencija, odjeljak. Riba je u astrologiji simbol Majke boginje Venere, koja se uplašila od giganta Tifona, skočila u Eufrat i pretvorila u ribu. To je u stvari astrološki paganski simbol.

Spiritualni pokreti vjeruju da svako od ovih „novih doba“ obilježava pojava novih Učitelja mudrosti, ili hristosa. Neki od njih su bili, kažu okultisti, osnivači velikih religija, a drugi su nosili spektar raznih naziva kao što su Mahatma, Hijerarhija,

Veliki, Tajno Bratstvo, Unutrašnja vladavina svijetom, Velika Bijela Loža Učitelja Mudrosti. Iako oni nose različita imena i u različitim su kulturama, ali svi su oni kosmički poslanici da povedu svijet u viši stepen duhovnog napretka.

Doba ribe je, kažu oni, bilo obilježeno hrišćanstvom, dok će sledeće „Novo doba“, doba Akvariusa tj. Vodolije (od 2000. pa nadalje) biti obilježeno univerzalnom novom svjetskom religijom. Zato se smatra da je to 7. doba, dakle na vrhuncu razvoja čovječanstva.

Ono treba da bude obilježeno jedinstvom, harmonijom, ljubavlju i naravno, pojavom Učitelja, hristosa, koji treba da povedu čovječanstvo u njega. Svako novo doba je obilježeno naglim promjenama, pa se zato očekuje da i sada slijede ogromne sveopšte promjene u svijetu, što će dovesti „nova svjesnost“ čovječanstva.

Novo Doba je, dakle, sveopšti pokret za uspostavljanje jednog novog svjetskog duhovnog sistema, nove svjetske religije, koja treba nastati kompletnim ujedinjavanjem čovječanstva svim mogućim sredstvima.

Sušтина ideologije i frontovi Novog doba

Smatra se da iza ovog materijalnog svijeta postoji duhovna realnost, transcendentni svijet. Ta duhovna realnost je temelj cjelokupne realnosti. Vidljiva, dodirljiva i materijalna stvarnost je samo otisak one „više“, duhovne.

Vjeruje se da duboko u svakom ljudskom biću, postoji iskra božanstva, ili „više ja“, „energija“, „viša svijest“, ili „Hristov princip“ (različita je terminologija, ali ista suština) što je dio duhovnog svijeta. Ta energija je „božanski princip“, koji je izvor reda u našim životima i tijelima.

Ključ pravog života i sreće, po tome, je u ulaženju u sebe

da bi se otkrio božanski princip u sebi. Kada neko otkrije svoje „više ja“, i proširi svoju svjesnost, tako da je i duhovni svijet uključen, onda će moći da uđe u tu duhovnu realnost.

Putevi ostvarivanja „višeg ja“ su droge, meditacija, hipnoza, mistična iskustva, energetski uticaji kristala, razni vidovi transa, djelovanje hipnotičkih sredstava – biljaka, narkotičkih sredstava i mnogo drugog, što može dovesti čovjekov um u podsvjesno stanje.

Vjeruje se da kroz kontakt sa duhovnom stvarnošću može da se dođe do duhovnog znanja univerzuma, na primjer: odakle smo došli, kuda idemo (sudbina), šta je konkretan uzrok nekog događaja, ili stradanja, koji su putevi ličnog napretka i uspjeha u životu. Može se komunicirati s drugima bez upotrebe telefona ili pisama (telepatija), može se kontaktirati sa biljkama, životinjama, mrtvim ljudima, ili višim, transcendentnim bićima, koja mogu gledati u prošlost, sadašnjost i budućnost, itd.

Koja vjerovanja i prakse potiču od suštine Novog doba?

1) ASTROLOGIJA, GATANJE. Posto je kosmička energija u svemu, isto važi i za zvijezde i za zemlju. Kako je gore, tako je i ovdje dolje. Isto važi i za Tarot karte, kojima se otvaraju „kosmički („akaški“) izvještaji“, posto imaju preslikane astrološke simbole. Zato postoje razni načini tumačenja budućnosti po New Ageu.

2) NATPRIRODNI DAROVI. Putem spiritualnog, duhovnog svijeta moguće je uraditi i nemoguće u „materijalnom“ svijetu. Primjeri su magija, telepatija, duhovni vid (nevidljivih stvari), viđenje aure, rašljarstvo (radiestezijska), govorenje duhovnim (nepoznatim) jezikom, vidovitost i svi natprirodni darovi. Što se radiestezijske tiče, vjeruje se da zemlja ima mnogo pozitivne energije, da postoje linije njenog kretanja, ali da ima i negativnih zračenja na nekim mjestima, što sve liči na energetsku strukturu i našeg tijela.

3) ALTERNATIVNE TERAPIJE LIJEČENJA. Cjelokupno uređenje tijela je poznato drevnim istočnjačkim ljekarima, pa se poznavanje svih energetskih centara u tijelu koristi terapijama kao mesmerizam (magnetno liječenje), akupunktura (uklanjanjem blokada energije života, katkad nazvane „či“, ubadanjem iglica), homeopatija (korištenjem energije biljaka koja je prešla u tečnosti, kao i davanjem lijekova za stvaranje istih koje bolesnik ima, vjerovanjem da se „klin klinom izbija“), bioenergija (korištenje kosmičke energije) i mnogim drugim „alternativnim terapijama“.

4) REINKARNACIJA. Na osnovu vjerovanja u prethodne živote smatra se da tokom više života svi ljudi napreduju u znanju i doživljavaju duhovno „prosvjetljenje“. Takođe se smatra da kontaktom sa duhovima nekada reinkarniranih mudraca se takođe ubrzava put prosvjetljenja. Vjeruje se da će konačno svi ljudi dostići novu svjesnost u Novom Dobu; čovječanstvu će dostići viši nivo. Upravo zato treba što više umnožiti seminare i sisteme prosvjetljenja ljudi da bi se pripremili za dolazak tog najvišeg duhovnog doba.

5) PSIHOLOŠKE TERAPIJE. Ima puno ideja koje ovaj pokret uvodi među određenim školama psihologije, slično humanističkoj školi. Terapije imaju svoje poreklo u psihologiji upotrijebljenoj da pomogne ljudima u njihovoj „samospoznaji“, tako da mogu dostići viši nivo svjesnosti. Zato je u svim meditativnim terapijama terminologija strogo naučno-psihološka.

6) EKOLOGIJA I RELIGIJA. Nakon čovjekovog ličnog preobražaja, sledeći korak je u obnovi cijele planete, pošto sve jeste jedno. Hipoteza o Gei, izjavljuje da zemlja ima sopstveni život, kao Majka Zemlja. Pošto se vjeruje da je božanska suština, iskre u cjelokupnoj prirodi, na čitavoj planeti, kao dio jedinstvenog božanskog principa ona mora da se zaštititi. Zato New Age ekolozi imaju izuzetno mjesto u internacionalnim ekološkim

pokretima, što im daje strahoviti ugled.

7) PREVAZILAŽENJE PODJELA. U eri Ribe, vjeruje se, bile su potrebne podjele. Trebalo je sve analizirati, okarakterisati i identifikovati, što je bilo suštinski važno za početak nauke i tehnologije. U Novom dobu, pak, potrebno je ostvariti jedinstvo svega (holizam). Zato treba prevazići stare podjele kao: duša i tijelo; muškarac i žena (uniseks moda); različite religije; čovjek i priroda; Bog i čovjek; dobro i zlo...

Treba, dakle ostvariti potpuno sjedinjavanje dosadašnjih suparnika (jin i jang).

8) UMJETNOST. Tvrdi se da je u „starom dobu“ bio pre-naglašen racionalizam. U Novom dobu treba posvetiti veliku pažnju emotivnom i intuitivnom nivou ljudske ličnosti. Zato treba stimulirati umjetnosti kao modelarstvo, slikanje, sviranje muzike. New Age muzika treba da pomogne nalaženju samog sebe, kao i dolaženja do „više svijesti“, ekstaze. Zato se sve više ide ka ekstatičnom stanju koje treba da prevaziđe racionalizam.

9) OKULTIZAM I SATANIZAM. Da bi se prevazišle sve podjele između dobra i zla, New Age je otvoren prema svim okultnim pravicima. I sam spiritualnog karaktera, on se udružuje sa svim spiritističkim pravicima, neopaganizmom pa i satanizmom. Okultne prakse se ne kritikuju, već su dobrodošle kao stara univerzalna mudrost. Time New Age ujedinjuje sve okultne redove u jedan jedinstveni front.

10) POZITIVNO OČEKIVANJE BUDUĆNOSTI. U ovom pokretu postoji snažan pozitivan stav prema budućnosti čovječanstva. On obećava strahoviti uspon time što će se svi ljudi ujediniti shvativši da su svi dio iste kosmičke energije, da posjeduju „isti duh“, „višu svjesnost“. Obećava se mir, briga za okolinu, bratstvo, ljubav, strpljenje, radost, pravi raj na zemlji. Da bi se čovječanstvo ujedinilo u istom duhu, sa kosmičkim duhom, potrebna je meditacija. To će unijeti novu svijest u ljudima,

novi duh u čovječanstvu.

Ono što je u New Ageu strahovito zapanjujuće, je činjenica da on planira potpuno sjedinjavanje ovog vidljivog i nevidljivog svijeta. On je univerzalni sistem kojim će pojave duhova biti svakodnevna stvarnost. Vrhunac svega je veliki plan po kome treba da se pojavi sam Isus Hristos na zemlji. Još 1982. vođa New Age pokreta, Bendžamin Krem je masovno objavio da je „Hristos“ došao, da je u fizičkom tijelu u Londonu i da će se uskoro pojaviti kada mogućnosti budu povoljne. On ga je nazivao „Maitreja“, ali je tvrdio da je to isti Hristos koji je živio prije 2000 godina. Posle toga više listova je objavljivalo pojavu „Isusa Hrista“ pred mnoštvom prisutnih. Koja je svrha mnogih hristosa koji se javljaju putem New Agea?

U okviru New Agea postoje organizacije koje imaju potpuno hrišćanski izgled, terminologiju i učenje, ujedinjeno i prožeto okultnim. Ovi pravci uče da će se Isus Hristos pojaviti na zemlji u obliku magličastog oblaka oko njegovih nogu, i da će time u stvari započeti njegovo kraljevstvo na zemlji. Svi oni „hristosi“ koji su se javljali putem New Agea biće proglašeni „antihristima“, dok će ovo remek djelo imitacije Isusovog dolaska biti proglašeno pravim! Pošto u Bibliji i piše da će se pojaviti antihrist, hrišćani će ovog „biblijskog“ hrista prihvatiti kao pravog. Neće ni shvatiti da će biti totalno prevareni.

Korijene odnosa New agea i hrišćanstva možemo naći kroz vjekove u kojim su ljudi širili identične ideje sadašnjim. Na primjer, u 1. vijeku n.e. gnosticizam je imao potpuno istovjetne ideje o božanskoj iskri u čovjeku i okretanju prema sebi u otkrivanju nje, da bi se postiglo spasenje. Vjerovalo se da je prava stvarnost samo manifestacija one prave, duhovne, da je to samo privremeno, a ono duhovno pravo i vječno. Zato je i gnosticizam vjerovao u besmrtnost duše i reinkarnaciju, pa otuda i tzv. „gnostička jevanđelja“.

Poglavlje 6.

Globalne p(l)andemije

Sjećate li se „svinjskog“ i „ptičjeg gripa“? Scenario sličan aktuelnom sa „korona virusom“, kada se širom planete takođe širila panika, vidjeli smo nekoliko puta u poslednjih deceniju i po. Svinjski, pa ptičji grip, virus ebole, pa zika... U svim prethodnim slučajevima se tresla gora, a rodio se miš.

Podsjetimo, virus nazvan A H1N1, koji je potekao od svinja i prvi put se pojavio u proljeće 2009, brzo se proširio po svijetu. Laboratorijski je potvrđeno 18.500 smrtnih slučajeva od njega. SZO je proglasila pandemiju, međutim, ovaj grip je veoma brzo postao sezonski i sada se redovno, bez većih posledica (u odnosu na druge tipove gripa), pojavljuje svake godine. Ono što je posebno zanimljivo je da je SZO naprasno mjesec dana prije proglašenja pandemije promijenila definiciju pandemije. Države širom svijeta masovno su kupovale vakcine farmaceutskih giganata, koji su ostvarili enorman profit. To pokreće opravdane sumnje u veze između SZO, lobista farmaceutske industrije i globalnih moćnika koju vuku konce iz sjenke.

Kada se pojavio „ptičji grip“, te 2005. godine ubijeno je na hiljade domaćih životinja. Ubijane su i one koje su bile zaražene virusom, ali i one koje nisu – čisto iz predostrožnosti. Smatralo se da je ovaj virus krenuo iz prirodnog rezervata „Ptičji raj“ gdje su ptice došle sa Urala, a na jugu te planine, na jednoj farmi, uništeno je čak 100.000 ptica. Svaka ptica je bila sumnjiva. Kako su se širile vijesti o sve većem broju oboljelih i umrlih ljudi, ali i opasnosti od sve veće epidemije, narod je bio u velikom strahu. Izbjegavali su da jedu piletinu i bilo koju drugu živinu jer su bili u strahu da će na taj način dobiti H5N1 i popularizovalo se

nošenje hirurških maski, kao što to u Kini rade već decenijama – zbog velike količine zagađenosti i smoga. Odjednom je počela histerična nabavka vakcina protiv ove „pošasti“, svi su predviđali da je apokalipsa stigla i da je svijetu i ljudskoj civilizaciji kraj. Ljudi su se, kao i uvijek, podijelili na one koji vjeruju u to, i one druge. Bilo je prepirki između ljekara i roditelja koji nisu dozvoljavali da njihova djeca dobiju tu novu vakcinu.

Pojavljivale su se razne teorije zavjera, a najglasnije su bile one da je veći broj preminulih koji su uzeli vakcine, nego ovih koji su umrli bez primanja tog „spasonosnog lijeka“. No kasnije se sve ovo ispostavilo kao lažna uzbuna jer mi više nemamo ptičji grip, a zapravo ga kod nas nikad ga nije ni bilo, makar ne u onom smislu u kakvom su ga predstavljali kroz medije. S druge strane, virusa je uvijek bilo, samo nekada u većoj razmjeri, a nekad u manjoj.

Vakcinacija kao „imunizacija“ – kako je sve počelo

Vakcina je latinska riječ (vaccine) koja potiče od „vacca“ – krava. Kako se uopšte krava našla kao termin za ono što danas zovemo vakcinom? Podsjetimo da je vakcinacija (ili cijepljenje) proces ubrizgavanja koktela bolesnog biološkog materijala (od krava, teladi, majmuna, prasića, pacova, zmija i drugih životinja) i raznih hemikalija u ljudski krvotok kako bi se naš imuni sistem aktivirao i zaštitio nas od određenih zaraznih bolesti.

Izumiteljom vakcinacije smatra se Edvard Džener (1749-1823). No on nije bio ljekar. On je bio nadriljekar, koji je kasnije (u to vrijeme se tako moglo) kupio diplomu za ljekarsku praksu, koju je već upražnjavao 20 godina, i to na osnovu članstva u uglednom Engleskom Kraljevskom društvu. Danas se zna da je do tog članstva došao prevarom.

Džener je odgojen kao majstor mason 1802. godine i bio

je član Lože vjere i prijateljstva #270 (Lodge of Faith and Friendship #270) u Gloucestershiru, Engleska. Bio je aktivan u bratstvu, služeći 1812. godine kao majstor svoje lože. Ovu ložu je redovno posjećivao princ od Velsa – budući Džordž IV – koji će igrati značajnu ulogu u Dženerovom životu. Godine 1821, pošto ga je poznavao kao „čovjeka od integriteta“ iz vremena koje su proveli zajedno u loži, sadašnji kralj Džordž IV imenovao je Dženera za svog vanrednog ljekara. (Izvor: The Grand Lodge of Ohio)

Sve je počelo krajem 18. vijeka u jednom zaseoku Gloucestershira u jugozapadnoj Engleskoj, gdje je Džener živio i sebe sam titulisao u poslu kao – ljekara i apotekara.

Seljaci koji su muzli krave ispleli su tada priču da svako ko se zarazi kravljim ospicama (kravljom bolešću koja se prenosi na ljude prljavim rukama nakon muže) postaje na neki način otporan prema velikim boginjama (varioli), kao da su kravlje ospice na rukama neka zaštitna amajlija protiv boginja.

Seoski „ljekar i apotekar“, Džener, čuo je za ovu praznovjericu i lukavo je predstavio, ni manje ni više, kao naučnu činjenicu. To je uspio tako što je najprije dobio „naučničko“ uvjerenje – Pripadnik Kraljevskog udruženja (M.D., F.R.S. – Fellow of the Royal Society). Džener je zatim platio 15 funti Univerzitetu Sent Endrju da bi dobio zvanje „doktora“. Praksu ljekara i apotekara je prije toga obavljao punih dvadeset godina, liječeći seljake koje je ujeo bijesan pas tako što ih je potapao u vodu da se „bjesnilo“ u njima „udavi“.

Ovaj dovitljivi nadriljekar, sin sveštenika, došao je na ideju da spoji životinjsku i ljudsku bolest, praveci tako biološku vezu između dvije potpuno različite vrste i udarajući temelj kasnijoj teoriji o porijeklu vrsta Čarlsa Darvina.

Tako je kao „ljekar“ sa „diplomom“ napisao i knjigu gdje je u naslovu prvi upotrijebio termin VARIOLAE VACCINAE.

Na srednjevjekovnom latinskom ovo je značilo „kravlje boginje“, iako se zapravo riječ „variola“ nije vezivala samo za ospice na koži (nije svaka ospica znak boginja), već isključivo za bolest – boginje. Ali „dr“ Džener u svojoj knjizi nigdje više ne pominje termin „Variolae Vaccine“ odnosno „kravlje boginje“, već uglavnom govori o „horse grease“ – „konjskom loju“ koji je bio uzrok kravljih ospica. Ako je ovo uradio namjerno, Džener je mudro računao da će zapravo veoma mali broj ljudi zaista pročitati knjigu, ali će većina pročitati naslov iz koga će stvoriti asocijaciju između „velikih boginja“ i „kravljih boginja“.

Pun naziv Dženerovog rada o kravljim ospicama je: „Istraživanje uzroka i posledice VARIOLA VACCINE, bolesti otkrivene u nekim zapadnim oblastima, posebno u Gločesterširu, i poznatu pod imenom kravlje boginje“.

Džener je spojio nespojivo, i tako izmislio novu bolest – „kravlje boginje“. Tako su boginje postale veza između dvije bolesti – kravlje i ljudske. Obje su se ispoljavale pojavom ospica na koži.

Posledica vjerovanja da ljudi i životinje dijele iste bolesti, te da imaju i istog pretka (bacili su evoluirali u ribe, ribe u sisare, i najzad majmuni u čovjeka) prokrčila je put onome što danas nazivamo – vakcinacijom (ili u prevodu kravljizacijom). Ovoj „mudrosti“ se danas uče ljekari širom svijeta.

Termin „VARIOLAE VACCINE“ stavljen je u središte naslova, i to je prvo što se uočava u dugačkom naslovu knjige. U čitavoj knjizi, međutim, ovaj nov naziv za bolest nigdje nije objašnjen, ne postoje reference odakle je preuzet i sl. Takav naslov, bez ikakvog objašnjenja i ulaženja u njegovu ispravnost, novinari i studenti širili su dalje u mnoštvu novih publikacija.

Ovu Dženerovu izmišljenu bolest i opasnu prevaru razotkrio je škotski ljekar dr Čarls Krejton u svojoj knjizi „Džener i vakcinacija“ (Dr. Charles Creighton „Jenner and Vaccination“).

Šta je posledica ovakve konstrukcije izvedene isključivo iz povezivanja dva termina koja su veoma slična, iako označavaju sasvim različito? VARIOLA VACCINA je potpuni nonsens. Jedina korelacija između velikih boginja i kravljih boginja je to što imaju sličnu manifestaciju – ospice.

Tako je „Variola Vaccine“ postalo ime za „kravlje boginje“. Bolest krava i muzara krava koja je generacijama poznata na selima kao kravlje ospice, iznenada je predstavljena učenim ljekarima koji za to nikada ranije nisu čuli, pod potpuno novim imenom – VARIOLAE VACCINE.

Džener je tako postao poznat kao „izumitelj“ vakcinacije, procesa ubacivanja virusa iz kravlje limfe u ljudski organizam.

Kravljizacija (vakcinacija) je tako postala „naučno utemeljena“ praksa koja se proširila u čitavoj Evropi, i veoma brzo i u Americi. Danas je vakcinacija zakonom obavezna u najvećem broju zemalja. Siromašna Afrika posebno je pogodna meta farmaceutskog biznisa koji se u formi „humanitarne pomoći“ preko UN-a često plasira neukom siromašnom stanovništvu. Tako im „čovjekoliki majmun“ koji je „evoluirao“ u homo sapijensa prvo pošalje virus, pa vakcinu.

„Imunizacija“ putem vakcinacije je najveća laž u istoriji medicine. Imunizacija se uopšte ne postiže vakcinacijom. Imunitet se prirodno razvija kod svakog normalnog organizma, a vakcinacijom se samo uništava. Na osnovu činjenice da imuni sistem reaguje na strana tijela razvijeno je vjerovanje da ukoliko se jedan strani antigen ubrizga u neku individuu, ta individua će onda postati otporna na buduće infekcije tim antigenom. Tom vjerovanju dato je ime „vakcinacija“.

Svaki organizam „zna“ od čega se sastoji jer predstavlja kompleksnu integrisanu živu cjelinu koju je dizajnirao Tvorac. Na osnovu tog znanja o sebi organizam reaguje na strana tijela obrađujući ih ili braneći se od njih. Ta životna cjelovitost, koja

je znanje o sebi i moć prepoznavanja i odbrane od stranih tijela, naziva se imunitet. Samo onaj ko negira činjenicu da je organizam jedinstvena funkcionalna cjelina i živa „mašinerija“ (ateisti i evolucionisti), može da pretpostavi da imunitet treba unaprijed „obučavati“ da prepozna neka strana tijela njihovim nasilnim ubrizgavanjem. Imuni sistem se teško može izboriti sa tom novom, nepoznatom i neprirodnom opasnošću, unijetom na neočekivan i neprirodan način. Vakcine ulaze direktno u tijelo i njih jetra ne „cenzuriše“. U normalnim okolnostima bolest spontano ulazi u tijelo i filtrira se kroz složenu mrežu tjelesne odbrane, dok vakcine, ubrizgane direktno u krvotok, zaobilaze mnoge od tih odbrambenih sistema i dobijaju neposredan pristup tkivima i organima. Tako čovjek cijeli život postane podložan uticajima raznih bolesti. Pretpostavka da imuni sistem treba obučavati šta će da prepozna je isto tako idiotska kao i pretpostavka da ribu treba učiti da pliva. Sve što se do danas promijenilo u pogledu vakcinacije je naprednija tehnologija proizvodnje i naravno razrađeni korporativni globalni biznis.

Novi „korona COVID-19 virus“

Korona „vlada“ od decembra 2019. godine. Ono što donosi svaka „nova bolest“ ili „novi virus“ je strah od nepoznatog.

Koliko i kako destruktivno ponašanje ljudi pomaže pojavi i širenju virusa, o tome bi se moglo mnogo pisati. Što se tiče pojave „COVID-19“ virusa, bilo je nekoliko teorija. Kineski virolozi tvrde da su izolovali virus kod pacijenata sa tržnice u Vuhanu koji su dobili teške pneumonije i uporedili ga s istim tipom virusa u šišmišima koji su se tamo prodavali, i s 96 posto sigurnosti došli do spoznaje da se radi o istom korona virusu. Navodno je mutirao i prešao sa šišmiša na čovjeka. Prethodno se sumnjalo da virus potiče od zmijskog mesa koje se takođe

koristilo za ishranu. Interesantno je i to da su kineske vlasti zabranile konzumaciju mesa od svih divljih životinja. Riječ je o životinjama koje su u Bibliji klasifikovane kao nečiste (3. Moj-sijeva 11. glava), zbog čega je i ranije dolazilo do virusnih epi-demija. Međutim, prema skorijem istraživanju tima SZO, zaključeno je da se ne može pronaći šišmiš uzročnik virusa niti se čak uopšte ustanoviti kako je ovaj famozni virus započeo pan-demiju.

Kako god bilo, pokazalo se da ova gripni virus stvara medicinsko-zdravstveni i životno opasni razlog za brigu, posebno za već bolesne i starije osobe sa oslabljenim imunitetom. Neke preporuke za njegovu prevenciju su na mjestu. To su uglavnom higijenske mjere koje su same po sebi logične i razumne, kao što su dobre i preporuke za jačanje imunog sistema.

Ali ovog puta cijela kampanja izgleda drugačije, možda ne želeći da ponavljaju već razobličenu matricu iz prethodnih iskustava ili iz drugih razloga. Sada se sve radi na dugoročnim osnovama, iako se kao rješenje problema i dalje forsira vakcinacija.

Preko sveprisutnosti u medijima, konstantno se šire strah i panika među ljudima. Cijela kampanja je pretvorena u svojevrsno psihološko-biološko oruđe za proizvodnju straha i treniranje ljudi poslušnosti globalno prihvaćenim autoritetima, čije definicije i mjere niko zvanično ne dovodi u pitanje. Pojedinci koji to rade, makar bili i respektabilni autoriteti, proglašavaju se – po-gađate već – za „teoretičare zavjere“ ili „antivaksere“.

Entoni Fauči (jezuita), jedan od prvih svjetskih šefova marketing kampanje najpoznatijeg virusa svih vremena koji je suspendovao sve druge bolesti i uzročnike smrti, javno izjavljuje kako će ljude **prisiliti** na **dobrovoljnu** vakcinaciju i da će koristiti sve ucjenjivačke mehanizme sistema u tom cilju. To se u prvom redu odnosi na strah od gubitka posla i ograničavanje mogućnosti kretanja za „nevakcinisane“. Oni očito računaju na

bespogovornu globalnu poslušnost na svim mjestima odlučivanja, a metoda koju koriste zove se metoda „kuvane žabe“.

Korona virus je proizveo paniku u čitavom svijetu. Panika nikada nije dobra ni za preventivu ni za liječenje. Ona parališe i pripravlja ljude na безусловnu poslušnost strukturama vlasti. Ništa ne može tako homogenizovati svijet kao strah od zaraze.

U nekom najcrnjem orvelovskom scenariju, mogli bi reći, da ako želite kontrolisati svijet onda više nisu na prvom mjestu kontrola energenata, hrane i vode, nego – kontrola straha! U vanrednim prilikama nekad dolazi do izražaja i čovječnost, ili odvažnost pojedinaca, i sposobnost da se suprotstavi prijetnji, da se nadiđe iskušenje. Ali strah od zaraze dovodi do fobija i do sveopšte latentne psihoze mase, do paranoje, do straha od kontakta s drugim ljudima – asocijalnosti. Ljudi svih dobi i profila se treniraju na asocijalno ponašanje i poštovanje „mjera“ koje su često apsurdne i kontradiktorne onim prethodnim.

Iako su dostupne vakcine (fajzer, moderna, astra zeneka, sinofarm, sputnjik v) faktički neispitane i uz sve to neke rađene po novoj mRNK tehnologiji, one se nameću najprije starijoj a zatim sve mlađoj populaciji. Epidemiolozi pretpostavljaju da bi prag za postizanje kolektivnog imuniteta mogao da bude oko 70-80 odsto stanovništva. Da li namjerno ili slučajno, sve pomenute vakcine su se pokazale nedovoljno efikasnim u sprječavanju širenja zaraze, tako da je prvobitna propaganda o „spasonosnoj vakcini“ promijenjena u „pružanju zaštite od težih ili smrtnih ishoda“ i obavezu da ljudi primi više od standardne dvije doze „imunizacije“. Koliko više će da ih bude, nije poznato. Forsiranje vakcina, čak i miješanje od različitih proizvođača, ukazuje na sumnju da su vakcine sredstvo za ostvarivanje nekih dugoročnih ciljeva. Da li samo depopulacije, transhumanizacije putem izmjene genetskog koda ili ima još nešto?

Dakle, korona virus je postao moćno oruđe, zavisno kako

ga ko koristi i u kom ideološkom i geopolitičkom kontekstu. U psihološkom i geopolitičkom smislu, korona virus može imati jednako zloćudne učinke kao i u zdravstvenom. Cijele države su pretvorene u ogromne karantine, da ne kažemo u konclogore. Svijet kakav smo znali se pretvorio u svijet maski i straha, međusobno otuđenih i podozrivih ljudi, koji nadmašuje strah od klasičnog terorizma, klimatskih promjena i nuklearnog rata. Tako je korona virus „obične“ teroriste izbacio iz trenda.

Zavisno od napretka procenta vakcinisanih građana, neke države, nezadovoljne dosadašnjim učinkom, kao što je Australija, uvele su kovid diktaturu i tiraniju. Vojska je na ulicama, policija ide po kućama, kretanje između gradova i pokrajina je zabranjeno, a građanima je zabranjeno napuštanje zemlje!

Propagandu koju vrši australski režim teško je opisati. Osim sprovođenja propagande, režim se bavi vrlo bizarnim stvarima, kako bi što više pojačali paniku među stanovništvom i stvorili nova opravdanja za „zaključavanja“ (lockdown). Režim daje građanima potpuno nebulozne savjete kako se trebaju ponašati. Govore građanima kako je zabranjeno razgovarati sa ljudima na ulici, jer se razgovorom može prenijeti virus. Australska policija se pretvorila u Gestapo koji ljude hvata po ulicama, i ispituje gdje žive i kamo idu.⁴

Da li su ovo mehanizmi za obračun sa „neposlušnima“ i uspostavljanje globalne diktature? Ono što zapanjuje je servilnost lokalnih autoriteta koji se utrkuju u sprovođenju naloga!

Čovjek nikada neće i ne može imati sve pod nadzorom i pod kontrolom. Međutim, svijetom vladaju ljudi koji vjeruju upravo u takvu post-teističku sliku svijeta, svijeta koji se po svaku cijenu nastojao riješiti Boga Stvoritelja i „preuzeti stvari

---

⁴ Za više informacija vidi članak „Potpuno ludilo u Australiji – vijesti postaju sve bizarnije“ na portalu logico.com

u vlastite ruke“, gdje je čovjek apsolutni gospodar vlastite sudbine i sudbine svijeta. U takvoj zabludi djeluju i globalisti i vlastodršci koji žele demonstrirati svoju „svemoć“ u borbi protiv pošasti koje su najvjerojatnije sami pokrenuli.

Da li je proizvodnja i širenje straha, te zatvaranje nacija u „karantin“ veći cilj nego samo suzbijanje virusa? Vidjećemo, vrijeme će pokazati. Ko preživi ovu novu pošast, naravno.

Nevidljivi i moćni virus koji mutira u nove „sojeve“ je sada postao personifikacija straha čovjeka od drugog čovjeka. Podlijeganje panici i masovnoj psihozi je vrlo opasno mentalno i duhovno stanje. Isto tako nameće se utisak da se autoriteti više bave cenzurom i ideologijom negoli samom epidemijom. Ljudi umiru od gripe, umiraju i dalje, a režimi se brinu kako opstati sa njihovom agendom. A svijet kao svijet, nikad se neće opametiti, ma šta se dogodilo. Nije to realno ni očekivati od masa koje prolaze kroz život kao objekti različitih oblika manipulacija. Uzaludne bi bile i molbe virusu korone da prestane plašiti morone.

Globalisti i moćnici iz sjenke i jedan virus svakako mogu okrenuti u svoju korist, a Svjetska zdravstvena organizacija i UN kao njihovi instrumenti, uz farmakološke multinacionalne kompanije, scijentistički entuzijizam i financijski inženjering, mogu mase uvjeriti u nužnost zajedničke akcije, na potrebu za nadzorom čitavog svijeta, kao i kod klimatskih promjena – slamanje vlada i država, kako bi žrtvovali veliki dio vlastite suverenosti u ime zdravlja i sigurnosti planete i čovječanstva. Na sceni je globalistička agenda, a imamo jake razloge, uključujući i biblijsko proroštvo, da vjerujemo da je upravo tako, da bi ova situacija mogla biti jedan probni balon ili trening za ulazak u Novi svjetski poredak. Veći razlog za brigu se nalazi u onom što se sprema iza korone nego od samog virusa od koga je napravljen moderni bauk – da plandemija bude mnogo veća opasnost od pandemije. Svijet kakav smo poznavali brzo nestaje, a sekularna apokalipsa

ide svojom tokom, samo što nisu svjesni da bez Boga nema izlaza iz crne rupe koju su sami stvorili, jer sa svojom pseudo eshatologijom mogu svijet dovesti jedino u kaos i na ivicu samouništenja.

Znaci vremena i pandemija korona virusa

Mnogi vide u ovoj globalnoj suspenziji planetarnih aktivnosti priliku za masovno preispitivanje ili je posmatraju kao neku vrstu resetovanja čovječanstva.

Međutim, za poznavaoce biblijskih proročanstava, posebno onih u kontekstu posletka vremena koja između ostalog najavljuju i pomore (Matej 24:7; Luka 21:11), globalna dešavanja moraju se sagledati u svjetlu mogućih globalnih kretanja. Svakako da trenutna situacija, udruženo sa drugim aktuelnim „gorućim problemima“ kao što su klimatske promjene, i velike konsekvence koje povlači za sobom mogu biti snažni zamajac za ubrzano sprovođenje globalističkih planova.

Posmatrano iz ove perspektive, možemo predvidjeti neke poteze sa velikom izvjesnošću:

(1) Povećane aktivnosti na uspostavljanju globalnog poretka i globalne kontrole. To bi svakako značilo manje ingerencije i samostalnost državnih organa vlasti, sve veću zavisnost od globalnih autoriteta, krah „demokratije“, te gubljenje ljudskih prava i sloboda.

(2) Ekonomska i finansijska zavisnost država od globalnih finansijskih institucija (međunarodnih bankara i elite svjetskih moćnika) izvjesno će biti sve izraženija što se vanredno stanje sa ovom čudnom pandemijom bude više produžilo.

(3) Nije nerealno očekivati da svijetu zbog toga budu ponuđena radikalna rješenja za prevazilaženje krize koja bi mogla podrazumijevati realizaciju planova koji su već bili u agendi,

kao što je preraspodjela svjetskog bogatstva ili čak povlačenje novca i uvođenje elektronskog sistema transakcija. Prva opcija predstavljala bi faktički uvođenje neke vrste socijalizma u cijelom svijetu, što bi ujedno zadovoljilo i široke mase. S druge strane, savremena tehnologija pruža sve veće mogućnosti lake kontrole njenih konzumenata i otvara mogućnosti uvođenja gotovo svih oblika poslovnih transakcija elektronskim putem.

(4) Uspostavljanje sistema globalne kontrole i nadzora građana, sa posebnim naglaskom na rizične faktore kao što su prevencija neprihvatljivih oblika ponašanja, sprječavanje bolesti putem obavezujućih mjera kao što su opšta vakcinacija stanovništva, redovne zdravstvene kontrole, možda i čipovi za praćenje stanja organizama i alarmiranja na eventualne simptome bolesti. U praktičnom životu to bi značilo da ne možete trgovati u velikom supermarketu ili prisustvovati nekom sportskom događaju ili koncertu ako niste „bezbjedni“ i nemate „propusnicu“. Takve mjere morale bi obuhvatiti cijeli svijet, bez razlike, što nas upravo upućuje na biblijsko proročanstvo dato u Otkrivenju: „I prisiljavala je sve ljude, male i velike, bogate i siromašne, slobodne i robove, da prime žig na svoju desnicu ili čelo i da niko ne može ni kupovati ni prodavati osim onoga ko ima žig ili ime zvijeri ili broj njenog imena.“ (Otkrivenje 13:16-17) „Zvijer“ u datom kontekstu je simbolički prikaz zemaljskog sistema vlasti i uprave koja u osnovi ima satanistički umni sklop i u duhovnoj ravni ostvaruje planove samog Sotone. Proroštvo otkriva da je „aždaja dala zvijeri njenu moć i njen presto i veliku vlast“ (Otkrivenje 13:2). „Aždaja“ je Đavo ili Sotona koji zavodi cijeli svijet (Otkrivenje 12:9). U ovom paketu vrlo lako se može uklopiti obavezno svetkovanje lažnog šabata tj. nedjelje, za koju je već u toku velika kampanja maskirana brigom za planetu, radnička prava i dr. (više o tome u sledećem poglavlju).

Da li u „mjerama“ borbe protiv korone prepoznamo

uspostavljanje mehanizama za globalno sprovođenje prisilnog nametanja „žiga zvijeri“, prorečenog u Otkrivenju? Da!

(5) Uspostavljanje svjetskog mira koji se u Bibliji naziva lažnim mirom zato što nema kakvoću istinskog mira kakav je moguć samo u Božjem poretku. Osnovni problem sa ovom vrstom „mira“ je prividno ili lažirano stanje stvari. Da bi ovakav „mir“ bio moguć, potrebno je sprovesti navedene i druge mjere rigorozne kontrole stanovnika planete Zemlje putem represije i straha od sankcija, uporedo sa obećanjima o utopijskom boljem životu mira i blagostanja. To neminovno znači **globalni totalitarizam**, bez obzira na ideologiju kojom će biti pokriven i pravdan. Ali za mase ljudi ogrezlih u ateizmu, nihilizmu ili indoktriniranih pseudo religijskim konceptima, to će se činiti kao jedino moguće i najbolje rješenje za probleme čovječanstva.

(6) Svjetski „mir“ i međusobni suživot bez sukoba i rata nije moguće uspostaviti bez globalne ideologije „za opšte dobro“ koja bi svakako podrazumijevala religijski ekumenizam i toleranciju, zabranu tzv. „govora mržnje“, te zabranu ili netoleranciju prema isticanju specifičnih vjerovanja kao na primjer da je Hrist Spasitelj svijeta, da je Božji Plan spasenja unikat i nepromjenljiv, identifikaciju duhovnog Vavilona i sl. U perspektivi ovaj antagonizam je ono što će izvjesno dovesti do konačnog primanja pečata Božjeg (Otkrivenje 7. glava) ili žiga zvijeri (Otkrivenje 13:11-18). Stoga Novi svjetski poredak u osnovi mora počivati na dva temelja koji čine globalni politički sistem (sistem i mehanizmi fizičke kontrole stanovništva) i globalni ideološki sistem (sistem ideološke/vjerske odnosno mentalne i duhovne kontrole).

Činjenica je da se velike stvari događaju upravo u vremenu u kojem živimo i da trebamo paziti na znake vremena više nego ikad, ali mudro i razborito, uz Božje vođstvo.

Poglavlje 7.

Agenda za spasavanje „Majke zemlje“

„Majka zemlja“ ili „Majka Priroda“ je drevno pagansko božanstvo, personifikacija plodnosti i Zemlje. Poštovale su je mnoge religije, dok su Egipćani poštovali muškog boga Zemlje. Mnogo religija je vjerovalo da je plodna Zemlja iz koje se razvija život žena koja odgaja čovječanstvo. Budući da je Zemlja ženski element koji rađa, nebo je bilo muški element. Zemlja je u paganstvu zauzimala srednje mjesto – između neba i podzemlja (koje je njena utroba). Grčka Majka Zemlja je Gea ili Gaja, čije ime jednostavno znači „Zemlja“. Ona je nastala iz Haosa, stanja bez reda i poretka. Ovo obožavanje ponovo je oživljeno kroz neopaganizam New Age pokreta.

Biblija vam govori da će sve ići prema jednoj svjetskoj vladi, jednoj svjetskoj religiji/ideologiji, jednoj svjetskoj vojsci i jednoj svjetskoj ekonomiji. Bog je stvorio čovjeka da bude slobodan. Ali antihristov duh nastoji kontrolisati populaciju sprovođenjem raznih agendi i planova, pod izgovorom brige za opstanak, „održivi razvoj“ i životnu okolinu. Moderni proroci prognoziraju klimatske i ekološke katastrofe od 1960-ih. Ova „proročanstva“ uključuju najave „ledenog doba“, otapanje leda na polovima i poplave, trošenje ozonskog omotača kao „velike opasnosti za život“, globalno otopljenje, dramatično povećanje emisije CO₂ u atmosferi i sl. Nijedno apokaliptično predviđanje sa rokovima do danas se nije ostvarilo.

Na izazove navodnih katastrofalnih klimatskih predviđanja nisu imuni ni „super bogataši“. Kontroverzni Bil Gejts, jedan od glavnih aktera u borbi protiv pandemije korona virusa, izjavljuje da je rješavanje Covida lako u poređenju sa klimatskim

promjenama i da će to biti „najčudesnija stvar koju je čovječanstvo ikad uradilo“. (Izvor: BBC News, 15. februara 2021.)

I dok razna religijska tijela, uključujući ogroman broj okultista, sa svojim „apokalipsama“ postižu više reklamno-propagandne i psihološke učinke kod svojih sledbenika, katastrofična predviđanja naučnika, zvaničnika i „moćnika“ imaju silu da pokrenu globalne mehanizme „prevencije“ i „zaštite“, što često proizvodi ne samo velike udare i zaokrete u ekonomiji i industriji, već takođe i obavezujuće globalne agende kojima se moraju pokoriti sve vlade. Odatle nije teško predvidjeti mogućnosti velikih zloupotreba od strane „vladara svijeta“, uključujući i ograničavanje ili oduzimanje osnovnih ljudskih prava i sloboda na račun „spasavanja planete“.

Kao jedan od glavnih ciljeva ističe se smanjenje emisije gasova staklene bašte, budući da ubrzan razvoj tehnologije i međunarodne trgovine, dovode do toga da zagađujuće čestice, prije svega, gasovi staklene bašte (eng. Greenhouse Gasses – „GHG“), predstavljaju globalni problem.

Problem, ali i potrebu da se preduzmu izvjesni koraci kako bi se ozbiljnijim poremećajima stalo na put, uvidjele su i Ujedinjene nacije. Tako je 1991. godine na scenu stupila Okvirna konvencija UN o promjeni klime („Okvirna konvencija UN“), koja je postavila kao cilj stabilizaciju koncentracija GHG i sprječavanje negativnih uticaja ljudskog djelovanja na klimatski sistem. Kako bi se osigurala primjena Okvirne konvencije, otišlo se i korak dalje, pa je usvojen i Kjoto Protokol uz Okvirnu konvenciju UN („Kjoto Protokol“) – ideja je bila da se obaveze iz Okvirne konvencije UN konkretizuju i da se kvantifikuju smanjenja koje industrijalizovane zemlje treba da ispune, dok su se manje razvijene zemlje obavezale da sprovode mjere za smanjenje zagađenja. Iako je volja država da se stane na put klimatskim promjenama bila uobličena u više međunarodnih instrumenata,

najpoznatiji akt u ovoj oblasti je Sporazum o klimatskim promjenama iz Pariza („Pariski sporazum“), kojim su se države saglasile da se prosječno povećanje temperature mora ne smije preći 2°C u odnosu na period prije industrijske revolucije.

Agenda 21 i Agenda 2030 Ujedinjenih nacija

Ujedinjene nacije su usvojile „Agendu 21“ koja se sada zove „Agenda 2030“.

Dakle, šta je Agenda 2030? To je rebrendiranje Agende 21. Do 2030. žele određene stvari na mjestu. Prema njihovoj definiciji, Agenda 21 je „sveobuhvatan plan djelovanja koji će na globalnom, nacionalnom i lokalnom nivou poduzeti organizacije sistema Ujedinjenih naroda, vlade i glavne grupe u svim područjima u kojima ljudski uticaj utiče na okolinu.“

Budući da će ljudsko biće uvijek imati uticaj na okolinu, Agenda 21 otvara put izvanrednoj kontroli UN-a.

Postoji 9 osnovnih postulata agende 21:

(1) Premjestiti građane s privatnog zemljišta u urbano stanovanje.

(2) Stvoriti ogromne prostore divljine naseljene velikim mesožderima.

(3) Ukloniti automobile i stvorite gradove po kojima se može hodati.

(4) Podržati odabrana privatna preduzeća javnim sredstvima za „održivi razvoj“.

(5) Donositi političke odluke koje favoriziraju „veće dobro“ nad pojedincima.

(6) Drastično smanjiti upotrebu energije, vode i svega ostalog što stvara „zagađenje ugljenikom“.

(7) Koristiti birokratiju za donošenje opsežnih odluka izvan demokratskih procesa.

(8) Povećati poreze, takse i propise.

(9) Sprovesti politike čiji je cilj podsticanje smanjene populacije.

Što se tiče zemaljskog stanovništva, evo šta je najavio Bil Gejts u svom Ted Talku⁵ iz 2010. godine:

„Ako zaista napravimo sjajan posao na: novim vakcinama, zdravstvenoj zaštiti, uslugama reproduktivnog zdravlja [kontracepcija] – mogli bismo je [svjetsku populaciju] smanjiti za možda 10 ili 15 posto.“

Tako da možete jasno razumjeti da se „kontracepcija“ NE odnosi na usluge reproduktivnog zdravlja – ona je u planu smanjenja zemaljske populacije.

Kontrolisati svaki naš „uticaj na životnu okolinu“ znači kontrolisati svaki aspekt našeg života. To bi uključivalo šta jedemo, kako putujemo, gdje živimo i kako živimo.

Politike koje se nameću za navodno spasavanje „Majke zemlje“ u svojoj osnovi imaju pagansku i evolucionističku ideologiju, gdje se čovjek podređuje zemlji. S druge strane, Bog u Bibliji daje potpuno suprotne instrukcije: „Zatim ih je Bog blagoslovio i rekao im: Rađajte se i množite se, napunite zemlju i potčinite je. Budite dominantni nad morskim ribama, nad letećim stvorenjima po nebu i nad svim stvorenjima što se miču po zemlji.“ (Postanje 1:28)

Upamtite, kad gledate televiziju i pratite mejnstrim medije, sve je to propaganda. Televizija vas upoznaje s idejama i tjera vas da razmišljate onako kako svijet želi da mislite.

Svijet gura njihovu propagandu koristeći taktike straha. Klimatska agenda ne bavi se popravljanjem klime. Radi se o oduzimanju novca i posjeda od privatnih lica i davanju vladi. Morate vidjeti pozadinu propagande!

---

⁵ https://www.ted.com/talks/bill_gates_innovating_to_zero?language=en

Kroz planove za navodnu dobrobit čovječanstva, ljudima se oduzima SLOBODA! Amerika je razvijena s konceptom privatnog vlasništva nad zemljištem, privatnog bogatstva i vlade koje drži ruke podalje. Ali Amerika će, prema proročanstvu iz Biblije, gurnuti svijet u ropstvo „prvoj zvijeri“ i Sotoni!

Postoji aktivan pokret da se uništi vaša sloboda. Sloboda govora se poistovjećuje s govorom mržnje. Žele oduzeti ljudima privatno vlasništvo, kako bi država mogla imati bogatstvo. Vlada nema novca – oni imaju samo vaš novac.

Katolička crkva i „zeleni šabat“

Od 2010. postoje pokazatelji da je papstvo razmišljalo o promovisanju sedmičnog dana odmora za borbu protiv globalnog otopljenja. Ova ideja je prvi put nagoviještena kada je papa Benedikt razgovarao sa sindikatima EU u Danskoj. Predložio je da bi sedmični dan odmora mogao biti istovremeno dobar za **radnička prava i za planetu.**

Katolički propagandisti tvrde da je pristup pape Frančeska klimatskim promjenama – onaj usredotočen na kulturu – daleko superiorniji od trenutnog prelaska na zakonodavne pristupe. „Prema stručnjacima za klimatsku nauku, imamo 12 godina da dramatično obuzdamo emisije ugljenika prije nego što dostignemo ključnu tačku, nakon čega su klimatske promjene ne samo neizbježne, već i katastrofalne. U svjetlu ovog hitnog slučaja, ustvrdio sam da nam je potrebno sledećih desetak godina raditi na promjeni kulture – a zatim, u poslednjih nekoliko godina, raditi na donošenju dramatičnih zakona u promijenjenom kulturnom i političkom okruženju.“ (Charles Camosy, profesor teologije na jezuitskom univerzitetu Fordham u Njujorku)

Pozivajući se na encikliku Pape Frančeska iz 2015. *Laudato Si*, Camosy poziva članove društva da budu „motivisani“

da prihvate zakone i propise za popravljjanje klimatskih promjena. On nastavlja: „Da bi zakoni donijeli potrebne dugoročne učinke, većina članova društva mora biti adekvatno motivisana da ih prihvati, i lično se transformirati kako bi odgovorili.“

Camosy s pravom primjećuje da papa poziva na duboki unutrašnji preobražaj, „eko-obraćenje“ ako hoćete. Takvo obraćenje, kaže papa, mora biti individualno i zajedničko. Ali to mora biti temeljna promjena života – slično onome sveca koji je najpoznatiji po svom duhovnom isticanju Božjeg stvaranja, svetog Franje Asiškog. Camosy dodaje: „Moramo proslaviti i odmor, posebno kupovinom i prodajom, tako što ćemo se vratiti fokusiranju na držanje šabata.“

Na šta oni ovdje pozivaju? Na uvođenje obaveznog globalnog svetkovanje NEDJELJE na račun tzv. „zelenog šabata“.

Oni žele da vjerske institucije rade kako bi pomogle ljudima njegovati duhovne temelje koji omogućuju „ekološko obraćenje“. I svi koji su zabrinuti zbog egzistencijalne prijetnje globalnih klimatskih promjena (a postoji svjetski propagandni program koji uliva strah od klime kod odraslih, djece i vjerskih organizacija) trebaju učiniti sve što mogu da podrže vjerske institucije u ovom poslu. Ovo je takođe djelo Ujedinjenih nacija u njihovoj Agendi 2030.

Oni imaju desetogodišnji cilj.

Camosy završava svoj članak ovim jezivim riječima: „Mislite da 10 godina nije dovoljno vremena da bi se dogodile tako dramatične promjene? Potcjenjujete moć mijenjanja srca da bi se donijelo zakonodavstvo koje mijenja živote. Godine 2004., operativci GOP-a stavili su politiku protiv istopolnih brakova na glasačke listiće kako bi izvukli birače koji su se protivili toj praksi. Do 2014. godine, američka kultura se toliko dramatično promijenila u homoseksualnim i lezbijskim brakovima da bi guranje zakona koji to zabranjuju bilo političko samoubistvo.“

Naša kultura bi takođe mogla voditi ekološki razgovor u sličnom vremenskom okviru. Možda čak i brže, s obzirom na nove tehnologije. Pređimo na posao.“

Samo devet godina nakon 2010, vidimo kako katolički glasnogovornici priznaju da bi nametanje nedjelje moglo biti korisno za unaprjeđenje programa globalnog zagrijavanja/klimatskih promjena. Oni žele da globalno stanovništvo bude „uslovljeno“ da traži zakone i propise za „popravljanje“ klimatskih promjena. I žele vidjeti da će se to dogoditi za deset godina. I žele NEDJELJU.

„Moramo slaviti i odmor, posebno kupovinom i prodajom, tako što ćemo se vratiti fokusu na držanje šabata.“ (Charlie Camosy, Odsjek za teologiju, Univerzitet Fordham).

Čitaoci koji nisu upoznati sa izvornim biblijskim učenjima neće ovdje prepoznati problem. Velika većina svijeta prihvata nedjelju kao dan odmora i vjeruje da je to hrišćanska ustanova. Međutim, kad Sveto Pismo, autentična Riječ Božja, govori o danu odmora, to je uvijek i trajno Subota, uspostavljena u okviru sedmice stvaranja! „Do sedmog dana Bog je dovršio svoje djelo koje je načinio, i sedmog dana je počinuo od svih djela koja je načinio. I Bog je blagoslovio sedmi dan i posvetio ga, jer je tog dana počinuo od svih svojih djela koja je Bog stvorio i načinio.“ (Postanje 2:2-3) Četvrti Božji Uput u Dekalogu nalaže svetkovanje Subote: „Sjećaj se subotnog dana i smatraj ga svetim. Šest dana radi i obavljaj sav svoj posao. A sedmi dan je Subota posvećena Gospodu, tvom Bogu. Ne radi nikakav posao, ni ti, ni tvoj sin, ni tvoja kći, ni tvoj rob, ni tvoja robinja, ni tvoja stoka, ni stranac koji živi u tvom gradu. Jer je za šest dana Gospod stvorio nebesa i zemlju, more i sve što je u njima, a sedmog dana je počinuo. Zato je Gospod blagoslovio subotni dan i posvetio ga.“ (2. Mojsijeva 20:8-11)

„Šabat“ na koji se pozivaju katolička crkva i veći dio

protestantskog svijeta **nije biblijska subota**, sedmi dan u sedmici,⁶ već paganska nedjelja, prvi dan u sedmici. Promjena svetkovanja Subote na nedjelju desila se kad je car Konstantin (272-337) zvanično proglasio „dan sunca“ (lat. dies Solis) danom odmora 321. godine. On je ostao obožavalac „nepobjedivog Sunca“ (lat. Sol Invictus), iako je proglasio vjersku ravnopravnost Milanskim ediktom 313. godine koja je uključila promjenu politike prema hrišćanima. Dakle, u paketu ove ekumenizacije državnog „hrišćanstva“ pod pokroviteljstvom Rimske imperije i kasnije papske crkve kao njenog sukcesivnog nasljednika, izvršena je promjena dana odmora ljudskim autoritetom.

Ovaj isti autoritet koji se u duhu antihrista postavlja iznad božanskog, obilato podupirući i koristeći globalističke agende, ponovo teži da uspostavi papsku dominaciju nad cijelim svijetom, dobrim dijelom izgublenu u velikim društvenim promjenama s kraja 18. do sredine 19. vijeka i protestantskoj reformaciji. Znak povratka te dominacije biće nametanje svetkovanja nedjelje – žiga zvijeri prorečenog u Otkrivenju 13. glava!

Poenta je u sledećem: koliko god bila snažna vaša privrženost tradiciji, crkvi ili opštoj paradigmi, to vas ne oslobađa odgovornosti pred Bogom za kršenje Njegovog Uputa na račun podobnosti lažnim ljudskim autoritetima. Polarizacija čovječanstva na osuđene i spasene upravo će se prelomiti prilikom izbora autoriteta koji će svaki pojedinac napraviti! I dok nas Bog ljubazno poziva da prihvatimo Njega i Njegov Plan spasenja, druga strana će vršiti neviđeni podmukli pritisak, koristeći sve mehanizme sistema, da zadobije i zloupotrijebi vašu lojalnost. Sama ta činjenica trebala bi vam biti dovoljna da shvatite svu realnost velike borbe između Hrista i Sotone i šta vam je činiti.

---

⁶ Pitanje subote detaljno je obrazloženo u knjizi „Božji pečat“ u izdanju Instituta za izučavanje religije.

Poglavlje 8.

Duboka država

„Borim se protiv ‘duboke države’ (deep state), koju čini grupa veoma zlobnih i štetnih ljudi po Ameriku,“ rekao je jednom bivši predsjednik Sjedinjenih Američkih Država Donald Tramp.

Termin „duboka država“ u posljednje vreme sve češće koriste političari na vlasti širom svijeta, objašnjavajući kako ih je napao i ugrozio nevidljivi neprijatelj. Ta kovanica nije nova i prema tvrdnji dijela zapadnih teoretičara podrazumijeva zavjeru vlada u sjenci koje diskredituju državnike i političare ukoliko oni ne prihvataju da rade prema njihovim pravilima. To, kako kažu, čine putem administrativaca ufiltriranih u državni sistem.

Postoje, međutim, i analitičari koji smatraju da neki od državnih funkcionera optužuju ovu nevidljivu silu kako bi sebi u javnosti obezbedili alibi za pogrešne poteze. Ima i onih uvjerenih da „duboka država“ u stvari uopšte ne postoji već su posle promjene vlasti na nižim funkcijama u državnom aparatu ostali ljudi iz prethodne vladajuće garniture i oni rade suprotno interesima nove vlasti kako bi vratili sve na staro.

Analitičari, pobornici stava da „duboka država“ postoji, ukazuju da ona predstavlja „državu u državi“, što je oznaka za one čija moć nije institucionalizovana u državnim organima, ali je toliko jaka da takvi pojedinci i organizacije potpuno kontrolišu odlučivanje. Tako, tvrde oni, prikrivena moć diktira budućnost određene zemlje i donoseći, ponekad ne po volji vlasti, ali ni po volji građana.

U SAD, „duboka država“, prema tom viđenju, plete mreže i utiče kroz nevladin sektor da bi sprovela prevrate i obojene

revolucije po svijetu. Oni, manipulišu krizama u raznim državama, a analitičari ukazuju da se tako nešto desilo u Iraku i još nekim arapskim zemljama gdje je vršen spoljašnji udar na promjenu vlasti koja je na unutrašnjem planu bila stabilna.

Teoretičari zavjere su čak i u Rusiji pronašli „duboku državu“. Oni prenose saznanja da tu moć Rusi zovu Familija, kao i da je upravo ona dovela Vladimira Putina na vlast u ovoj državi.

Kao termin se „duboka država“ pojavila u Turskoj, a „derin devlet“ je na maloazijskom poluostrvu označena je kao moć ukomponovana od „krupnih figura iz obaveštajnog sektora, vojske, finansija, sudstva i organizovanog kriminala“. U novijoj istoriji ove države, ukazuju teoretičari koji se bave ovim pitanjem, „derin devlet“ je putem visokih vojnih funkcionera mijenjala vlast krvavim putem.

U Egiptu je takođe pominjana „duboka država“ kao vladavina tamošnje vojne garniture iz pozadine.

Najviše je ipak, u literaturi, kao izraz povezana s Amerikom. Cijelu priču o dubokoj državi razotkrio je Majk Lofgren, pomoćnik u republikanskom kokusu Kongresa koji je dio ovog državnog organa bio skoro tri decenije i njegova definicija ovog pojma je u SAD najprihvaćenija. On je 2014. godine u svojoj knjizi „Žurka je gotova, republikanci poludjeli, demokrate postale neupotrebljive, a srednja klasa nasamarena“ objelodanio da u ime vlade odlučuje „hibridna asocijacija djelova vlade s finansijskim i privrednim centrima koji su u stvari sposobni da samostalno upravljaju državom, nezavisno od formalnih političkih procesa“. U teoriji, počeci duboke države u SAD potiču iz Vijetnamskog rata koji je uticao na psihu nacije i vjerovanje u vladu za koju se ispostavilo da ih je lagala.

Da je vojni segment dao sebi značaj, upozoravao je prije Vijetnamskog rata, početkom šezdesetih predsjednik SAD Dvajt

Ajzenhauer ne krijući zabrinutost zbog rasta vojnog i uticaja proizvođača oružja: „Moramo da se čuvamo neovlašćenog uticaja vojno-industrijskog kompleksa jer očito izgledi za izmještanje moći s ogromnim posljedicama postoje i biće ih i dalje,“ govorio je Ajzenhauer.

Od rata u Vijetnamu do onog u Iraku, tvrdi više teoretičara, stajala je „duboka država“. Vikiliks je objavio ogroman broj mejlova koji kompromituju porodicu Klinton, Baraka Obama i druge političare tvrdeći da ih je finansirala „duboka država“. Među njima je naveo i pokojnog senatora Džona Mekejna čije su slike sa pripadnicima ISIS bile objavljene u medijima, što je uzeo kao dokaz da je „duboka država“ stvorila Islamsku državu i pvela migrante s Bliskog istoka ka Evropi.

Kontrolori iz sjenke

Neki analitičari tvrde da se termin „duboka država“ odnosi na ljude iz nižeg segmenta vlasti koji ne rade u interesu svoje zemlje, već za vladare iz sjenke. Ti ljudi su izvođači radova kreatora svjetskog poretka britanske krune, „crnog plemstva“ i vlasnika krupnog kapitala, a zaposleni su u nižem rangu diplomacije, policije, vojne kontraobavještajne i tajne službe države.

Na ta mjesta u državi su došli uz pomoć agenata Velike Britanije i SAD podređenih agentima na višem položaju. Iz struktura vlasti rade na uspostavljanju kontrole nad licima koja dolaze na mjesto predsjednika ili visoke državne funkcije neke zemlje. Te političare godinama prate kako bi vidjeli koliko su poslušni i da li izvršavaju određene zadatke.

Nekog političara prate pažljivo od njegove dvadesete i to traje i više decenija da bi uspjeli da ga nametnu i postave na čelo države u nekoj njegovoj četrdesetoj ili pedesetoj godini da radi po njihovim pravilima. Ako ne pristanu, ucijene ih. To se dešava

u mnogim zemljama: SAD, Kanadi, Australiji, EU silama Velikoj Britaniji, Nemačkoj, Francuskoj, pa i Poljskoj, Češkoj i drugim, čak i Rusiji i Kini.

Koliko su vladari iz sjenke u moći da urade sve jasno je na primjeru predsjednika Venecuele Uga Čaveza koji nije pristao da se podredi, pa su ga uklonili izazivajući kod njega bolest. U Francuskoj su među „Žute prsluke“ tokom protesta ubacili ljude koji su razbijali izloge, palili automobile i pravili haos, a u SAD tokom nedavnih protesta je sličnu ulogu destabilizacije prilika imala organizacija „Crni životi su važni“.

Nekadašnji američki državni sekretar Henri Kisindžer je uspostavio u Stejt departmentu „duboku državu“ ubacivanjem u strukture vlasti 200 pripadnika LGBT populacije koji su potom dovodili svoje ljude i stvorena je mreža kadrova koja nije slušala predsjednike SAD, već one koji su ih postavili na ta mjesta. Tako, američki predsjednici nisu mogli da ostvare nikakav uticaj nad tim administrativcima, a izuzetak su Bil Klinton i Barak Obama kojima su takvi ljudi odgovarali i duboka i zvanična država su bile u harmoniji. Kada je došao Donald Tramp koji je htio da mijenja politiku i prestane da uništava SAD, nailazi na otpor hiljade zaposlenih koji nisu samo u Stejt departmentu, već i u FBI i CIA i ne žele da ga slušaju. Pritom mu ne kažu „ne“, već rade na pogrešan način.

U tom konglomeratu je i „crno plemstvo“, dio vladarske aristokratije koja je moć i bogatstvo zasnovala djelimično i na pljački drevnog crnog plemstva sjeverne Afrike.

Ovaj naziv nose i zbog svoje bezočne i beskrupulozne tehnike vladanja i poslovanja, „dobiti po svaku cijenu“, bez mišlosti i morala. Džon Kolman je u knjizi „Komitet 300“ označio 300 najmoćnijih predstavnika ovih porodica danas.

„Duboka država“ postoji tamo gdje ima centralne banke i pod kontrolom je Rotšilda, jedne od najbogatijih porodica na

svijetu.

Na spisku država koje ne mogu da kontrolišu je tek nekoliko njih kao što su Iran, Sirija, Sjeverna Koreja, a svojevremeno i Libija. Zato su te četiri zemlje bile na udaru. Ili su izolovane od svijeta ili je u njima bjesnio građanski rat kao što je slučaj bio sa Libijom i Sirijom koja je gotovo uništena višegodišnjim izazvanim ratom.

Migracije sa Bliskog istoka i Afrike ka Evropi pokazuju da je riječ o lažnim izbjeglicama. Plan vladara iz sjenke je da stari kontinent nasele ljudima arapskog i crnačkog porijekla, uglavnom neobrazovanima koji su u stvari ratnici i u svakom času kada to treba mogu da potegnu oružje.

Svaka zemlja ima „duboku državu“. Postojala je i u Jugoslaviji, a bila je bazirana na uticaju engleske obaveštajne službe, i to ne samo državne, već i privatnih obaveštajnih službi, od kraljčine, pa sve do vlasnika krupnog kapitala.

Poglavlje 9.

Ko vlada svijetom?

Mnogi bankarski i ekonomski eksperti, a posebno političari barataju danas pojmovima kao što su: kupovna moć, potrošačka korpa, inflacija, hiper inflacija, deflacija, devalvacija, kamatna stopa, zatezna kamata, prezaduženost, dužničko ropstvo, anuiteti, reprogram duga, MMF, Pariski i Londonski Klub, Svjetska banka, razvojni programi, održivi razvoj, donacije, investicije, klizni kurs, devizne rezerve, itd.

Da li znate šta sve to znači? Ne, ne trudite se da razmišljate. Svi pojmovi služe upravo zato da bi ste manje znali i manje shvatali kako ste surovo i perfidno prevareni, opljačkani i za čitav život pretvoreni u roba.

Kako je nastao novac

Svi smo učili da je prvi vid trgovine bila robna trampa. Ljudi su direktno razmjenjivali robu: ovcu za kravu, kravu za kukuruz, kukuruz za paradajz, ugalj za drvo, drvo za cigle itd. Kada je roba u razmeni postala veća, bilo je nezgodno nositi veliku količinu robe sa sobom pa su se umjesto toga ljudi složili da nađu neku sporazumnu vrijednost koja bi posredovala u trampi. Moglo se prihvatiti bilo šta – parče kože ili kosti ili metala. Sve je bilo stvar dogovora i opšte saglasnosti u jednom društvu. Najčešće su kao jamstvo u trgovini korišćene kovanice od nekog postojanog metala – zlata, srebra, nikla, bakra... Vrijednost određene kovanice bila je opšteprihvaćena konvencija. Za to je jamčio vladar države ili posjeda.

Naravno, uslov za ovakav vid trgovine podrazumijevao je povjerenje svih u vladara i spremnost svih da ovakvu konvenciju

prihvate.

Tako je nastao sistem robne razmjene gdje se vrijednost svake robe predstavljala određenom količinom kovanica, a kovanice su predstavljale zamjenu za vrijednost robe koja bi se mogla razmijeniti. Dakle, same po sebi kovanice nisu imale vrijednost osim one koju im je davala roba za koju su se mogle zamijeniti. Nisu se mogle jesti, obući, koristiti za gradnju, grijanje ili prevoz.

Korišćenje ovih kovanica stvorilo je i potražnju za metalom od kojih su se kovale, pa je tako i određeni metal imao veću ili manju vrijednost na tržištu, što je zavisilo od njegove tražnje.

Kako se vremenom količina robe u razmeni povećavala, bilo je potrebno sve više kovanica, pa je i njihovo nošenje vremenom postalo nezgodno. Trgovac na veliko bi morao na pijacu da nosi čitav sanduk ili teške kese zlatnika i srebrenjaka, što je bilo i opasno zbog pljačkaša.

Tada su na scenu stupili zlatari nudeći svoje usluge. Oni su imali dobro obezbijeđene i iskovane sanduke u kojima su čuvali zlato. Zato su ljudi svoje zlatne kovanice sve češće ostavljali na čuvanje u sanducima kod njih. Ovi su im tu uslugu naplaćivali kojim zlatnim ili srebrnim novčićem, a za količinu deponovanog zlata ili drugih kovanica izdavali papirnatu potvrdu (priznanicu) na kojoj je pisalo koliko kovanica ima vlasnik na raspolaganju.

Vremenom je ovakva priznanica sve češće bila u opticaju kao sredstvo u razmjeni robe. Umjesto da svaki čas dolazi i podiže svoje zlato, vlasnik deponovanog zlata bi davao priznanicu trećem licu u zamjenu za robu, a ovaj je sa tom priznanicom opet mogao u svakom trenutku da podigne kovanice kod istog zlatara.

Priznanica se tako pokazala mnogo praktičnija i postala je veoma popularna, pa su kovanice sve više bile na čuvanju kod zlatara, a sve manje u kesama i sanducima samog vlasnika.

A kako je to izgledalo kod zlatara? Na primjer, izvjesni

Petar bi deponovao 20 funti zlata i za to uzeo priznanicu na 20 funti. Ali prošlo bi i godinu dana kako se ne bi pojavio da podigne svoje zlato. Jednostavno trgovao je samo sa priznanicom. Za to vrijeme njegovo zlato je stajalo. Kod zlatara se u međuvremenu pojavio Toma i pitao da li može da pozajmi 20 funti zlata na 6 mjeseci i tu pozajmicu plati sa kamatom. Kao garanciju da će platiti ponudio je svoju kuću.

Zlatar je tada procijenio da bi to mogao da uradi, jer se Petar već godinu dana ne pojavljuje da podigne svoje zlato, pa se možda se neće pojaviti ni narednih šest mjeseci. Tako je odlučio da rizikuje i pozajmi Petrovo zlato Tomi.

Ali, nije mu ga dao fizički, već je samo izdao potvrdu da Toma kod njega ima založeno 20 funti zlata. Realno stanje je sada bilo takvo da su u opticaju bile dvije potvrde kao garancija za postojanje 40 funti zlata, iako je zlata bilo samo 20 funti.

To je bila čista prevara, jer je zlatar znao da jednu priznanicu izdaje na nepostojeće zlato. I ne samo to. Toma je vjerovao da od tog trenutka zaista ima kod zlatara 20 funti zlata, a ne samo priznanicu.

Ali, glavni dio prevare tek slijedi. Izdavanjem druge priznanice, Tomi na 20 funti, kreirana je nova zamjena za vrijednost, zapravo stavljena je u opticaj potvrda o postojanju vrijednosti koje realno **nema**. Ta vrijednost se vodila kao **dug**, koji je stavljen Tomi na teret, a koji će postati stvarna vrijednost onda kada on taj dug otplati stvarnim radom i stvarnom robom koju bude morao da proda.

Kada je Toma vratio zlataru dug i donio pravo zlato u iznosu od 20 funti plus 10% kamate, on je zlataru dao pravu vrijednost od 22 funte stvarnog zlata koje je kupio prodajom svog stvarnog rada i stvarne robe.

Zlatar je, međutim, došao u posjed 22 funte zlata bez ikakvog stvarnog rada bez prodane robe. Jer, napisati nekom

priznanicu nije nikakav rad. Samo rizik da se prevara ne otkrije.

Nakon što je zlatar video kako je uspješno i lako zaradio 22 funte zlata, odlučio je da na istu sumu, od deponovanih Petrovih 20 funti, izda na zajam još tri priznanice.

Tako su se u opticaju za istih 20 funti zlata našle četiri papirnatu priznanice koje garantuju donosiocu po 20 funti zlata, što je ukupno 80 funti zlata. Tako je zlatar kreirao iz **ničega** još 60 funti zlata plus kamata po 10%, što znači 66 funti. Tako će zlatar kada se ovaj dug izmiri imati 88 funti zlata stvorenih bez rada – **iz ničega!** Ukoliko mu dužnici ne isplate dug sa kamatom, preuzeće i njihovu založenu imovinu – zemlju ili kuću. A to je stvarna vrijednost.

Tako je parče papira, obična priznanica, donosilo zlataru stvarne materijalne vrijednosti, bez ikakvog rada.

Bankarstvo počiva na prevari

Bio je to početak bankarstva, a sistem kreditiranja kakav danas poznajemo počiva upravo na tome – na kreiranju novca iz **ničega**. Taj novac se zove **dug**.

Šta se događa kada vi u banci uzimate kredit na 100.000 eura na 10 godina? Jednostavno banka vam upiše na vaš račun 100.000 evra. Plus 12% kamate na kraju će biti preko 170.000 eura. Sve to proglašuje se vašim dugom banci. Dug otplaćujete svojim radom koji zaista stvara neku vrijednost. Ali, ako ne uspijete da otplatite nakon 10 godina kredit, vaš rad i vaša kuća koju ste kupili pripada bankarima.

Mi vjerujemo da papir na kome piše 100 dolara ili eura i koji držimo u ruci ima vrijednost kojom možemo dobiti robu ili uslugu koja se na tržištu vrednuje toliko. I to nije problem, sve dok ga možemo zamijeniti za robu. Ali, problem je kada zaboravimo da novac sam po sebi nema vrijednost, već je on samo

oznaka, mjerilo, neke stvarne vrijednosti. Kao kada biste rekli da ne možete završiti radove na auto putu jer vam nedostaju kilometri? Ali kakvu vrijednost ima novac kreiran iz ničega? Takav novac se naziva spekulativnim kapitalom. Njemu vrijednost daju bankari. Taj novac, zapravo papir, oni prodaju kao robu koju sami „prave“ i procjenjuju.

Međunarodni bankari postaju gospodari država

Ovakav način stvaranja vrijednosti iz lažno izdatih priznanica učinio je prve bankare još u srednjem vijeku, veoma bogatim ljudima. Tako se oni više nisu zadovoljavali zaradama na sitnim depozitima građana, već su tražili više.

U 17. vijeku došlo je do sukoba holandskih bankara sa engleskom dinastijom Stjuarta. Bogati bankari Evrope su se udružili i finansirali Vilijama od Oranža koji je svrgao Stjuarte invazijom na Englesku i postao Kralj Vilijam III. Pred kraj 16. vijeka Engleska je bila finansijska ruina, zalihe zlata i srebra potrošene, a građanski rat je zamijenjen ratom sa Francuskom i Holandijom narednih 50 godina. Zemlja je bila u bijednom stanju, a Vilijam nije mogao da plati vojsku.

Hitno mu je bio potreban novac. Ali, umjesto da ga sam kreira i njime zaduži građane u iznosu od 20 miliona funti, što je komotno mogao kao kralj (jer novac je samo usvojena konvencija za trgovinu, zar ne) prihvatio je „pomoć“ prijatelja bankara, uz „malu“ protivuslugu. Tražili su mu da otvori svoju privatnu banku koja bi dobila status centralne banke. Za uzvrat oni bi unijeli u nju svoj zlatni depozit na osnovu koga bi izdavali hartije od vrijednosti, kreirali i štampali novac i pozajmljivali državi. Pretpostavljate već kako bi to radili.

Tako je 1694. nastala *Bank of England*, prva privatna banka u svijetu koja je dobila legalno pravo da izdaje novac. U

osnivačkoj povelji stoji i besmrtna odrednica: „Ovoj banci pripada sva dobit od kamate na novac koji ona kreira iz ničega (out of nothing).“ Tako umjesto da vrijednost koju predstavlja novac bude zasnovana na radu i proizvodnji i razvijanju sopstvene ekonomije u skladu sa tim, Engleska je kao država počela da uzima kredite i zadužuje se ogromnim kamatama.

Šta je nacionalni dug?

To je u *Bank of England* registrovano kao nacionalni dug. Ove kamate i dugove su zapravo otplaćivali građani putem poreza, a kada bi otplata državnog kredita kasnila slijedile su i zatezne kamate, pa je država morala da povećava takse i još više globi narod. Naziv „Bank of England“ uzet je upravo da bi se građanima ulilo povjerenje asociirajući ih na nešto nacionalno, iako je to bila privatna banka.

Imena njenih najvećih dioničara nikada nisu otkrivena, ali se zna da su preuzeli obavezu da uplate 1,4 miliona funti u zlatu i tako kupe svoj udio. Uplatili su samo tri četvrtine od jednog miliona. Ipak, bez obzira na tu „malu tehničku manjkavost“ banka je 1704. počela da prodaje akcije kako bi uvećala početni kapital. Naravno, odmah je počela i da daje novčane pozajmice.

I američki predsjednik Vudro Vilson dobio je „pomoć“ od bankara. Prvo su mu pomogli da postane predsjednik finansiranja izborne kampanje, onda su mu pokrili jedan veliki finansijski dug, odnosno neku ucjenu, iz mladosti.

Tako je 1913. Vilson u Kongresu „proturio“ zakon po kome udruženje najvećih privatnih banaka, Federalne rezerve, može da štampa novac bez zlatne podloge odnosno kreira ga **iz ničega**. Od tada sve do danas, američka vlada mora da pozajmljuje dolare od ove moćne grupe finansijskih mahera i stvara ogroman nacionalni dug. Tako privatna centralna banka (FED)

kreira milijardu dolara koje sa kamatom od tri posto daje vladi SAD i stvara nacionalni dug. Ovaj novac vlada distribuira komercijalnim bankama sa kamatom od 5%, koje ga prodaju građanima i preduzećima sa kamatom 7% ili više. Dakle, svako je u lancu napravio dug sa istom svotom novca (jednom milijardom dolara) kreiranom iz ničega.

Na ovoj finansijskoj vrtešci danas se okreće čitav svijet. Prije 50 godina u svjetskim finansijskim tokovima bilo oko 5% ovog spekulativnog novca, danas je 97% kapitala koji cirkuliše spekulativno.

Nacionalni dug je 1996. u Velikoj Britaniji iznosio 380 milijardi funti, od čega je 30 milijardi funti samo kamata. On danas (2021) iznosi preko 2,2 triliona funti (u Britaniji je to broj sa 18 nula).

SAD, najmoćnija i „najbogatija“ zemlja, danas ima nacionalni dug od oko 28 triliona dolara (američki trilion ima 12 nula).

Japan je druga u svijetu najbogatija ekonomija i ima nacionalni dug 13 triliona dolara.

Dugove imaju i sve ostale države u svijetu.

I to je najveća legalna prevara u istoriji čovječanstva.

Tako je jedna grupa lihvara u periodu od tri stotine godina postala ugledna svjetska bankarska elita, a danas su praktično gospodari svijeta.

Bukvalno, nema države, nema čovjeka na planeti, nema kompanije koja njima ne duguje novac. Taj dug je toliki da nikada ne može biti otplaćen! Jer ako bi neka država i htjela da dug otplati, morala bi da povuče iz novčanih tokova sav novac i sve hartije od vrijednosti. To bi svaku državu dovelo do potpunog sloma.

To je beskonačna igra brojki, zaduživanja i stvaranja vrijednosti – koje nema.

Pretvaranje novca u robu koja se tržišno vrednuje i prodaje ne samo da je bankare stvorila bogatim ljudima, već je najveći dio čovječanstva pretvoren u robove. Jer, sa spekulativnim (zamišljenim) novcem bankari su stotinama godina kupovali realna bogatstva: zemlju, naftu, rudnike, ljudski rad. Investirali su u gradnju infrastrukture u brojnim državama svijeta, dok su istovremeno širili svoju bankarsku imperiju.

Posledica takvih investicija je da zamišljeni novac širom svijeta isisava prave vrijednosti – tuđu robu, rad i sirovine.

Sigurno ste primijetili da se i kod nas otvaraju isključivo strane banke ili banke koje su njihove filijale.

Čitav svijet danas je podijeljen na one koji rade i stvaraju istinske vrijednosti i one koji te stvorene vrijednosti bez rada prisvajaju.

I ma koliko pojedinci i nacionalne ekonomije radili i stvarali, uvijek ostaju u dugovima koji stalno rastu. A bez ekonomske nezavisnosti, nema ni stvarne ljudske slobode.

Moderno robovlasništvo

Ovo možda nekome liči na davno ukinuti robovlasnički sistem. Ne samo da liči, već današnje društvo to i jeste. Čitav svijet se danas i formalno ustrojjava upravo ka takvom sistemu gdje će najveći dio čovječanstva raditi i stvarati za malu i odbačanu elitu bankara i njihovih izvršnih upravitelja, koji se modernim rječnikom zovu menadžeri. Primijetili ste koliko bankari otvaraju škola za internacionalne menadžere i takozvane finansijske eksperte?

Očito, ako je svaki građanin na planeti zadužen, ako je svako preduzeće zaduženo, svaka država, gdje su onda ovi bankari našli taj novac kojim nas kreditiraju?

Nisu ga našli nigdje. Oni su ga izmislili.

„Dajte mi da kontrolišem novčane tokove u nekoj državi, i nije me briga ko pravi zakone,“ shvatio je odavno Amšel Mejer Rotšild, osnivač dinastije koja već tri vijeka drži pod kontrolom ekonomiju Velike Britanije i njenih kolonija, od kojih je najveća SAD.

Još 1913. američki kongresmen Čarls Lindberg proročki je upozorio predsjednika Vudro Vilsona i Kongres šta će doneti njihova odluka o davanju prava privatnoj banci (FED) da kreira novac: „Kada predsjednik potpiše tu odluku, legalizovaće nevidljivu vladu koju čini monetarni moćnici.“ Uzalud. Nisu ga poslušali.

I Tomas Džeferson je shvatio kakva se opasnost sprema Americi: „Vjerujem da su privatne banke opasnije za našu slobodu nego najjače armije. One su već podigle novčanu aristokratiju koja poništava moć vlade. Ova moć bankarima mora biti oduzeta i vraćena narodu.“ Uzalud je govorio.

„Ko god kontroliše količinu novca u bilo kojoj zemlji, apsolutni je gospodar industrije i privrede. Kada shvatimo da je čitav sistem veoma lako kontrolisan, na ovaj ili onaj način, od nekolicine moćnih ljudi na vrhu, nećete biti upozoreni kako periodi inflacije i depresije nastaju,“ riječi su američkog predsjednika Džejmsa Garfilda.

Samo nekoliko sedmica nakon ove izjave na njega je izvršen atentat, 12. jula 1818.

Predsjednici Abraham Linkoln i Džon Kenedi pokušali su da izvrše monetarne reforme kojima bi povratili izdavanje novca u okvire državnih institucija. U ovome su obojica spriječeni na isti način – atentatom. Njihovi naslednici odmah su najavljene reforme obustavili.

I genijalni izumitelj Tomas Edison pimijetio je zavisnost države od bankara i to izrazio čistom logikom:

„Ako naša država može da izda dolarsku obveznicu, može

da izda i dolarsku mjenicu. Elementi koji obveznicu čine dobrom, čine dobrom i mjenicu... Apsurdno je da naša zemlja može izdati 30 miliona u obveznicama, a ne može 30 miliona u novcu. I jedno i drugo obavezuju na plaćanje, ali jedna popunjava zelenaša, a druga pomaže ljudima.“ Uzalud.

Cilj bankara je svjetska vlada

Mogu li vlade država, koje su građani na demokratskim izborima birali, da spriječe bankare da gospodare našim životima? To se od vlade i očekuje, zar ne? Mogle bi vlade, naravno, kada bi pojedinci koji imaju moć da o nečemu odlučuju bili van kontrole bankara i centara moći. Ali oni to nisu.

Da bi svaki takav čin nacionalnih vlada preduprijedili, moćnici iz sjenke i bankari su shvatili da je važno uništiti sve nacionalne centralne banke, osloboditi države granica, kako bi fiktivni kapital mogao slobodno da cirkuliše, obesmisлити i ukinuti nacionalne vlade i umjesto država stvoriti međunarodne organizacije i multinacionalne korporacije i bankarske institucije. I naravno međunarodne monete, poput eura. Ključne odluke bi tako donosili političari u međunarodnim organizacijama kao što su EU, UN, NATO, MMF... koje bi bankari mnogo lakše kontrolisali.

Dakle, globalizacija, odnosno smanjivanje broja mjesta na kojima se donose političke i ekonomske odluke, cilj je Novog svjetskog poretka. Stožer okupljanja nije SAD kao takozvana „najmoćnija sila“, već privatni centri moći i internacionalna bankarska elita.

Vještina umnožavanja novca

Odakle tolika moć bankarima? Da li su sve to uspjeli samo štampanjem novca? Naravno, da nisu. Specifičan smisao za

kreiranje novca iz ničega dopunjen je i specifičnim shvatanjem biznisa. Taj specifičan smisao za posao ogledao se u shvatanju da se određeni događaji koji mogu uticati na tržišna kretanja mogu preduprijediti, ili još bolje vještački i pod kontrolom izazvati. A najbolji posao za bankare je rat i svaka druga krizna situacija, gdje se ekonomske vrijednosti preko noći mijenjaju. Zato su se bankari izvještili u četiri najunosnija posla: finansiranje ratova, igra na berzi, kontrola informacija (medija) i trgovina strateškim sirovinama. Ove vještine i poslove bankari su njegovali i razvijali vjekovima.

Rotšildi prvi napravili obavještajnu mrežu

Saznanje o tome koja bi dinastija u evropskim državicama i grofovijama mogla imati najjači uticaj, ko bi koga mogao svrgnuti sa vlasti i doći na presto, gdje se sprema rat, kome eventualno pomoći novčanom pozajmicom, gdje investirati, sve je to bilo od neprocjenjive vrijednosti i bankarska porodica Rotšild je marljivo prikupljala takve podatke.

Tako su Rotšildi, prije dvije stotine godina, imali svoje trgovačke agente locirane u svim glavnim evropskim centrima trgovine i prestonicama. Bila je to prava obavještajna mreža koja je prikupljala podatke o mogućima previranjima na dvorovima.

Poruke su izmjenjivali preko mreže kurira, a poštanska služba čiji su oni bili vlasnici pretvarala se u pravu špijunsku mrežu.

Njihovi poštanski fijakeri putovali su drumovima, brodovi su išli preko Lamanša. Njihova njuškala u liku sitnih trgovaca i poštara bili su na ulicama, na pijacama berzi. Nosili su keš novac, obveznice, pisma i vijesti. Obratite pažnju na posljednje – vijesti. Vijesti koje su njihovi glasnici donosili pokretale su berzu. Od tih informacija zavisila je cijena mnogih akcija.

U vrijeme bitke kod Vaterloa, nije bilo dragocjenije vijesti nego kakav će ishod biti. Od toga je zavisila budućnost čitavog evropskog kontinenta. Ako bi Napoleon pobijedio bio bi neosporiv gospodar na čitavom evropskom tlu. Ako bi izgubio, Engleska bi održavala balans uticaja u Evropi i mogla bi ga vremenom i proširiti.

Rotšildi su kredit u zlatu dali i jednoj i drugoj strani – i Napoleonu, koga su finansirali i doveli na presto i Velingtonu, da opremi svoju vojsku i sukobi se sa Napoleonovim carstvom.

Od ishoda bitke zavisilo je ko će šta dobiti, a ko izgubiti. U igri je bilo veliko bogatstvo.

Berza u Londonu se grozničavo punila toga dana, dok su trgovci i bankari čekali vijesti o ishodu bitke. Ako bi Engleska izgubila njene državne obveznice, konsuli, izgubile bi vrijednost, dok bi im u slučaju pobjede vrijednost vrtoglavo porasla.

Natan Rotšild je imao povjerenike koji su radili na obje strane linije fronta kako bi sakupili što više informacija o tome kako bitka napreduje. Drugi njegovi agenti imali su zadatak da stoje na raspolaganju i prenesu kratak izvještaj specijalnoj komandi koja je bila locirana u blizini.

Kasnog popodneva, 15. juna 1815. Rotšildov glasonoša je požurio preko kanala u Englesku. Imao je kod sebe vrhunsku tajnu. Sjutradan, u zoru, sreo se sa samim Rotšildom. Natan je kratko analizirao dobijene informacije i odmah se uputio na Londonsku berzu.

Atmosfera na berzi je bila fanatična. Svi su čekali vijesti. Rotšild, koga savremenici opisuju kao hladnokrvnog, pronicljivog i izopačenog čovjeka, bez trunke emocija, ledenog pogleda, bez duše, stigao je na berzu i stao kraj svog stuba. Bez ikakve emocije čitljive na licu, dao je svojim berzanskim agentima diskretan znak koji su samo oni mogli da rastumače.

Istog trenutka oni su počeli da prodaju engleske konsule.

Stotine hiljada dolara vrijedni konsuli našli su se na berzi i njihova vrijednost počela je vrtoglavo da pada. Natan se lagano naginjao na stub gledajući prizor reakcije prisutnih. Prodavao je, prodavao i prodavao engleske državne obveznice. Vrijednost konsula je potpuno opala, a među prisutnima je polako zavladala uskomešanost. Na usnama im se sve češće se čulo: „Rotšild zna“, „Englezi su izgubili kod Vaterloa“, „Rotšild to sigurno zna“.

U trenutku je nastala prava panika i ljudi su jurnuli da se oslobode sada skoro potpuno bezvrijednih konsula i da ovaj papirni novac zamijene za zlato ili srebro, kako bi povratili makar dio njihove vrijednosti.

Nakon nekoliko sati grozničave trgovine jedan konsul se prodavao po cijeni od pet centi za dolar. Rotšild je i dalje hladnokrvno stajao pored svog stuba. Sasvim diskretno dao je ponovo znak svojim agentima, ovaj put drugačiji. Istog časa desetine njegovih berzanskih agenata krenule su ka pultu za kupovinu i kupile svaki obezvrijeđeni konsul budzašto.

Samo nekoliko trenutaka kasnije stigle su poštanske kočije i donijele zvanične vijesti sa bojišta. Engleska je bila pobjednik i novi gospodar Evrope. U sekundi je engleski konsul dobio astronomsku cijenu, daleko veću nego što je imao ikada ranije.

Rotšildovo bogatstvo preko noći je uvećano dvadeset puta i ta familija je tada postala glavni kontrolor nad britanskom ekonomijom. Ostali su to, vjeruje se, i danas.

Iako je Bank of England, 1946. formalno nacionalizovana, to nije značajno promijenilo uticaj privatnih bankara na britansku ekonomiju jer se guverner i vlada pitaju samo o tome koliko će novčanica i kovanog novca biti pušteno u opticaj svake godine. Međutim, keš novac se odavno koristi samo neznatno u ukupnim finansijskim transakcijama. Tako je nacionalizacija centralne banke u Britaniji dala građanima samo utisak da je

državna ekonomija u rukama države. Većina finansijskih transakcija danas se obavlja samo preko ekrana na kompjuteru, sa apstraktnim računima i brojkama i, naravno, sa spekulativnim kapitalom. To nema veze sa stvarnom ekonomskom moći društva i pojedinaca.

Virtuelne valute kao oruđe za porobljavanje

Cilj današnjih privatnih internacionalnih bankara je zato da se keš potpuno eliminiše iz upotrebe i da građani koriste elektronski virtuelni novac. Sve je počelo uvođenjem platnih kartica koje su omogućavale brojne „pogodnosti“. I ne samo to. Sve zemlje članice EU uvele su nove biometrijske lične karte koje pored svih podataka smještenih u čipu registruju i podatke o svim računima vlasnika. Tako zaduženi ljudi neće moći ništa da plaćaju, dok ne izmire dug banci ili državi.

Bankari će tako raspolagati našom ekonomskom moći po sopstvenoj volji. Ovo moćno oružje međunarodnih bankara već je odavno svuda postalo sastavni dio života. Mnogi građani misle da su savremene metode transakcija stvar tehnološkog progressa i visokog standarda. Ali sve to nas korak po korak približava totalnom ropstvu i kontroli 24h na dan.

Poslednjih desetak godina popularizovane su kriptovalute. Kriptovaluta je oblik digitalne imovine koja se koristi kao sredstvo razmjene koristeći kriptografiju kao način obezbjeđivanja sigurnosti transakcija, kontrole stvaranja dodatnih novčanih jedinica i radi potvrde transfera valute. Kriptovalute se definišu kao podskup **digitalnih valuta**, alternativnih valuta i virtuelnih valuta. Virtuelni dolar kao takav je idealno rješenje za potpunu kontrolu finansija što će ljudi u početku vrlo rado i objeručke prihvatiti jer omogućava zaradu (hljeb bez motike) maltene „preko noći“. Takvo bogaćenje neće trajati do vijeka i služiće

samo dok se ljudi ne navuku na nešto što je „očigledno“ bolji sistem. Od bitcoina kao glavne kripto valute do fiksnih valuta koje su vezane 1:1 s američkim dolarom ljudi mogu kupovati bez ograničenja. Ljudi ogrezli u materijalizam jednostavno će pohrliti da ulože sve što mogu u kripto kako bi postali bogatiji.

Posljednja karika u lancu potpunog porobljavanja biće digitalni sistem transakcija, bez upotrebe novca, gdje će stanovnici svijeta biti „klijentela“ kontrolisana iz centara moći 24h na dan.

Kome služi „međunarodna zajednica“

Da bi se sve ovo sprovodilo u nacionalnim državama, neophodna je politička kontrola nacionalnih elita. Država je mnogo, pa je zato neophodno njihovo ujedinjavanje u sistem koji će imati manje činovnika. Taman onoliko koliko moćnici iz sjenke mogu kontrolisati. Zato su izmišljene takozvane „međunarodne institucije“.

Pogledajmo kako je pronicljivo i vješto upravo jedan Rotšild preko svojih ljudi planirao da vrši kontrolu nad finansijama SAD, koja je bila britanska kolonija skoro 100 godina, a možda to ostala i danas.

U jednom svom izvještaju ovo otkriva pukovnik (samo po nadimku) Edvard Mendel Haus, Rotšildov čovjek za uticaj na predsjednika SAD-a. Izveštaj je datiran 10.juna 1919. i tek nedavno je otkriven. Da li se danas nešto suštinski promijenilo i kuda ide svjetska politika, čitaoci će sami lako zaključiti.

Izveštaj je podnijet tadašnjem britanskom premijeru Dejvidu Lojdu Džordžu, koji je prije stupanja na tu funkciju bio advokat Svjetske Cionističke organizacije.

Izveštaj iznosi podatke o tome kako napreduju pripreme za mirno vraćanje Amerike kao kolonije u dominion tajne organizacije koja se zove „Kruna“. Sjedište „Kruna“ je u Londonu,

a zamisao „zavjerenika“ je da preko formiranja Lige Naroda, nakon Prvog svjetskog rata, ostvare britansku hegemoniju u čitavom svijetu.

Haus tako piše britanskom premijeru: „Spakovali smo ovaj plan u mirovni ugovor tako da ga svijet mora prihvatiti radije nego nastavak rata. Liga je u biti Imperija sa Amerikom kao kolonijom prihvaćenom na isti način kao i ostale naše kolonije.“

Haus dalje analizira mentalitet Amerikanaca, za koje kaže da su „neizlečivo naklonjeni herojstvu i velikim podvizima, te se njima veoma lako može manipulirati.“

Glavni igrač bankarima je Vudro Vilson, koga savjetuju ljudi „Krone“.

U Izvještaju se otkriva i da je „Kruna“ preuzela kontrolu nad Amerikom još za vrijeme mandata Teodora Ruzvelta (1901-1909), kada je bankarska ekipa Rotšild – Morgan već kontrolisala 25% američke ekonomije.

„Mi sada držimo sve američke novine i izolujemo Amerikance od svakog neameričkog uticaja, kao da su na drugoj planeti. Ovo realizujemo uz pomoć *Asošijeted presa* u drugih naših informativnih agencija.“

Prosto rečeno: kontrolu javnog mnjenja u Americi potpuno su još tada preuzeli bankari. Današnji globalni mediji su svi u njihovom vlasništvu.

Haus dalje navodi kako SAD „igraju spolja kao da su nezavisna država, ali potvrda da rade za nas i da su samo kolonija je što je predsjednik Vilson otkazao realizaciju velikog plana o izgradnji američke mornarice, i vođstvo na okeanu prepustio Britaniji.“

„Nije li naša anglo-američka alijansa postala dominantna u finansijskom svijetu,“ hvalisavo primjećuje svoj uspjeh Haus.

Haus dalje navodi kako su bankari „Krone“ finansirali izgradnju japanske ratne flote, one iste koja će nešto kasnije

ratovati sa SAD. U izgradnji flote korišćen je čelik iz Engleske.

„Ne pokazuje li to koliko su SAD i dalje zavisne od nas?“

„Novcem koji smo pozajmljivali vladi SAD za ratne ciljeve, iskoristili smo da kupimo naftna polja u Kaliforniji, Meksiku i Južnoj Americi.“

„Rat nas je učinio gospodarima najvećeg dijela svjetskih sirovina.“

Dakle, osnivanje Lige naroda je bio plan da se suverenost ove moćne države – kolonije transferiše pod okrilje „Krone“.

Zahvaljujući jakoj opoziciji koju su tada u Kongresu činili republikanci, SAD je odbila ovaj „mirovni plan“ i osnivanje Lige naroda je propalo. Ipak, zavjera bankara je samo privremeno prekinuta.

Cionistički bankari su, sada se to pouzdano zna, kasnije finansirali i Hitlera (svaki rat je brat) i izazvali veliku ekonomsku depresiju u SAD. O ljudskim žrtvama i jevrejskom holokustu ne treba govoriti, jer je to za „jevrejske“ bankare samo kolateralna šteta. Zanimljivo je da su prestrašeni evropski Jevreji i prihvatili nakon rata da se presele u novu državu Izrael, koju su upravo stvorili Rotšildi kupovanjem palestinskog zemljišta. Do tada su to Jevreji odbijali.

Isti bankari uveli su svojim lobiranjem SAD u Drugi svjetski rat, iako SAD nisu imale nikakav interes kao država da ratuju u Evropi.

Prvobitno zamišljena Liga naroda je ipak zaživjela kao organizacija Ujedinjenih nacija 1945. „Međunarodne organizacije“ i njihovi ogranci nicali su dalje kao pečurke. Da li ste primijetili da se sve češće u kalendarskoj godini obilježavaju razni međunarodni „dani“ i da se tome pridaje opšti značaj?

Bankari svoju borbu nastavljaju upravo kroz namjeru da UN danas reorganizuju tako da bude potpuno pod njihovom kontrolom, a stalni „teroristički napadi“ i sijanje straha od terorizma

i drugih pošasti (pandemije, navodne klimatske promjene i sl.) su dio njihove agende da zadobiju potpunu kontrolu nad cijelim svijetom ili čak izazovu kaos u svjetskim razmjerama iz kojeg bi se napokon formirao Novi svjetski poredak po mjeri „elite“. Zato su „pošasti“ globalne i sveprisutne da bi se mogla nametnuti i globalna „rješenja“.

Ali, ova igra moćnika je danas dijelom otkrivena, i svijet se polako ujedinjuje u drugi front – antiglobalistički. Građani svijeta bore se protiv dužničkog ropstva – ili samo protiv ropstva. Na žalost, borba protiv sistema putem mehanizama sistema je osuđena na propast. Centri moći uvijek imaju način da kanališu masovne proteste i pokrete u svoju korist tako što finansiraju organizatore i pretvore ih u svoja nova oruđa za manipulaciju građanima.

Poglavlje 10. *Piramida moći*

Nakon svega izloženog u prethodnim poglavljima, postavlja se pitanje ko zaista kontroliše svijet, jer zaustaviti se na bankarskoj „eliti“ i nekoliko moćnika iz sjenke nikako ne ostavlja dojam kompletne slike. Stoga, kao što smo već napomenuli ranije, bez biblijskih proročanstava nikad ne bismo uspjeli proniknuti šta se ili ko se nalazi na vrhu piramide moći.

Postoli li, dakle, sila čiji su „međunarodni“ bankari i druge zakulisne organizacije i centri moći samo istureni igrači? Ako razmotrimo proročanstvo koje kulminira nametanjem „žiga zvijeri“ iz Otkrivenja 13. glava, kao i neka druga o ulogama „Sjevernog i Južnog kralja“ iz Danila 11. glava, postaje jasno da bez kontrole nad ekonomijom i monetarnim sistemom ne bi bilo moguće ispunjenje proročanstva iz Otkrivenja 13:16-17 o sankcijama svima koji odbiju da prihvate obilježja prve zvijeri (papstva), koje nameće njen saveznik posljednjeg vremena, koji takođe mora biti religijsko-politička sila, globalni policajac svijeta – Sjedinjene Američke Države. Papstvo je uvijek imalo svoje isturene igrače koje je guralo na front, dok je samo ostajalo u sjenci i obezbjeđivalo zaledinu u slučaju neuspjeha određenog projekta. Od 1980. godine, kada je papstvo prema svjedočanstvu Alberta Rivere stavilo SAD pod punu kontrolu,⁷ svi tokovi idu onako kako ono želi.

Svi putevi vode u Rim

Razna opsežna istraživanja sprovedena od analitičara

---

⁷ Vidi: „Vatikanske ubice“, Alberto Rivera

religijskih, političkih i ekonomskih kretanja u svijetu vode neizbježnim zaključcima da svi putevi zaista vode u Rim, koji preko mreže tajnih društava, međunarodnih bankara, korporativnog i mafijaškog kapitala, upravlja svojim vjekovima gomilanim bogatstvom i usmjerava ga na način da sve glavne resurse i države drži pod svojom kontrolom. Mi nećemo ulaziti u sve te komplikovane i zakulisne detalje, ali za dokaz u prilog iznesenoj tvrdnji dovoljno je pratiti početke i razvoj najvećih finansijskih baza u svijetu. Te veze unazad mogu se pratiti od američkih Federalnih rezervi (FED) do njihovog začetka u Banci Engleske koju drži familija Rotšild koja je napravila dil sa nekoliko drugih bankarskih divova tog vremena – Morganima, Rokfelerima, Vorburzima i Kuhn, Loeb & Company. Uz pomoć „velike ekonomske krize“ i drugih mehanizama na berzama, oni su stavili sve druge manje banke pod svoju kontrolu. Odakle potiče Engleska banka, Majka kraljica svim bankama? Rimska banka je počela otvarati svoje ekspoziture u Veneciji 1587. godine. Rimska banka = Vatikanska banka koju kontroliše jezuitski general ili „crni papa“. Jezuitska banka je otvorila Englesku banku kao svoj ogranak 1694. godine. Interesantno je da je ime te banke dobilo nacionalnu odrednicu iako u stvarnosti nema ništa sa britanskom vladom i državom, osim što je posjeduje kroz privatno vlasništvo – na osnovu ropstva kroz dug – kao i naslednu krunu koju takođe duguju papi. Taj moćni bankarski kartel ima svoj nezavisni „Grad“ unutar Londona, baš kao Vatikan, gdje svoje glavne urede ima i 70 američkih banaka. Federalne rezerve kontrolišu Malteški vitezovi kroz različite zaloge i sl.

Međunarodni monetarni fond (MMF) i Svjetsku banku takođe kontrolišu Rotšildi i 30 do 40 najbogatijih ljudi svijeta. Ove ustanove ruše ekonomije i uništavaju vlade, nerijetko kroz bune i građanske ratove, da bi se zatim pojavile kao njihov „spasilac“, pod uslovima koje same diktiraju, što uključuje preuzimanje i

kupovinu ključnih državnih resursa (telekomunikacija, izvora energije, ruda...), uz obavezujuću ekonomsku politiku devastacije involviranih nacija, po kojoj nagodbi se korumpiranim političarima dozvoljava da se i sami obogate ili im se isplaćuje mito na tajnim bankarskim računima.⁸

„Da, mi smo u stanju na zemlji da dajemo i uzimamo imperije, kraljevstva, kneževstva, markizate, vojvodstva, dvorove i svojinu svih ljudi...“ (Papa Grgur VII u govoru o papstvu 1073. godine)

Da li je od tada papska moć manja ili veća? Odgovor je logičan sam po sebi.⁹

Onaj ko kontroliše monetarni sistem i svjetski kapital, kontroliše ekonomiju, vojnu silu i sve druge sile.

Vatikan, Jezuitski red, Malteški vitezovi i pripadnici Crnog plemstva (najbogatije familije u Evropi i Americi i visoko rangirani masoni u tajnim ložama) napravili su kompleksnu tajnu mafijašku mrežu globalnih proporcija, koristeći brojne frontalne organizacije kao što su infiltrirane vlade, crkve, obrazovne institucije, tajne službe, razne katoličke ustanove, mega korporacije, uključujući farmaceutsku industriju, finansijske institucije, cioniste, slobodne zidare, itd. sa katastrofalnim efektima na živote miliona ljudi. „Cilj opravdava sredstvo“, poznati je jezuitski moto, a cilj je uvijek bio isti: globalno porobljavanje čovječanstva za papstvo.

Da bi se uspostavio Novi svjetski poredak, nadnacionalna agenda globalista, stanovništvu zemlje koje je prezasićeno svim lošim stvarima i prijetnjama svojoj bezbjednosti i egzistenciji,

---

⁸ Za više detalja, vidi sledeću Internet stranicu: http://www.bibliotecapleyades.net/sociopolitica/sociopol_globalbanking208.htm

⁹ Za sažeti prikaz različitih sfera aktivnosti Vatikana i jezuita u cilju vladanja svijetom, vidi sledeću Internet stranicu: http://www.bibliotecapleyades.net/vatican/esp_vatican37.htm

koje su se s kraja 20. vijeka i početkom 21. vijeka umnožile u ekspanziji terorizma – nebitno da li insceniranog ili stvarnog – koji se po pravilu veže za vjerski fanatizam i dodatno sije paniku među ljudima, mora se ponuditi mir i materijalna zadovoljština. Postoji samo jedan faktor u svijetu koji je u stanju izdejstvovati oboje: Rimo-katolička crkva: kreator problema i „spasilac“ po hegelijanskoj dijalektici¹⁰ teza – antiteza – sinteza, ili „iz haosa red“.

Ka vrhu piramide

Koliko god se činili komplikovanim kretanja i potezi na svjetskom nivou, sa svim svojim razlikama, sukobima, interesima, težnjama, tezama i antitezama, svi imaju zajednički korijen i izvor. Čovjek u satanizmu ima potrebu da manipulira zbog stanja u kojem se nalazi. Biblija to stanje naziva grijehom, bezakonjem, pobunom protiv Boga. Biblija ne samo što identifikuje prvobitnog pobunjenika u ličnosti palog anđela najvišeg reda – Lucifera ili Sotonu – već raskrinkava i sistem koji pobunjeno čovječanstvo, pristalice satanizma, izgrađuju radi kontrole stanovništva odnosno održanja satanističkog poretka.

Kako sve to funkcioniše iza scene? Duhovne sile nevidljive za ljudske oči regrutuju svoja ljudska oruđa, nosioce kontrolnih mehanizama. Takvi pojedinci se obično drže načela da „cilj ne bira sredstva“ i postaju moćni, ugledni, priznati i poznati, namećući se kao vladari ili kontrolori važnih resursa. Oni uspostavljaju mehanizme vladavine društvom putem uprave nad ideološkom paradigmom, koristeći „neupućene“ mase za svoje ciljeve (vidi 2. Timoteju 3:13).

Šta „elitu“ čini „upućenima“? Odakle crpe moć? Isus Hrist

---

¹⁰ Hegelizam, termin koji je dobio naziv po filozofu Hegelu (1770-1831), počiva na principu teza – antiteza i sinteza.

je svojim učenicima i slušaocima morao navesti mnoštvo primjera i ilustracija kako bi im objasnio razliku između „kraljevstva nebeskog“ (Božjeg poretka i sistema vrijednosti) i kraljevstva ovog svijeta. On sam je nedvosmisleno izjavio da Njegovo kraljevstvo **nije od ovog svijeta** (vidi Matej 18:36). To je vrlo važno saznanje. Iako Bog preuzima konačnu odgovornost za sve što se dešava u univerzumu, iako On kontroliše i obuzdava i zemaljske sile tame, On nije odgovoran za posledice slobodnog izbora i udruživanja palih anđela i palih ljudskih bića. Bog predodčava posledice jednog ili drugog izbora, ali ničim ne prisiljava našu slobodnu volju.

Ako, dakle, ovo na zemlji nije Božje kraljevstvo, čije je onda? Biblija Sotonu naziva princem i vladarom ovog svijeta (vidi Jovan 14:30; 16:11; Danilo 10:13; 1. Jovanova 5:19). Sotona i demoni daju moć svojim oruđima (vidi Otkrivenje 13:2; 11-17; 16:13, 14; 2. Solunjanima 2:7-12). Oni ih upućuju u tajne vladanja, u okultna, skrivena znanja. Zbog toga na svijetu postoje tajna društva. A tajna iza tajnih društava, brižljivo skrivena od naroda, ima svoj personalitet u Sotoni, uzurpatoru i lažnom bogu. Sotona se nalazi na samom vrhu piramide moći.

Šta nudi Sotona? Isto ono što je ponudio Isusu Hristu, pod uslovom da mu se pokloni i prizna ga za gospodara ove planete. Ta kušanja su bila vrlo stvarna, a jedno od njih se sastojalo u ponudi svjetskih carstava i njihove slave (Matej 4:8-10). Vladaćeš svijetom i dobićeš privilegije i slavu, kaže Sotona, ali u moje ime. I ta ponuda ostala je aktuelna u sve vjekove.

Šta god pali ljudi preduzeli, kakve god zakone uspostavili, koju god ideološku paradigmu nametnuli, ovaj svijet ne može postati dobar, ne može dobiti život lišen propadanja i smrti. Jer Davalac života je Bog, a On nam objašnjava u svojoj Riječi da **isključivo** putem realizacije Plana spasenja, našeg pristanka i sudjelovanja u realizaciji tog plana, možemo zadobiti vječni

život na obnovljenoj planeti Zemlji i u obnovljenom univerzumu. To konkretno znači da zlo ostaje bez grana i korijena, ono se potpuno eliminiše. Kompromis između Boga i bilo kakvog oblika zla nije moguć.

Obilježja satanističkog poretka

Satanistički koncept počiva na mješavini dobra i zla, pri čemu se dobro zloupotrebljava u sebične svrhe. Sotona se predstavlja kao onaj ko je donio spoznaju, prosvjetljenje, „božanski“ status čovjeku u nezavisnosti od Tvorca.

Satanski poredak je ambijent u kojem su na snazi svi oblici destruktivnog djelovanja i uništenja čovjeka, koji su zakonski dozvoljeni i veoma često obavezni, a koji se agresivno promoviraju preko medija, sistema obrazovanja i pravosuđa. Postojanje satanske države je posljedica satanizacije pojedinaca i porodica, i to u tolikoj mjeri, da satanisti preuzimaju vlast u državi i sprovede uništenje ljudi na svim poljima.

Dakle, satanski poredak nastaje tako što se najprije uništavaju pojedinci i porodice, podsticanjem na destruktivan način života, a zatim cijela država potpada pod okupaciju satanista.

Odvojen od Boga i prirode čovjek se nalazi potpuno nezaštićen od smrtonosnih rafala kojima ga Sotona zasipa. U pitanju su „rafali“ lažnih informacija i poroka koji se ljudima prikazuju kao nešto lijepo, zabavno i napredno. Konzumiranje duvana, alkohola i težih oblika narkotika, kao i svi oblici kurvarstva i seksualnih perverzija prikazuju se kao „zabava“ i „provod“.

Razvojem tehnologije satanisti su dobili ogromne mogućnosti za nasilno nametanje svih oblika satanizma narodima i državama koji nisu u potpunosti satanizovani, ali su odvojeni od Boga.

U stara vremena, najnemoralniji ljudi su bili opsjedani demonima na poseban način tako što su demoni pred njima činili razne vrste natprirodnih fenomena, kao što su: pomjeranje predmeta, stvaranje svjetlećih objekata, izazivanje pojave vatre i slično, a osobama koje su opsjedali, demoni su davali posebne natprirodne mogućnosti kao što su hodanje po vatri, sakaćenje tijela bez osjećaja bola i sl. U državama gdje su ljudi, kolikotoliko držali do morala, ovakvi demonizovani ljudi su bili pritvarani i liječeni, ili često likvidirani, dok su u mnogim drugim državama te osobe nazivane „guruima“, „vračevima“, „božjim ljudima“, „vidovnjacima“ i sl., i imali su visok status u društvu, pa čak i kao savjetnici vladara.

Podizanjem hrišćanstva, biblijska načela su postala lakše dostupna svim ljudima svijeta, tako da su u mnogim državama satanisti bili sankcionisani. Iz tog razloga, satanisti su počeli da se okupljaju u tajnim društvima i da vrbuju u svoje redove najsposobnije i najuticajnije ljude kojima nije mnogo stalo do morala. Uz pomoć demona, ovi ljudi su postali veoma uspješni bankari, trgovci, ljekari, advokati i dr.

Vremenom, satanisti ujedinjuju sve države pod svoju kontrolu u organizaciju pod nazivom „Ujedinjene Nacije“, preko kojih će kontrolisati programe satanizacije naroda u svim zemljama svijeta. Našminkano i dotjerano, i medijski sjajno praćeno, djelovanje Ujedinjenih Nacija će ogromnoj većini ljudi u svijetu izgledati kao pokušaj da se „poboljša kvalitet života u svijetu“ i da se „obezbjedi mir“.

Satanizam, kao društveno uređenje, propagira se vješto, glamurozno i suptilno u obliku „novog društvenog uređenja“ koji se zove „demokratija“ (u stvarnosti „demoNkratija“ – vladavina demona). Kako izgleda demokratija (odnosno, satanizam) najbolje vide oni koji žive u zapadnim zemljama (i koji su još uvijek sačuvali malo zdravog razuma) gdje su na snazi

najstrašnji zakonski oblici razbijanja porodice i uništenja čovjeka, pod plaštom „ekonomskog blagostanja“ (distribucije novca bez pokrića koje kontrolišu satanisti).

U slučaju da neki narod ili država odbije da prihvati „demokratiju“, postoje suptilni oblici okupacije neposlušne države. U prvom pokušaju se izaberu sposobni i nemoralni ljudi u državi koju treba okupirati, koji se bogato finansiraju, i narodu pomenute države predstavljaju kao „borci za ljudska prava i ekonomski progres“. Ukoliko ovi „borci za napredne vrijednosti“ na miran način ne preuzmu vlast u državi (zbog svoje nesposobnosti ili zbog velikog uticaja postojeće vlasti), primjenjuje se neki od nasilnih metoda okupacije neposlušne države.

Kada satanisti fizički okupiraju jednu državu, onda počinje satanski pir izivljavanja i uništavanja svega što ima veze sa Bogom i moralom. Sve medije odmah preuzimaju najnemoralniji i najbezobzirniji ljudi koji na najvulgarnije moguće načine prikazuju nemoral i destrukciju kao vid „zabave“. Svi oblici satanizma se prikazuju u pozitivnom svijetlu, a „dokaz“ za to su brojna (falsifikovana) naučna istraživanja koja potvrđuju opravdanost samouništenja. Sa TV ekrana ne silaze najnemoralnije žene i porno glumice koje se prikazuju kao „uspješne“, dok se okorjeli kriminalci, lopovi i ubice prikazuju kao „kontroverzni biznismeni“, i to u najpozitivnijem svijetlu, kao primjeri „uspješnih ljudi“ koje bi „svi pravi muškarci trebali da slijede“.

U okupiranoj državi se odmah donose zakoni koje će satanisti nametnuti preko velike farse koja se zove „demokratija“. Odmah se organizuju izbori na kojima mogu da se kandiduju samo oni koji imaju veoma mnogo novca za „predizbornu kampanju“ (koji je dobijen od okupatora) i koji imaju agresivnu podršku okupatorskih medija.

Prema zakonima satanističkih država pohađanje državnih škola je obavezno. Djeca moraju da se zaglušuju u državnim

institucijama u kojima se toleriše svaki oblik nemoralna.

Okupator doslovno svakodnevno organizuje čitavu lepezu duhovnog trovanja ljudi preko satanističkih muzičkih koncerata i projekcija filmova u kojima se na lijepo upakovan način promovise svaki oblik samouništenja.

Glavna osobina satanskog poretka je „laž“. Sotona se u Bibliji ne naziva „ocem krađe“, „ocem kurvarstva“, „ocem ubistva“, nego „ocem laži“. Agresivnom promocijom laži ljudi se podstiču na krađu, kurvarstvo, ubistvo, i sve oblike destrukcije. Zato su satanski mediji, pored sistema obrazovanja, glavna poluga preko koje se vlada ljudskim umovima. Za veoma kratko vrijeme, za nekoliko godina ili najviše nekoliko decenija, u satanskoj državi stasavaju nove generacije koje nemaju osjećaj za ljubav i milost, poštenje i pravdu, za požrtvovnost i moralnost – generacije koje svojim ponašanjem i načinom života u potpunosti oslikavaju karakter Sotone.

Religijske vođe u satanističkim zajednicama su najnemoralniji ljudi koji su na poseban način povezani sa Sotonom i demonima, koji preko njih čine određene natprirodne fenomene kojima fasciniraju naivno, neinformisano i nevaspitano mnoštvo. U satanskom konceptu religioznosti akcenat se stavlja na formalizmu, pompi i vjerskim ceremonijama, a ne na stvaranju dobrih ljudi. Dok se u Božjoj zajednici insistira na biblijskom moralu i pobožnosti, u satanskim državama izgrađuju se velelepni hramovi za obožavanje Sotone i demona.

U novoj našminkanoj religiji Biblija se otvoreno ne odbacuje, ali se ljudi uče da Bibliju „ne može svako da razumije“, da je ne treba prihvatati doslovno, već simbolički, i da treba konsultovati „religijske autoritete“, brojnu „vjersku literaturu“ ili tradiciju koja objašnjava „pravo značenje“ biblijskih tekstova i onoga što Bog želi od ljudi.

Generalno, u satanskom poretku skoro svaka državna

institucija predstavlja vrstu sotonskog hrama koja služi za najprije duhovno, a onda fizičko uništenje ljudi. Sve konce vuče Sotona preko međunarodnih političkih, naučnih, zdravstvenih, kulturnih i religijskih institucija, a državni političari, naučnici, ljekari, sveštenici i dr. su samo slijepi izvršioci naloga preko kojih se narod uništava. Tako u sotonskom poretku nema velike razlike između sveštenika i političara ili ljekara. Svi su robovi istog sistema koji im pruža privilegije (dobru zaradu i karijeru), a oni ne razmišljaju o posljedicama svog djelovanja. U njihovim glavama odjekuju demonske parole: „Tako svi rade“, „Ne može se protiv cijelog svijeta“, kojima umiruju svoju nečistu savjest dok ona potpuno ne otupi.

U najkraćem, zakoni sotonskog poretka traže od svakog čovjeka da prihvati destrukciju i nemoral, i da javno pokazuje da uživa u samodestrukciji. Svaki oblik negiranja satanizma se žestoko sankcioniše.

Današnji svijet je pod potpunom kontrolom ljudi koji agresivno promovišu načela satanizma. Ovi ljudi su organizovani u tajna društva i drže pod kontrolom sve najuticajnije poluge svijeta: vladare, političare, medijske kuće, proizvodnju hrane i druge robe, industriju zabave, profesionalni sport, i skoro sve zakone u svim državama.

Danas nije moguće biti uticajan političar, vladar, medijska ličnost, pjevač, glumac, sportista, ako se na ovaj ili onaj način ne prihvate načela satanizma. Najbrži put da se postane medijska ličnost i popularna osoba u savremenom svijetu jeste biti što više nemoralan. Ubice, zlikovci, monstrumi, porno glumice, homoseksualci, prevaranti i drugi moralno posrnuli likovi ne silaze sa naslovnih strana svih medija. Igrani filmovi i brojne serije promovišu upravo ovakav stil života kao nešto privlačno, superiorno i napredno. Pošto ne znaju za Boga i nemaju adekvatno vaspitanje i obrazovanje kao zaštitu od manipulacije, mase

oduševljeno prate idole koje im Sotona nameće.

Proces satanizacije cijelog čovječanstva se približava kraju, i dolazi trenutak kada više neće biti nijednog čovjeka na Zemlji zbog kojeg će Bog morati da čeka – svi ljudi će se definitivno opredijeliti na koju će stranu – Božju ili Sotoninu. Tada će se Bog umiješati u tok ljudske istorije na direktan način, i učiniti kraj pobuni i bezakonju.

Apostol Pavle je upozoravao na vjerske poslanike koji se lažno predstavljaju u ime Božje i Hristovo. Dalje on konstatuje da „nije ni čudo, jer se i sam Sotona pretvara da je anđeo svjetlosti. Zato nije ništa neobično ako se i njegove sluge pretvaraju da su sluge pravednosti.“ (2. Korinćanima 11:14, 15) Da li je iz ovoga teško razumjeti da na zemlji imamo sistem lažiranih religija? Kako možemo identifikovati lažnu religiju? Na sličan način kao što recimo obučeni bankarski službenik razlikuje lažnu novčanicu. Naravno osnovi uslov je da tačno zna kako izgleda prava. Naša teološka pismenost, koja dolazi kroz poznanje Božje Riječi – Biblije – osposobljava nas da pravimo razliku između prave i lažne religije, razliku koja nikad nije crno-bijela, kao što ni sam ljudski karakter nije obojen jednostavnim bojama.

Već smo vidjeli da Božje kraljevstvo nema veze sa ovim i ovakvim svijetom. Odatle lako zaključujemo da lažirane religije korespondiraju sa carstvima ovog svijeta, u istoj su funkciji i korelaciji. One se vrlo lako uklapaju u mehanizme kontrole stanovnika zemlje. One crpe snagu iz istih resursa, isti centri moći su im na raspolaganju. Ono što ih spaja su okultne i krvne veze, čuvanje i održavanje materijalnog bogatstva, kao i pozicije od uticaja u svijetu. Lažne religije su u sistemu, sa čijim polugama sprovode zajedničke planove. Taj sistem u Bibliji je poznat pod imenom duhovni Vavilon. Bog svoje sledbenike upravo poziva da izađu iz „Vavilona“, da se odvoje i pripreme za Njegovo kraljevstvo.

Božji plan je jedinstven i nema nikakvih alternativa. Iz tog razloga, riječ Božja dočekivana je sa neprijateljstvom, otporom i negiranjem kroz sve vjekove pobune. Danas ne samo što nije ništa drugačije, već njeno suptilno odbacivanje dostiže svoju kulminaciju. Sile zla se konsoliduju za poslednji veliki otpor Bogu koji podrazumijeva podjarmljivanje kompletnog čovječanstva satanističkom poretku. To je ono što najavljuju biblijska proročanstva. Lažno jedinstvo i lažni mir. „Kad budu govorili: ‘Mir i sigurnost!’, tada će ih iznenada zadesiti uništenje kao porođajni bolovi trudnu ženu, i neće umaći.“ (1. Solunjanima 5:3)

Crne naočare satanizma onemogućuju ljudima da vide duhovnu stvarnost, premda veliki broj ljudi shvata da je na sceni ogromna manipulacija i donekle se opire tome.

„A ako je i pokrivena dobra vijest koju objavljujemo, pokrivena je onima koji odlaze u propast, onima kojima je bog ovog doba zaslijepio nevjernički um, da do njih ne prodre svjetlost slavne dobre vijesti o Hristu.“ (2. Korinćanima 4:4)

Sotonine crne naočare mogu se skinuti samo na jedan način: ako promijenimo gospodara. Kako se to dešava saznajemo iz Božje Riječi. Obrazac je jednostavan: „Dakle, vjera proističe iz propovijedanja, a propovijedanje kroz objavu Božju.“ (Rimljanima 10:17) Ako odbijamo da primimo Božju objavu, logično je da nećemo prepoznati Boga kao svog gospodara i spasitelja, već ćemo tražiti i dobiti falsifikate u nekom i nečem drugom. Lažni bogovi i njihova predstavništva su karakteristični po tome što udovoljavaju zahtjevima naše pale prirode i nikada ne pozivaju na stvarnu promjenu srca i karaktera.

Onaj ko nosi crne naočare nije u stanju da potpuno prepozna obmanu. Takvima će pozivi na jedinstvo u duhu ovog svijeta izgledati ne samo prihvatljivi, već i kao jedino pravo rješenje. Oni će biti ogorčeni protivnici Božjeg naroda koji neće pristati na to i koji će ukazivati na prevaru. Argumenti koji će se

potezati biće da čovječanstvo konačno mora da riješi osnovne probleme u miru i ljubavi, da je jedinstvo u različitosti neophodno, da duhovne vođe znaju najbolji put, itd. Biblija će biti podmuklo napadnuta i interpretirana na način koji izvrće i anulira sve njene osnovne poruke. Oponenti Novog svjetskog poretka će biti optuženi za govor mržnje, fundamentalizam, vjerovatno čak i svrstani u istu kategoriju sa kriminalcima i teroristima, ako je suditi po aktuelnoj proizvodnji terorizma i navodnoj borbi protiv njega (zapazimo da se terorizam po pravilu veže za vjerski fanatizam). Oni će biti izolovani, diskreditovani i omalovaženi na svaki mogući način.

Moćnici koji sa svojih pozicija tvrde ono što je sam Hrist proglasio nemogućim, da služe Bogu i materijalizmu (vidi Matej 6:24), učiniće sve, pod patronatom sila tame u proizvodnji lažnih čuda i harizme, da njihovo djelo izgleda vjerodostojno i prihvatljivo u očima širokih masa. Ali sila Božja i zaštita pratiće Njegov narod, koliko god se činilo da će biti satrti i praktično pregaženi. Unaprijed data upozorenja i ukazivanje na scenario završne obmane, otvoriće oči mnogima koji će prepoznati i prihvatiti poziv na život. „Ako ostanete u mojoj riječi, zaista ste moji učenici, i upoznaćete istinu i istina će vas osloboditi.“ (Jovan 8:31-32) To je upravo ono najbolje što kao pojedinac možete uraditi!
